



Fremsat den 29. januar 2014 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

## Forslag

til

### Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., straffeloven, retsplejeloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love<sup>1)</sup>

(Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, regulering af CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven, samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.)

#### § 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret bl.a. ved § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes efter »og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.«: »I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1.«

2. I § 1, stk. 4, 4. pkt., indsættes før »344«: »77 e.«.

3. I § 1, stk. 6, ændres »33 og 43,« til: »33, 43, 77 e.«.

4. § 1, stk. 8 og 9, ophæves.  
Stk. 10-14 bliver herefter stk. 8-12.

5. I § 1, stk. 14, der bliver stk. 12, ændres »20 d« til: »20 e«.

6. I § 1 indsættes efter stk. 14, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

»Stk. 13. Kapitel 20 f finder anvendelse på CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.«

Stk. 15-17 bliver herefter stk. 14-16.

7. I § 7, stk. 7, udgår », en sammenslutning af andelskasser«.

8. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

<sup>1)</sup> I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1.

*Stk. 4.* Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

**9.** Efter § 37 indsættes før overskriften før § 38:

»§ 37 a. Finanstilsynet kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet forbyde et udenlandsk forsikringsselskab, der er omfattet af bestemmelserne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, at råde over dets aktiver her i landet eller begrænse dets rådighed herover.

*Stk. 2.* Stk. 1 gælder tilsvarende for andre udenlandske forsikringsselskaber, der er meddelt koncession i et af Den Europæiske Unions medlemslande eller i lande, der har gennemført 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, når forsikringsselskabet uden at være omfattet af bestemmelserne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, har aktiver her i landet.«

**10.** Efter § 60 indsættes i afsnit III:

»§ 60 a. Tilbyder et forsikringsselskab der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sine forsikringstagere at ændre deres forsikringsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal en forsikringstager, der accepterer et sådan tilbud, have overført den økonomiske værdi af dennes nuværende produkt til det nye produkt.

*Stk. 2.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af forsikringstagerens produkt.«

**11.** § 64, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ophæves.

**12.** I § 64 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

**13.** § 64, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**14.** Efter § 77 d indsættes:

»§ 77 e. Ansatte hos en værdipapirhandler, der ved direkte kundekontakt sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17, må ikke modtage variable lønde, jf. § 77 a, stk. 7, der er afhængig af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgs-

mængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til kunder, der ikke er en professionel kunde eller en godkendt modpart.

*Stk. 2.* Kravet i stk. 1 omfatter værdipapirhandlere, som udfører de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-2 og 5 nævnte tjenesteydelser.

*Stk. 3.* Stk. 1 finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1 finder kun anvendelse på aftaler om variable lønde for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis aftalen om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.«

**15.** § 80, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Banker og Sparekassers Ungdomskontakt, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, NASDAQ OMX Stockholm AB, NASDAQ OMX Helsinki Oy, IFU - Investeringsfonden for Udviklingslande, IØ - Investeringsfonden for Østlandene, Landbrugets FinansieringsBank A/S, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit.«

**16.** § 80, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 4 i særlige tilfælde.«

**17.** I § 81, stk. 3, 3., pkt., og stk. 5, 2. pkt., § 81 a, stk. 3, og to steder i § 81 a, stk. 1, ændres »garantikapital« til: »garantikapital«.

**18.** I § 83, nr. 2, ændres »garantikapitalens« til: »garantikapitalens«.

**19.** § 87, stk. 2, ophæves.

**20.** Overskriften før § 89 ophæves.

**21.** §§ 89-96 ophæves.

**22.** I § 126, stk. 2, nr. 9, ændres »3,4 mio. euro« til: »3,6 mio. euro«.

**23.** I § 144, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskabet medregnes ikke ved opgørelse af stemme og ejerandele.«

**24.** § 203, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

**25.** I § 207, stk. 1, 1. pkt., ændres »sparekassens, andelskassens eller medlemskassernes« til: »sparekassens eller andelskassens«, to steder ændres »sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen« til: »sparekassen eller andelskassen«, og »eller sammenslutninger heraf« udgår.

**26.** I § 207, stk. 1, 2. pkt., udgår »og i sammenslutninger til en fond eller en forening oprettet for den enkelte medlemsandelskasse«.

**27.** I § 207, stk. 2, ændres »sparekassens, andelskassens eller sammenslutningens« til: »sparekassens eller andelskassens«.

**28.** I § 208, stk. 1, ændres »sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen« til: »sparekassen eller andelskassen«.

**29.** I § 216 indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Følgende persongrupperinger må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

- 1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i realkreditaktieselskabet.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.
- 3) Aktionærer i realkreditaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis aktiebesiddelse i realkreditaktieselskabet har en pålydende værdi, der direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 4. Formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening.

Stk. 5. Besidder den i stk. 1 nævnte fond eller forening ikke andre aktiver end realkreditobligationer og lignende eller kapitalinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder i koncernen, der på erhvervelsestidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital, gælder stk. 3 og 4 ikke. I sådanne tilfælde skal mindst 1 medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for eller ansat i realkreditselskabet eller for andre selskaber i koncernen.«

**30.** § 343 q, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i dette kapitel gælder også for datacenter, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.«

**31.** Efter afsnit XI indsættes:

**»Afsnit X f  
CO<sub>2</sub>-kvote-bydere  
Kapitel 20 f  
CO<sub>2</sub>-kvote-bydere  
Anvendelsesområde**

**§ 343 v.** Virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have

tilladelse af Finanstilsynet, jf. § 343 x, stk. 1, som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

- 1) Pengeinstitutter med tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2.
- 2) Fondsmæglerselskaber med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan alene gives til virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

Stk. 4. Aktiviteten efter stk. 1 kan alene udøves af aktieselskaber, partnerselskaber, anpartsselskaber, kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder.

*Tilladelse*

**§ 343 x.** Finanstilsynet meddeler virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner, når virksomheden

- 1) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfældsreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen) er sikret,
- 2) har indført processer og kontrolprocedurer, der håndterer interessekonflikter og tilgodeser deres kunders interesser bedst muligt,
- 3) opfylder kravene i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme samt regler udstedt i medfør af denne lov, og
- 4) retter sig efter foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, og kundernes investor- eller handelsprofil, og risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminel handling.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.

*Inddragelse af tilladelse*

**§ 343 y.** § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Gør en CO<sub>2</sub>-kvote-byder sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen), kan Finanstilsynet endvidere inddrage CO<sub>2</sub>-kvote-byderens tilladelse.

§ 343 z. Tilladelsen som CO<sub>2</sub>-kvote-byder bortfalder, når byderen erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

Stk. 2. Drives virksomheden, der har tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder i enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når indehaveren dør.

#### Tilsyn

§ 343 æ. § 344, stk. 1, §§ 345 og 346, § 347, stk. 1, 2 og 5, § 348, stk. 2, og §§ 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.«

32. § 351, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

33. I § 355, stk. 2, nr. 12, ændres »§ 10, stk. 1 og 3,« til: »§ 10, stk. 1 og 5,«.

34. I § 360, stk. 1, ændres »underlagt« til: »omfattet af«.

35. I § 360, stk. 2, ændres »nr. 20« til: »nr. 19«.

36. § 361, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler 510.000 kr.
- 2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparring og særlig pensionsopsparring) betaler 1.180.000 kr.
- 3) Operatører af regulerede markeder og alternative markedspladser betaler et grundbeløb på 12.000 kr. pr. selskab, hvis værdipapirer er optaget til handel ultimo det foregående år.
- 4) Garantifonden for indskydere og investorer betaler 95.000 kr.
- 5) Hver finansiel holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 5.000 kr.
- 6) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder betaler 10.000 kr. pr. serie.
- 7) Lønmodtagernes Dyrstidsfond betaler 670.000 kr.
- 8) Værdipapircentralen A/S betaler 1.840.000 kr.
- 9) Garantifonden for skadesforsikringselskaber betaler 50.000 kr.
- 10) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 40.000 kr. Hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr. ved udgangen af året, betales 20.000 kr., og hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året betales 10.000 kr. Afdelinger af danske UCITS og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 5.000 kr.
- 11) Genforsikringsmæglerselskaber betaler 15.000 kr.

- 12) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning.
- 13) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om optagelse i et register for kvalificerede investorer, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 23, stk. 8, betaler 1.000 kr. pr. anmodning.
- 14) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 2.000 kr.
- 15) Udstedere, som er forpligtet til at sende oplysninger til Finanstilsynet efter § 27 a, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 6.800 kr.
- 16) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 12.400 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 1.650 kr. årligt, så længe værdipapiret er officielt noteret.
- 17) Hver operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter, betaler 12.400 kr.
- 18) Investeringsrådgivere betaler 8.250 kr.
- 19) Organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4, betaler 750 kr. pr. anmodning.
- 20) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter § 33, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler
  - a) 1.650 kr. for op til 10.000 transaktioner,
  - b) 8.250 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner,
  - c) 53.750 kr. for mellem 100.000 og 1 mio. transaktioner og
  - d) 227.500 kr. for over 1 mio. transaktioner.
- 21) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 40.900 kr.
- 22) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 4.100 kr.
- 23) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 10.000 kr.
- 24) E-penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 60.000 kr.
- 25) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 6.000 kr.
- 26) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 8.000 kr.
- 27) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i inve-

- steringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 2.500 kr.
- 28) En fælles datacentral betaler 53.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral 1.000 kr.
- 29) Centrale modparter med tilladelse, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), jf. § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 387.250 kr.
- 30) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 20.000 kr.
- 31) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 2.000 kr. pr. alternativ investeringsfond plus 2.000 kr. pr. afdeling i fonden.
- 32) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finansielle rådgivere, betaler 12.000 kr.
- 33) CO<sub>2</sub>-kvote-bydere betaler 8.250 kr.
- 34) Udenlandske forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde eller udenlandske forvaltere af europæiske kvalificerede venturekapitalfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre europæiske sociale iværksætterfonde eller europæiske kvalificerede venturekapitalfonde i Danmark, betaler 2.000 kr. pr. sådan fond plus 2.000 kr. pr. afdeling i fonden.
- 35) Godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 68.150 kr.
- 36) Professionelle foreninger betaler 8.250 kr. pr. forening og 2.450 kr. pr. afdeling.«

**37.** I § 361, stk. 1, nr. 19, indsættes efter »§ 16, stk. 4«: »og lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, § 3, stk. 2,«.

**38.** § 361, stk. 1, nr. 35, ophæves.

**39.** § 361, stk. 1, nr. 36, ophæves.

**40.** I § 362 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Forvaltere med registreret hjemsted i Danmark, der af Finanstilsynet er registreret som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 5.000 kr.«

**41.** I § 372, stk. 1, indsættes efter »i medfør af loven«: »eller regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder,«.

**42.** I § 373, stk. 1, ændres »§ 10, stk. 1-4« til: »§ 10, stk. 2, 5 og 6«.

**43.** I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 343 j«: », § 343 v, stk. 1,«.

**44.** Bilag 5, nr. 3, affattes således:

»3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v., og andele i andre institutter for kollektiv investering,«.

## § 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 (finality-direktivet), EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 (betingelses- og oplysningsdirektivet), EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 (collateral-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 (markedsmissbrugsdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 (prospektdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64, Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 (overtagelsesdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 (gennemsigthedsdirektivet), EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 (ændring af finality og collateral direktiverne), EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktionsforordningen), EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR),«.

EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

**2.** § 2, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering.«

**3.** I § 7, stk. 4, udgår »stk. 2, nr. 2, og«.

**4.** § 9, stk. 2, nr. 3, 2. pkt., ophæves.

**5.** I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

**6.** § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**7.** § 12 e, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

**8.** § 23, stk. 4, nr. 3, affattes således:

»3) Andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

**9.** § 27, stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Stk. 7 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

**10.** § 27 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investere-

ningsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

**11.** I § 31, stk. 2, og to steder i stk. 3 ændres »mere end halvdelen« til: »mindst en tredjedel«.

**12.** I § 31, stk. 3, nr. 2, indsættes efter »eller aftale,«: »eller«.

**13.** I § 31, stk. 3, nr. 3, ændres »over selskabet, eller« til: »over selskabet.«

**14.** § 31, stk. 3, nr. 4, ophæves.

**15.** § 31, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Forpligtelsen efter stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt

- 1) den i stk. 1 omhandlede overdragelse er resultatet af et frivilligt tilbud til samtlige aktionærer om at overdrage samtlige deres aktier,
- 2) det frivillige tilbud efter nr. 1 opfylder betingelserne i § 32, stk. 1, og
- 3) erhververen som følge af det frivillige tilbud opnår mere end halvdelen af stemmerettighederne i målselskabet.«

**16.** I § 32, stk. 1, ændres »tilbudets« til: »tilbuddets«.

**17.** To steder i § 32, stk. 1, ændres »tilbudet« til: »tilbudet«.

**18.** I § 32, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »tilbudskursen«: », ligebehandling af aktionærer efter tilbudsperioden er afsluttet,«.

**19.** I § 55, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også, hvor sikkerhedsstillelse sker over for Danmarks Nationalbank til sikkerhed for kreditgivning, som skal være inddækket ved dagens afslutning.«

**20.** I § 83 a, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 31, stk. 4« til: »§ 31, stk. 8«.

**21.** Efter § 84 h indsættes:

»§ 84 i. Videregiver en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, markedernes ordentlige funktion eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for

den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

**22.** I § 88, stk. 3, 1. pkt., udgår »samt de nævnte virksomheders afgørelser i sager af vidtrækkende eller principiel betydning truffet i henhold til egne regelsæt«, og efter »kan« indsættes: »af den, som afgørelsen retter sig til,«.

**23.** I § 88, stk. 4, indsættes efter »stk. 3, kan«: »af den, som afgørelsen retter sig til,«.

**24.** I § 93, stk. 1, indsættes efter »og stk. 2, 1.-7.pkt.,«: »samt artikel 42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet«.

**25.** I § 93, stk. 8, indsættes efter »stk. 1«: », 4 og 5«.

**26.** I § 94 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1 eller artikel 39, og artikel 41 samt overtrædelse af artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

### § 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1028 af 22. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1620 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** I § 299 d, stk. 1, nr. 1, udgår »eller«.

**2.** I § 299 d, stk. 1, nr. 2, ændres »engrosenergimarkedene.« til: »engrosenergimarkedene, eller«.

**3.** I § 299 d, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, litra b, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, litra b, eller artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

### § 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1.«: »Loven indeholder desuden bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013 nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013 nr. L 115, side 1.«

**2.** I § 1, stk. 2, indsættes før »§§ 18«: »§ 5, stk. 3-5 og 7,«.

**3.** § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. § 5, stk. 9, §§ 5 a, 61-68, 70-75, 130, 155-157, 161, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der planlægger at forvalte eller markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark. Er en alternativ investeringsfond fra et tredjeland ikke omfattet af en aftale om at blive forvaltet af en forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, er fonden selvforvaltende og bestemmelserne nævnt i 1. pkt. finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på fonden.«

**4.** I § 1, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»§§ 5, 161 og 190-192 finder anvendelse på registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark.«

**5.** I § 1, stk. 5, indsættes før »§ 18«: »§ 5, stk. 3-5, og 7,«.

**6.** I § 2 indsættes som nr. 11 og 12:

- »11) Forvaltere, der af Finanstilsynet bliver registreret som forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, for så vidt angår forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU.
- 12) Forvaltere, der af Finanstilsynet bliver registreret som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, for så vidt angår forvaltningen af de

fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU.«

**7. § 5, stk. 5,** affattes således:

»Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 finder ikke anvendelse på investeringer foretaget af

- 1) ledere, direktører eller andre ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde i konkrete alternative investeringsfonde, som den pågældende er involveret i forvaltningen af, eller
- 2) andre investorer, som
  - a) forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og
  - b) skriftligt i et andet dokument end den kontrakt, der skal indgås om investeringsforpligtelsen, erklærer, at de er bekendt med de risici, der er forbundet med den påtænkte forpligtelse eller investering.«

**8. § 5, stk. 6,** affattes således:

»Stk. 6. Forvaltere, der er registreret i Finanstilsynet, må markedsføre andele i alternative investeringsfonde på følgende måde:

- a) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres over for professionelle investorer i Danmark.
- b) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres i tredjelande, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.
- c) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres i andre lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.«

**9. I § 5** indsættes som stk. 9 og 10:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bestemmelser i loven, der sammen med de bestemmelser, der er nævnt i § 1, stk. 3, skal finde anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at forvalte alternative investeringsfonde etableret i Danmark.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om markedsføring af alternative investeringsfonde i Danmark foretaget af registrerede forvaltere fra andre EU-lande eller lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område.«

**10. Efter § 5** indsættes før overskriften før § 6:

»§ 5 a. Finanstilsynet kan endvidere meddele forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, tilladelse til markedsføring til detailinvestorer af alternative investeringsfonde, såfremt

betingelserne i § 130, stk. 2-4, tillige med følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Forvalteren af den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor forvalteren har registreret hjemsted.
- 2) Den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret, såfremt dette er et tredjeland.
- 3) Forvalteren har tilladelse til markedsføring af den alternative investeringsfond til detailinvestorer i såvel det land, som forvalteren har registreret hjemsted i, som i det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer i medfør af stk. 1.«

**11. § 11, stk. 2, 1. pkt.,** affattes således:

»Finanstilsynets tilladelse skal omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 1, og kan tillige omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 2.«

**12. I § 11, stk. 2, 2. pkt.,** ændres »medmindre forvalteren er selvforvaltende« til: »medmindre der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond«.

**13. I § 11, stk. 7, nr. 3,** ændres »nr. 3« til: »nr. 4«.

**14. § 13, stk. 2, nr. 4, 2. pkt.,** ophæves.

**15. I § 13** indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

**16. I § 45, stk. 3,** ændres »Delegationsaftalen« til: »Depositaraftalen«.

**17. § 46, stk. 3, 2. pkt.,** affattes således:

»Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter 1. pkt., hvis der er tale om en alternativ investeringsfond, der

- a) har en grundlæggende investeringspolitik, som ikke hovedsagelig er at investere i aktiver, der skal opbevares i depot efter reglerne i § 51, stk. 1, nr. 1, og hvor ingen investorer i fonden har ret til at blive indløst i en periode på 5 år efter datoen for første investering, eller
- b) hovedsagelig investerer i udstedere eller unoterede selskaber med henblik på potentielt at opnå bestemmende indflydelse over sådanne selskaber i overensstemmelse med § 71.«

**18. I § 46** indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan oprette et register over depositarer, som depositarer omfattet af stk. 3 kan optages i.

Stk. 5. Enheder, der ønsker at fungere som depositar efter stk. 3, skal have en ansvarsforsikring, der må anses for til-



strækkelig til at dække depositarens ansvar for fejl og for-  
sømmelser i forbindelse med funktionen som depositar for  
den alternative investeringsfond. Forsikringssummens stør-  
relse skal mindst dække et beløb svarende til 730.000 euro.  
Har enheden ikke en sådan ansvarsforsikring ved ansøgning  
om tilladelse til at fungere som depositar, skal enheden teg-  
ne en sådan forud for godkendelsen som depositar. I forbin-  
delse med ansøgningen skal enheden dokumentere, at der er  
givet tilsagn fra et forsikringsselskab om, at det er muligt at  
tegne en ansvarsforsikring med en passende forsikringssum.

*Stk. 6.* Medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at  
fungere som depositar, skal opfylde til kravene i § 13.

*Stk. 7.* Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt i  
medfør af stk. 3, hvis depositaren

- 1) anmoder om dette,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysning-  
er eller på anden uredelig vis,
- 3) ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladel-  
sen,
- 4) gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af  
regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af lo-  
ven,
- 5) ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter  
tilladelsens meddelelse, eller
- 6) ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af  
anden lovgivning.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

**19.** I § 63, 1. pkt., indsættes efter »eller optages til handel,«:  
»eller efter reglerne i kapitel 12 i lov om værdipapirhandel  
m.v. eller regler udstedt i medfør heraf,«.

**20.** § 77, stk. 2, nr. 4, affattes således:

- »4) De oplysninger, som er tilgængelige for investorerne,  
om de alternative investeringsfonde.«

**21.** I § 155, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»Finanstilsynet påser desuden overholdelsen af Europa-  
Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17.  
april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og  
Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU  
af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.«

**22.** Efter § 157 indsættes:

»§ 157 a. Finanstilsynet skal undersøge forholdene i virk-  
somheder og enheder, der fungerer som depositarer efter  
§ 46. Undersøgelsen kan ske ved indkaldelse af skriftligt  
materiale og ved inspektion i depositaren.«

**23.** I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »investeringsfon-  
de,«: »depositarer omfattet af § 46,«.

**24.** I § 161, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelse af  
depositarer omfattet af § 46.«

**25.** § 168, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4  
uger efter modtagelse af anmodning herom.«

**26.** Efter § 168 indsættes:

»§ 168 a. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er  
meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af  
direktionen i depositaren inden for en af Finanstilsynet fast-  
sat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride stil-  
lingen.

*Stk. 2.* Finanstilsynet kan påbyde et medlem af det øverste  
ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter  
§ 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstil-  
synet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan be-  
stride hvervet.

*Stk. 3.* Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er  
meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af di-  
rektionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direk-  
tionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne  
lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er af-  
gjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke  
opfylder kravene i § 13, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsæt-  
ter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan  
under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af  
det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt till-  
delse efter § 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet  
fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

*Stk. 4.* Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på bag-  
grund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.

*Stk. 5.* Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af deposi-  
taren og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges  
indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til  
Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den  
pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for  
påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at det på-  
gældende medlem af ledelsen under sagens behandling kan  
opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbrin-  
ger sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af  
anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsple-  
jes former.

*Stk. 6.* Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøg-  
ning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2, og stk. 3, 3.  
pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse,  
kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene.  
Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4  
uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmod-  
ning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis på-  
buddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år  
fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år ef-  
ter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet  
ved dom.

*Stk. 7.* Har depositaren ikke afsat medlemmet af direktio-  
nen inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage  
depositarens tilladelse, jf. § 46, stk. 7, nr. 3. Finanstilsynet  
kan endvidere inddrage depositarens tilladelse, jf. § 46,  
stk. 7, nr. 3, hvis et medlem af det øverste ledelsesorgan ik-  
ke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.«

**27.** Efter § 172 indsættes:

»§ 172 a. Videregiver en forvalter af alternative investe-  
ringsfonde oplysninger om forvalteren eller alternative inve-

steringsfonde, som forvalteren forvalter, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan skade forvalterens kunder eller investorerne i de forvaltede alternative investeringsfonde, de øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå andelen i de forvaltede alternative investeringsfonde eller aktier i forvalteren af alternative investeringsfonde handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger forvalteren ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

**28.** *173, stk. 1,* affattes således:

»Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene den forvalter af alternative investeringsfonde eller den depositar omfattet af § 46, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.«

**29.** I § 190, *stk. 1,* udgår »og stk. 5,« og »§§ 43, 45 og 50-53,« ændres til: »§§ 43 og 45, § 46, stk. 6, jf. § 13, stk. 3, §§ 50-53,«.

**30.** I § 190, *stk. 3, 2. pkt.,* ændres »og § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.« til: », § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt., og § 168 a, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.«

**31.** I § 190, *stk. 4,* ændres »§ 5, stk. 7 og 8,« til: »§ 5, stk. 7 og 10, § 5 a, stk. 2,«, og efter »§ 160, stk. 5,« indsættes: »§ 162,«.

**32.** I § 191, *stk. 1,* udgår »og 5,«.

**33.** I § 191, *stk. 3,* indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 168 a, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.«

**34.** I *bilag 1, nr. 1,* ændres »som en forvalter mindst skal være ansvarlig for« til: »som en forvalter mindst skal varetage«.

**35.** I *bilag 1, nr. 2,* ændres »som en forvalter er ansvarlig for« til: »som en forvalter herudover kan varetage«.

## § 5

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** I § 1 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Fysiske og juridiske personer, som har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Kommis-

sionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen), og som ikke er et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut med tilladelse som værdipapirhandler, er omfattet af §§ 6 og 7, 9-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1 og 2, §§ 14-18, § 19, stk. 1, 2 og 4, §§ 21-23, 25-29, § 34, stk. 1 og 4-7, § 34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37.«

**2.** I § 34, *stk. 1,* ændres »og 12, og stk. 4« til: »og 12, stk. 4 og 5«.

**3.** I § 34 a, *stk. 5,* ændres »nr. 2-8« til: »nr. 1-8«.

**4.** § 34 c affattes således:

»§ 34 c. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 32, stk. 5, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter styrelsens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 4. Hvis afgørelsen eller beslutningen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

*Stk. 2.* Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres, jf. dog stk. 4. Hvis beslutningen retter sig mod en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

*Stk. 3.* Hvis Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

*Stk. 4.* Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

*Stk. 5.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for afgørelsen eller beslutningen.«

5. Efter § 34 g indsættes i kapitel 8:

»§ 34 h. Videregiver en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, oplysninger om virksomheden eller personen, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden eller personen omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 6

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 29. august 2001, som ændret ved § 43 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 11 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 48 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, og § 6 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 5, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

## § 7

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1139 af 24. september 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18.

december 2012 og § 5 i lov nr. 1313 af 27. november 2013, foretages følgende ændring:

1. § 781, *stk. 3*, affattes således:

»Stk. 3. Er betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, opfyldt, kan teleoplysning endvidere foretages, såfremt mistanken angår en

- 1) krænkelse som nævnt i § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning,
- 2) overtrædelse af straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1, begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste,
- 3) overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v. § 35, stk. 1, § 36 eller § 39, stk. 1,
- 4) overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller
- 5) overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, eller artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

## § 8

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 18, *stk. 2, nr. 4, 2. pkt.*, ophæves.

2. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. § 18, *stk. 3*, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

4. § 89 a, *stk. 5, 4. pkt.*, affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

5. Efter § 94 a indsættes:

»§ 94 b. Videregiver et betalingsinstitut eller e-penge-institut oplysninger om instituttet, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde instituttet at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for instituttets kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i instituttet handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger instituttet ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

6. I § 97, *stk. 1*, indsættes efter »bilag 1, nr. 7,«: »samt betalingsmodtagere og andre,«, og efter »§ 84, *stk. 1*,« udgår: »og«.

## § 9

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 57, *stk. 2, nr. 4, 2. pkt.*, ophæves.

2. I § 57 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i *stk. 2, nr. 1, 3 og 4*, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

*Stk. 3* bliver herefter *stk. 4*.

3. § 57, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller medlemmerne af bestyrelsen i en SIKAV skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i *stk. 1 og 2* i forbindelse med deres indtræden i foreningens eller SIKAV'ens ledelse og om forhold som nævnt i *stk. 2*, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

4. Efter § 177 indsættes:

»§ 177 a. Videregiver en dansk UCITS oplysninger om den danske UCITS, og er oplysningerne kommet til offentlighedens kendskab, kan Finanstilsynet påbyde den danske UCITS at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan skade den danske UCITS' investorer, de øvrige kreditorer, det finansielle marked, hvorpå andele udstedt af den danske UCITS handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger den danske UCITS ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.«

## § 10

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 a indsættes:

»§ 6 b. Tilbyder en pensionskasse der har tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sine medlemmer at ændre deres pensionsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal et medlem, der accepterer et sådan tilbud, have overført den økonomiske værdi af dennes nuværende produkt til det nye produkt.

*Stk. 2.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregning af den økonomiske værdi af medlemmets produkt.«

2. Efter § 6 e indsættes:

»§ 6 f. Videregiver en firmapensionskasse oplysninger om firmapensionskassen, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde firmapensionskassen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for pensionskassens medlemmer, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger firmapensionskassen ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.«

## § 11

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 49 b indsættes:

»§ 49 c. Videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.«

## § 12

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, og § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, nr. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et pantebrevsselskab lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. § 4, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen, samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et pantebrevsselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

4. § 14, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

5. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 13

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

2. § 14, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

3. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Videregiver en finansiell rådgiver oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk.1.«

## § 14

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1271 af 4. november 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, og § 13, 2. pkt., ændres »garanti-« til: »garant-«.

2. I § 7 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 2 og 3« til: »§ 3, stk. 1, nr. 2-4«.

3. I § 17 ændres »pengeinstitut« til: »institut«.

## § 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 45 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 23 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Arbejdsmarkedets Tillægspensions ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

2. § 27, stk. 6, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

3. Efter § 27 j indsættes i kapitel 9:

»§ 27 k. Videregiver Arbejdsmarkedets Tillægspension oplysninger om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Fi-

nanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Tillægspension at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 16

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

### 1. § 4 a, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Lønmodtagernes Dyrtidsfonds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

### 2. Efter § 10 j indsættes i kapitel 5 a:

»§ 10 k. Videregiver Lønmodtagernes Dyrtidsfond oplysninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Lønmodtagernes Dyrtidsfond at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for lønmodtagerne, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 17

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, og § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

### 1. § 62, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

### 2. § 71, stk. 6, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

### 3. Efter § 76 e indsættes i kapitel 11:

»§ 76 f. Videregiver Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for arbejdsgiverne, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 18

I lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndighed og politi, oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, shortselling, ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter m.v.), som ændret ved § 201 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

### 1. § 2, nr. 2, ophæves.

### 2. § 19, stk. 1, affattes således:

»*Stk. 1.* §§ 1-15 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.«

## § 19

I lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.), foretages følgende ændring:

### 1. § 1, nr. 53, ophæves.

## § 20

I revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret ved § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012 og senest ved § 11 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »virksomheder, der er omfattet af lov om pantebrevsselskaber,«: »virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge,«.

2. I § 31, stk. 7, udgår », specialforeninger«.

### § 21

I lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed (pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 2, ophæves.

### § 22

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde foretages følgende ændringer:

1. § 197, nr. 5 og 8, ophæves.

### § 23

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. april 2014, jf. dog stk. 2-4.

*Stk. 2.* Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 37, § 1, nr. 38, og § 2, nr. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

*Stk. 3.* § 1, nr. 39, og § 20, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

*Stk. 4.* § 2, nr. 11-18, træder i kraft den 1. juli 2014.

*Stk. 5.* § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

*Stk. 6.* § 1, nr. 29, finder anvendelse fra og med førstkomende ordinære generalforsamling eller repræsentantskabsmøde afholdt efter lovens ikrafttræden.

*Stk. 7.* § 2, nr. 11-14, medfører ikke tilbudspligt for en aktionær, der senest ved lovens ikrafttræden alene eller sammen med andre, som aktionæren handler i forståelse med, besidder mindst en tredjedel af stemmerettighederne, men som ikke efter reglerne gældende før lovens ikrafttræden har bestemmende indflydelse.

*Stk. 8.* § 2, nr. 11-18, finder ikke anvendelse på tilbud, hvor der er offentliggjort meddelelse om at fremsætte tilbud inden lovens ikrafttræden. Konkurrerende tilbud behandles efter de regler, der er gældende for det allerede fremsatte tilbud.

### § 24

*Stk. 1.* §§ Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-3.

*Stk. 2.* §§ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 18, 19, 21 og 22 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

*Stk. 3.* §§ 10, 11 og 20 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

# Bemærkninger til lovforslaget

## Almindelige bemærkninger

### Indholdsfortegnelse

- 1 Indledning
- 2 Lovforslagets indhold
  - 2.1 Krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab
  - 2.2 Opdatering og revision af reglerne om direktørers og andre ledende medarbejderes mulighed for at deltage i drift af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, de er ansat i
  - 2.3 Risikoafdækning i betalingssystemer
  - 2.4 Ændring af klageadgangen for afgørelser truffet af operatører af regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter, clearingcentraler og værdipapircentraler efter egne regelsæt
  - 2.5 Ligebehandling af mænd og kvinder i forhold til eventuelle valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension
  - 2.6 Gennemførelse af visse bestemmelser i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen
    - 2.6.1 Straf for overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens bestemmelser om markedsmisbrug
    - 2.6.2 Mulighed for indhentelse af teleoplysninger i sager om markedsmisbrug i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-kvoter
    - 2.6.3 Tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder
  - 2.7 Udvidelse af Finanstilsynets adgang til at offentliggøre berigtigende informationer
  - 2.8 Justering af reglerne om egnethed og hæderlighed
  - 2.9 Ændring af regler i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud
  - 2.10 Præcisering af bestemmelse om Forbrugerombudsmandens tilsyn med lov om betalingstjenester og elektroniske penge
  - 2.11 Ændring af regler vedrørende forvaltning af alternative investeringsfonde
    - 2.11.1 Europæiske sociale iværksætterfonde
    - 2.11.2 Kvalificerede venturekapitalfonde
    - 2.11.3 Ændring af reglerne for markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer
    - 2.11.4 Mulighed for danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde for at markedsføre fonde i andre EU-lande og for registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde fra andre EU-lande for at markedsføre fonde i Danmark
    - 2.11.5 Regulering af forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i tredjelande, der ønsker at forvalte alternative investeringsfonde etableret i Danmark
    - 2.11.6 Udvidelse af definitionen af finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed
    - 2.11.7 Udvidelse af definitionen af instrumenter, der er omfattet af reglerne om værdipapirer i lov om værdipapirhandel m.v.
    - 2.11.8 Regulering af alternative investeringsfonde etableret i tredjelande, der ikke er omfattet af en aftale om forvaltning, og som ønsker at markedsføre sig i Danmark
    - 2.11.9 Præcisering af krav til enheder, der ønsker at fungere som depositarer efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
    - 2.11.10 Inddragelse af en tilladelse meddelt til en depositar i medfør af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt tilsyn med depositarer efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
  - 2.12 Indførelse af regler, der giver pensionskunder, der tilbydes omvalg krav på compensation og fastsætter krav til beregningen af denne
  - 2.13 Forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder
  - 2.14 Ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler
- 3 Ligestillingsvurdering af lovforslaget
- 4 Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
- 5 Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 6 Administrative konsekvenser for borgerne
- 7 Miljømæssige konsekvenser
- 8 Forholdet til EU-retten
- 9 Hørte myndigheder og organisationer



## 10 Sammenfattende skema.

### 1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række forskellige ændringer af den finansielle lovgivning.

Lovforslaget indeholder bl.a. et forslag til nye krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab. Formålet med de nye krav er så vidt muligt at undgå interessekonflikt mellem bestyrelsen i foreningen/fonden og det underliggende realkreditaktieselskab og sikre bestyrelsen i fonden/foreningen en øget uafhængighed i forhold til realkreditaktieselskabet.

Derudover indeholder lovforslaget en ajourføring og revision af reglerne om direktørers og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i ledelsen og driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, de er ansat i.

I forbindelse med en modernisering af det danske betalingsystem foreslås en ændring af værdipapirhandelsloven, hvorefter de sikkerheder, som i dag anvendes til, at de pengepolitiske modparter (eksempelvis pengeinstitutter) stiller sikkerhed for kortvarige lån i Danmarks Nationalbank, skal kunne anvendes til sikkerhed for al kreditgivning i kroner, som skal være inddækket ved dagens afslutning ('intradag-kredit'), som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed for de pengepolitiske modparter med hovedkonti i Nationalbanken og ikke kun intradag-kredit, der er stillet til rådighed for afvikling over særlige afviklingskonti.

Lovforslaget indeholder yderligere en ændring af klageadgangen for afgørelser truffet af operatører af regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter, clearingcentraler og værdipapircentraler efter egne regelsæt.

Med henblik på at sikre ligebehandling i alle forsikrings- og pensionsforhold foreslås også en ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser. Formålet er at sikre, at der også i forhold til valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension, f.eks. supplerende indbetalinger på frivillig basis, sker ligebehandling af mænd og kvinder, som det gælder i alle andre forsikringsforhold.

Med lovforslaget foretages endvidere en ensretning af sanktionerne for overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen med tilsvarende sanktioner for overtrædelse af visse bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v. Insiderhandel og kursmanipulation er alvorlig økonomisk kriminalitet, og som en generel indsats herover for foreslås det, at der indføres en overbygningsbestemmelse i straffeloven, således at også overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens bestemmelser om insiderhandel samt kursmanipulation under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år.

Det foreslås endvidere at indføre et nyt kapitel i lov om finansiell virksomhed, som regulerer den virksomhed, der består i at byde direkte på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter og deriva-

taftaler vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter (dvs. uden en mellemmand i form af f.eks. en værdipapirhandler).

Derudover foreslås en udvidelse af anvendelsesområdet for Finanstilsynets mulighed for at reagere over for offentliggørelse af misvisende oplysninger, således at bestemmelsen i § 354 d i lov om finansiell virksomhed udvides til at gælde for andre virksomheder på det finansielle område end alene for de virksomheder, der omfattes af lov om finansiell virksomhed.

Derudover indeholder lovforslaget ændringer af lov om værdipapirhandel m.v. med henblik på at skabe klare og enkle regler på området for tilbudspligt og samtidig give de øvrige aktionærer bedre vilkår i forbindelse med, at en storaktionær erhverver bestemmende indflydelse. Med lovforslaget foreslås derfor en række ændringer af reglerne om overtagelsestilbud, som skal tydeliggøre retstilstanden om reglerne om tilbudspligt for aktionærer i noterede selskaber. Overvejelserne om ændringerne af reglerne om tilbudspligt har været behandlet i en arbejdsgruppe bestående af relevante interessenter, og arbejdsgruppens arbejde har været med til at danne grundlag for de foreslåede ændringer.

Yderligere foreslås en præcisering af Forbrugerombudsmandens kompetence, hvorefter Forbrugerombudsmanden kan håndhæve visse dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge overfor betalingsmodtagere, hvor han i dag alene kan gøre det i forhold til betalingsudstedere.

Der foreslås bl.a. en række ændringer vedrørende reguleringen af forvaltere af alternative investeringsfonde. Et af formålene hermed er at revidere reglerne vedrørende markedsføring af alternative investeringsfonde, for derigennem at sikre at danske forvaltere af alternative investeringsfonde undergives regulering, der svarer til reguleringen af forvaltere af alternative investeringsfonde i de øvrige EU-lande.

Dette sker bl.a. ved at indføre nye regler, der giver forvaltere mulighed for under en række forudsætninger at markedsføre sig overfor visse detailinvestorer (private forbrugere). Denne ændring er en undtagelse til udgangspunktet om, at forvalterne ikke må markedsføre de alternative investeringsfonde til detailinvestorer, medmindre der er ansøgt om tilladelse hertil hos Finanstilsynet. Tilladelse til markedsføring til detailinvestorer kan kun gives til forvaltere, der er meddelt tilladelse til forvaltning af alternative investeringsfonde.

Med de i lovforslaget indeholdte regler foreslås det, at ledere, direktører eller andre ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde ikke skal anses som detailinvestorer i forhold til investeringer i konkrete alternative investeringsfonde, som den pågældende medarbejder er involveret i forvaltningen af, og dermed har et indgående kendskab til. Hertil kommer at kravet om, at markedsføring til detailinvestorer kun kan ske på baggrund af en af Finanstilsynet meddelt tilladelse, ikke skal gælde for detailinvestorer, der forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og som skriftligt erklærer, at de er bekendt med risikoen forbundet

med investeringerne. Denne undtagelse skal ses i lyset af, at det vurderes, at investorer, der foretager investeringer i den størrelsesorden og samtidig erklærer, at de er bekendt med de forbundne risici, vil være i stand til at kunne forstå kompleksiteten og risikoen forbundet med deres investering, og derfor vil kunne behandles efter reglerne for professionelle investorer.

I denne sammenhæng indeholder lovforslaget også forslag om, at det skal være muligt for forvaltere fra tredjelande at få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer. Under hensyntagen til de særlige beskyttelseshensyn, der er i forbindelse med markedsføring til detailinvestorer, fastsætter lovforslaget en række betingelser for at opnå en sådan tilladelse.

Lovforslaget giver derudover registrerede forvaltere fra Danmark mulighed for at markedsføre alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v., såfremt der er nationale regler i det pågældende land, der tillader registrerede forvaltere at markedsføre alternative investeringsfonde. Der åbnes derudover op for markedsføring af alternative investeringsfonde her i Danmark foretaget af registrerede forvaltere fra andre EU-/EØS-lande m.v.

Lovforslaget indeholder desuden et forslag til ændring af anvendelsesområdet for lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Forslaget medfører, at alternative investeringsfonde fra 3. lande kan fortsætte med at markedsføre sig i Danmark, som det er tilfældet i dag, selvom fondene ikke har udpeget en forvalter. Disse alternative investeringsfonde vil i givet fald blive behandlet som selvforvaltende alternative investeringsfonde.

Derudover foreslås det at der indsættes en særlig tilsynsbestemmelse i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, som giver Finanstilsynet adgang til at føre tilsyn med depositarer for en alternativ investeringsfond. I forlængelse heraf foreslås det at give Finanstilsynet beføjelse til at indhente oplysninger fra depositaren. Dette svarer til Finanstilsynets beføjelser i forhold til andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning. Endvidere foreslås adgang for Finanstilsynet til i visse tilfælde at inddrage en tilladelse meddelt til en depositar.

Lovforslaget indeholder et forslag til en ny bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, hvis formål er at sikre den enkelte pensionskundes rettigheder i forbindelse med et omvalg. De nye regler fastslår, at når et pensionselskab ønsker at flytte alle eller en gruppe af deres kunder fra pensionsordninger med garantier gennem et omvalg, så får de pensionsopsparende, der tager imod tilbuddet, den økonomiske værdi af deres pensionsordning med sig. Værdien af pensionsordningen skal som udgangspunkt baseres på en individuel beregning af en aftales værdi med udgangspunkt i regnskabsprincipperne. Selskaberne kan også anvende en gennemsnitlig beregning, hvis forsikringselskabet på forhånd kan dokumentere, at der ikke sker omfordeling mellem forsikringstagerne.

Da firmapensionskasser er reguleret i en særskilt lov, foreslås der en tilsvarende tilføjelse i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Med lovforslaget følges endvidere op på anbefalingen fra Udvalget om finanskrisens årsager om et forbud mod variabel aflønning af personer, der forestår salg af eller rådgivning om værdipapirer til detailkunder. Udvalget konstaterede i dets rapport, at der i årene op til den finansielle krise var et øget udbud og salg af komplicerede værdipapirer til detailkunder. Det øgede udbud og salg var i mange tilfælde tæt forbundet med den ansattes muligheder for at opnå en øget variabel aflønning i forhold til den opnåede salgsmængde. Og ikke altid nødvendigvis i kundens interesse. Med ændringen ønskes der derfor en håndtering af den potentielle interessekonflikt hos en sælger af eller rådgiver om værdipapirer til detailkunder, der risikerer at opstå, når den ansatte har individuelle bonusordninger, som kan lede til u hensigtsmæssige risikobetonede investeringer hos forbrugerne.

Derudover foreslås en ændring af reglerne om tilsyn med datacentraler, som indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at føre tilsyn med virksomheder, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, uanset datacentralens ejerkreds.

Lovforslaget gennemfører herudover en direktivbestemt inflationsregulering af beløbsgrænserne i lov om finansiell virksomhed for genforsikringselskabernes minimumskapitalkrav, ligesom der foretages en teknisk korrektion i lov om værdipapirhandel m.v.

## 2. Lovforslagets indhold

### 2.1. Krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab

#### 2.1.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke nogen begrænsninger i muligheden for personsammenfald i bestyrelserne i de fonde og foreninger, der ejer et realkreditaktieselskab, i forhold til bestyrelsen i det realkreditaktieselskab, som fonden eller foreningen ejer direkte eller indirekte.

#### 2.1.2. Baggrunden for forslaget

Med henblik på at undgå interessekonflikter mellem bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, og bestyrelsen i realkreditaktieselskabet, foreslås der en ændring af kravene til sammensætningen af bestyrelsen i fonden eller foreningen med henblik på at sikre en øget uafhængighed i forhold til realkreditaktieselskabet.

Det er vigtigt, at bestyrelsen i fonden eller foreningen, der ejer et realkreditaktieselskab, er sammensat på en sådan måde, at den primært varetager fondens eller foreningens egne interesser, og ikke realkreditaktieselskabets interesser. I den forbindelse skal det også bemærkes, at de kompetencer, som kræves af en bestyrelse i en fond eller forening, ikke nødvendigvis er de samme som de kompetencer, der kræves som medlem af bestyrelsen i et realkreditaktieselskab. De

nye regler foreslås at gælde i relation til alle virksomheder i koncernen, hvori fonden/foreningen eller realkreditaktieselskabet indgår.

Forslaget svarer stort set til de regler, der blev gennemført for sparekassefonde forrige år i lyset af den finansielle krise.

I visse tilfælde indebærer forslaget dog alene et krav om, at mindst ét medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen ikke samtidig må være medlem af bestyrelsen for eller være ansat i realkreditaktieselskabet. Dette skyldes, at risikoen for interessekonflikter ved personsammenfald mellem bestyrelsen i fonden eller foreningen og det realkreditaktieselskab, som fonden eller foreningen ejer, er mindre så længe fonden eller foreningen ikke besidder andre aktiver end realkreditobligationer og lignende samt kapitalinstrumenter, som udstedes af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder i koncernen, der på erhvervestidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital.

Finanstilsynet vil skulle påse reglens overholdelse, ligesom revisionen som et led i den løbende revision må forventes at forholde sig hertil.

### 2.1.3. Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at bestyrelsen for en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ikke kan udpeges eller udgøres af et flertal af personer, som på den ene eller anden måde er tilknyttet realkreditaktieselskabet, andre datterselskaber eller associerede virksomheder. Endvidere indføres der forbud mod, at formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet samtidig er medlem af bestyrelsen i den fond eller forening, der ejer realkreditaktieselskabet. I visse tilfælde indføres der dog alene et krav om, at mindst et medlem af bestyrelsen i realkreditaktieselskabet ikke samtidig må være medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen eller ansat i realkreditaktieselskabet.

*2.2. Opdatering og revision af reglerne om direktørers og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i drift af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, de er ansat i*

#### 2.2.1. Gældende ret

Lov om finansiell virksomhed indeholder regler, der begrænser direktører og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, de er ansat i. Et væsentligt hensyn bag bestemmelsen er at undgå, at der opstår interessekonflikter mellem den finansielle virksomhed og den pågældende anden virksomhed. Bestemmelsen indeholder derfor som udgangspunkt et engagementsforbud mellem den finansielle virksomhed og den anden virksomhed. I loven nævnes en række virksomheder, både konkrete virksomheder som Danmarks Skibskredit A/S og LR kredit A/S samt virksomheder opremset efter branche, såsom clearingscentraler og værdipapirscentraler, hvor engagementsforbudet ikke finder anvendelse, ligesom Finanstilsynet efter be-

stemmelsens stk. 9 i særlige tilfælde kan dispensere fra engagementsforbudet.

#### 2.2.2. Baggrunden for forslaget

En række af navnene i den gældende bestemmelse har skiftet navn eller er ophørt med at eksistere. Derudover har der vist sig et behov for at lade andre virksomheder omfatte af undtagelsen til engagementsforbudet.

De gældende bemærkninger til bestemmelsen, hvorefter Finanstilsynet i særlige tilfælde kan dispensere fra engagementsforbudet, har endvidere givet anledning til en del fortolkningstvivil vedrørende adgangen til dispensation.

#### 2.2.3. Forslagets indhold

Der foreslås en ændring af lov om finansiell virksomhed, hvorved der foretages en opdatering af kredsen af virksomheder, for hvilke engagementsforbudet i lov om finansiell virksomhed ikke finder anvendelse.

Derudover foreslås en ændring af bestemmelsen vedrørende Finanstilsynets adgang til at dispensere fra engagementsforbudet, hvorved denne adgang tydeliggøres og udvides.

### 2.3. Risikoafdækning i betalingssystemer

#### 2.3.1. Gældende ret

Med vedtagelsen af lov om værdipapirhandel m.v. i 1995 indførtes i lovens § 55, stk. 1, en adgang til at etablere den såkaldte sikkerhedsret for Danmarks Nationalbank, clearingcentraler og deltagere i sådanne centraler i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler. Sikkerhedsretten er en metode, hvorefter der kan etableres sikkerhed for kortvarige lån. Den gør det muligt for en låntager at stille sikkerhed i værdien af vedkommendes værdipapirer på et depot i en værdipapircentral for et lån, hvis størrelse ikke er kendt på tidspunktet for sikkerhedsretsaftalens indgåelse og uden at binde bestemte værdipapirer i depotet.

Professionelle deltagere, der i afviklingssystemerne hos VP Securities A/S har status som fondshandlere, og som sådan er berettigede til at anmelde køb og salg af værdipapirer på egne og kunders depoter, kan lade sikkerhedsretten omfatte deres værdipapirdepoter, hvorfra de fordele købte og solgte værdipapirer, inden der bliver etableret ejendomsret til fordel for kunderne eller straks efter, at kunderne har afstået deres ejendomsret. Når værdipapirer på en fondshandlers fordelingsdepot ikke er blevet individualiseret ved registrering af rettigheder til fordel for en bestemt køber eller sælger, jf. § 66 i lov om værdipapirhandel m.v., har lovens § 55 således åbnet mulighed for, at en fondshandler kan anvende sikkerhedsretten også for værdipapirer, der skal anvendes til opfyldelse af handler indgået på kunders vegne, herunder handler i kommission.

Formålet med etableringen af sikkerhedsretten var at tilvejebringe et bedre grundlag for, at professionelle markedsdeltagere kunne stille sikkerhed for afviklingskreditter givet i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler. Siden er anvendelsesområdet for den såkaldte sikkerhedsret blevet ud-

videt til også at omfatte afvikling i registrerede betalingssystemer og i betalingssystemer drevet af Danmarks Nationalbank samt i det globale valutaafviklingssystem CLS, der er et internationalt system til afvikling af valutahandler mellem banker og andre valutahandlere over hele verden.

Adgangen til at anvende sikkerhedsretten i forbindelse med værdipapirclearingvirksomhed og betalingssystemer drevet af Danmarks Nationalbank er fastsat i lovens § 55, stk. 3. For at føre kontrol med at sikkerhedsretten ikke blev anvendt til andre formål end afvikling, har Nationalbanken traditionelt overført beløb fra deltagernes hovedkonti til særlige afviklingskonti for at sikre, at sikkerhedsretten alene blev anvendt til afvikling.

### 2.3.2. Baggrunden for forslaget

Efter anbefaling fra arbejdsgruppen om nationale betalingsoverførsler nedsat i henhold til kommissorium fra økonomi- og erhvervsministeren i maj 2009 skal den danske betalingsinfrastruktur moderniseres frem til udgangen af 2014. Formålet er at sikre, at almindelige detailbetalinger og store betalinger foretaget af forbrugere og erhvervsdrivende kan afvikles væsentligt hurtigere end i dag.

Moderniseringen har påvist et behov for at smidiggøre den nuværende afviklingsmodel, således at flere betalinger kan gennemføres direkte på deltagernes foliokonto, dvs. de forrentede anfordringskonti, som penge – og realkreditinstitutter (de såkaldte pengepolitiske modparter) har adgang til at have i Danmarks Nationalbank, uden samtidig at begrænse deltagernes mulighed for at stille sikkerhed over for Nationalbanken ved brug af sikkerhedsretten. Ligeledes forventes den kommende tilslutning til den fælleseuropæiske platform for værdipapirafvikling, Target2Securities, at skabe behov for en mere fleksibel afviklingsmodel.

Dermed er der opstået et behov for at sikre, at sikkerhedsretten kan anvendes til sikkerhed for al intradag-kredit, som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed for deltagere med hovedkonto i Nationalbanken, og ikke kun intradag-kredit der er stillet til rådighed for afvikling over særlige afviklingskonti.

### 2.3.3. Forslagets indhold

Formålet med den foreslåede ændring af lov om værdipapirhandel m.v. er at sikre, at sikkerhedsretten kan anvendes til sikkerhed for al intradag-kredit, som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed for deltagere med hovedkonti i Nationalbanken og ikke kun intradag-kredit, der er stillet til rådighed for afvikling over særlige afviklingskonti.

Med den foreslåede ændring af anvendelsen af sikkerhedsretten til sikkerhedsstillelse i forbindelse med afvikling og Nationalbankens ydelse af intradag-kredit vil anvendelsen af sikkerhedsretten i praksis blive brugt til afviklingsformål eller øvrige betalingsformidlingsmæssige formål, eksempelvis sikkerhedsstillelse.

## 2.4. Ændring af klageadgangen for afgørelser truffet af operatører af regulerede markeder og multilaterale

*handelsfaciliteter, clearingcentraler og værdipapircentraler efter egne regelsæt*

### 2.4.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret er operatører af regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. forpligtede til at have procedurer og regler for drift af markedspladsen samt for notering og afnotering af værdipapirer. Ligeledes er clearingcentraler og værdipapircentraler forpligtede til at fastsætte regler om registrering af værdipapirer som fondsaktiver og regler for clearing og afvikling. Efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. er Finanstilsynet i henhold til § 88, stk. 3, klageinstans for sager af vidtrækkende og principiel betydning truffet af sådanne virksomheder efter loven eller afgørelser truffet efter virksomhedernes egne regelsæt.

Finanstilsynet påser i forbindelse med godkendelse af disse virksomheder, at virksomhedernes egne regelsæt er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel m.v.

### 2.4.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at udviklingen i konkurrencen på værdipapirmarkedet har medvirket til, at der i dag findes flere handelspladser, hvor danske papirer handles, ligesom danske virksomheder kan vælge at være tilknyttet en udenlandsk clearingcentral eller værdipapircentral. Disse virksomheder fastsætter alle regler for optagelse eller afnotering af papirer til handel på det pågældende marked eller som deltager i den pågældende clearingcentral eller værdipapircentral. Afgørelser truffet af sådanne virksomheder efter deres egne regelsæt kan som nævnt ovenfor påklages til Finanstilsynet, hvis den pågældende virksomhed er under tilsyn af Finanstilsynet. Afgørelser truffet af udenlandske virksomheder efter disses regelsæt vil ikke kunne indbringes for Finanstilsynet.

### 2.4.3. Forslagets indhold

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgørelser truffet efter virksomhedernes egne regelsæt ikke længere kan påklages til Finanstilsynet. Fortolkning af den enkelte virksomheds regelsæt vil herefter følge de almindelige regler for fortolkning af privatretlige aftaler, hvorefter eventuelle tvister i sidste ende må afgøres af domstolene. Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynets kompetence præciseres til alene at vedrøre afgørelser, som disse virksomheder træffer i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Det findes her naturligt, at sådanne afgørelser kan påklages til Finanstilsynet.

Herudover præciserer forslaget, at det alene er den, som afgørelsen retter sig til, som kan indbringe den relevante afgørelse for Finanstilsynet.

## 2.5. Ligebehandling af mænd og kvinder i forhold til eventuelle valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension

### 2.5.1. Gældende ret

Reglerne om ligebehandling af mænd og kvinder i relation til forsikring og pension m.v. foreskriver, at der ikke må forskelsbehandles på baggrund af køn. Det følger imidlertid af § 5, stk. 2, i den gældende lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, at loven ikke finder anvendelse på valgfrie muligheder i erhvervstilknyttede sikringsordninger, som deltagerne tilbydes individuelt for at sikre dem supplerende ydelser og give dem adgang til valg af datoen, fra hvilken de normale ydelser skal løbe, eller valg mellem flere ydelser. Det betyder, at det i forhold til valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension, f.eks. supplerende indbetalinger på frivillig basis, er muligt at anvende køn som faktor ved risikovurderingen.

### 2.5.2. Baggrunden for forslaget

I obligatoriske arbejdsmarkedspensionsordninger er det i dag i et vist omfang muligt at forskelsbehandle mænd og kvinder. Henset til at det helt generelt tilstræbes at opnå ligebehandling af mænd og kvinder, findes dette uhensigtsmæssigt, hvorfor det foreslås at fjerne den eksisterende mulighed for at forskelsbehandle mænd og kvinder. Dette er samtidig i tråd med praksis fra EU-domstolen.

Konsekvensen af denne lovændring er, at den helt overvejende del af forsikrings- og pensionsområdet – obligatoriske arbejdsmarkedspensionsordninger, private livsforsikringer og skadesforsikringer – er underlagt unisex-princippet, hvorefter der ikke må ske forskelsbehandling på baggrund af køn.

Med henblik på at sikre ligebehandling i alle forsikrings- og pensionsforhold foreslås det, at det sidste hjørne af forsikrings- og pensionsområdet, der vedrører supplerende ydelser for arbejdsmarkedspensioner, også omfattes af forbuddet mod forskelsbehandling.

### 2.5.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, hvorefter ligebehandlingsloven ikke finder anvendelse på valgfrie muligheder i erhvervstilknyttede sikringsordninger, som deltagerne tilbydes individuelt for at sikre dem supplerende ydelser, give dem valg af datoen fra hvilken de normale ydelser skal løbe, eller valg mellem flere ydelser. Herved fjernes den nuværende mulighed for at forskelsbehandle kvinder og mænd i relation til de valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension, f.eks. supplerende frivillige indbetalinger. Det betyder, at den del af forsikrings- og pensionsområdet, der vedrører supplerende ydelser for arbejdsmarkedspensioner, også underlægges unisex-princippet, og at der herefter vil være fuld ligebehandling mellem kvinder og mænd i forbindelse med alle dele relateret til en arbejdsmarkedspension i lighed med, hvad der gælder for private livsforsikringer.

## 2.6. Gennemførelse af visse bestemmelser i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen

### 2.6.1. Straf for overtrædelse CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens bestemmelser om markedsmisbrug

#### 2.6.1.1 Gældende ret

Finanstilsynet blev ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 tillagt kompetencen til at påse overholdelsen af artikel 37-42 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen (Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/86/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i fællesskabet) CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen indeholder bl.a. regler for markedsmisbrug vedrørende auktionsprodukter (CO<sub>2</sub>-kvoter i form af todages spot eller femdages futures). Når auktionsprodukterne er finansielle instrumenter gælder reglerne fra markedsmisbrugsdirektivet 2003/6/EF, som er gennemført i lov om værdipapirhandel m.v. Hvis auktionsprodukterne ikke er finansielle instrumenter, gælder markedsmisbrugsreglerne i forordningens art. 37-43.

I henhold til CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen skal medlemsstaterne sikre, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af sanktionsbestemmelsen i artikel 14 i markedsmisbrugsdirektivet (direktiv 2003/6/EF) finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37-42 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen. Markedsmisbrugsdirektivet er implementeret i dansk ret ved lov om værdipapirhandel m.v., hvor forbuddene mod markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation er indført i lov om værdipapirhandel m.v. kapitel 10. Efter § 35, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. må køb, salg og tilskyndelse til køb eller salg af værdipapirer med visse nærmere definerede undtagelser ikke foretages af nogen, der har intern viden, som kan være af betydning for handlen. Efter § 36 i lov om værdipapirhandel m.v. må den, der er i besiddelse af intern viden, ikke videregive denne viden til andre, medmindre videregivelsen er et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion. Endelig indeholder værdipapirhandelslovens § 39, stk. 1, et forbud mod kursmanipulation eller forsøg herpå. §§ 35, stk. 1, 36 og 39, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. gennemfører bestemmelser i markedsmisbrugsdirektivet.

Finanstilsynet udstedte den 30. januar 2013 bekendtgørelse nr. 87 om straffebestemmelser for overtrædelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i fællesskabet,

hvorefter overtrædelse af forordningens artikel 37-42 kan straffes med bøde.

Overtrædelse af § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 1. pkt.

Ved lov nr. 634 af 12. juni 2013 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (styrket indsats over for økonomisk kriminalitet) er der indsat en overbygningsbestemmelse i straffelovens § 299 d, hvorefter overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v. § 35, stk. 1 (insiderhandel), og § 39 (kursmanipulation) under særligt skærpende omstændigheder straffes med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses ifølge bestemmelsen navnlig tilfælde, hvor flere har været involveret i handlingen, eller hvor den opnåede eller tilsigtede vinding har været betydelig, samt hvor et større antal forbrydelser er begået.

### 2.6.1.2. Baggrunden for forslaget

Som anført i afsnit 2.6.1 ovenfor skal medlemsstaterne ifølge CO<sub>2</sub>-aktioneringsforordningens artikel 43, stk. 3, sikre, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af bl.a. sanktionsbestemmelsen i artikel 14 i direktiv 2003/6/EF (markedsmisbrugsdirektivet) finder anvendelse på manglende overholdelse af forordningen artikel 37-42, for så vidt angår auktioner, der afholdes på deres område eller uden for.

Finanstilsynet blev som nævnt under pkt. 2.6.1 ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 tillagt kompetencen til at påse overholdelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 37-42. CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 43, stk. 3, indeholder en forpligtigelse til at straffe overtrædelser af forordningens bestemmelser om markedsmisbrug på samme måde som tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Det blev i forbindelse med denne udpegning forudsat i de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.3, at det vil være de samme sanktioner, der gælder for overtrædelse af bestemmelserne i forordningen som dem, der gælder for overtrædelse af §§ 35-39 i lov om værdipapirhandel m.v.

Med lovforslaget lægges der derfor op til, at der for sanktioner for overtrædelser af forordningens artikel 37-42 skabes parallelitet i forhold til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet.

### 2.6.1.3. Forslagets indhold

Med forslaget ensrettes sanktionerne for overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen med tilsvarende sanktioner for overtrædelse af §§ 35-39 i lov om værdipapirhandel m.v.

Dette indebærer, at der foreslås indsat et nyt stykke i § 94 i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter overtrædelser af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 37-42 - på samme måde som tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet - straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det indebærer endvidere, at overbygningsbestemmelsen i straffelovens § 299 d foreslås udvidet således, at overtrædelse af forordningens artikel 38, stk. 1 (insiderhandel begået af en række nærmere anførte personer), artikel 39, litra b (tilskyndelse til insiderhandel begået af en række nærmere anførte personer), artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, og artikel 39 (insiderhandel og tilskyndelse hertil begået af andre personer end de i artikel 38, stk. 1, og artikel 39 anførte personer) og artikel 42 (kursmanipulation) – på samme måde som tilsvarende overtrædelser værdipapirhandelsområdet – under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år.

Det forudsættes, at strafudmålingen efter de foreslåede straffebestemmelser skal ske i overensstemmelse med strafniveauet for tilsvarende overtrædelse af bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v. Fastsættelsen af straf vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 24 og 26, og § 3, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

## 2.6.2. Mulighed for indhentelse af teleoplysninger i sager om markedsmisbrug i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-kvoter

### 2.6.2.1. Gældende ret

Reglerne om politiets mulighed for at foretage teleoplysning findes i retsplejelovens kapitel 72 om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Teleoplysning er ifølge retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, indhentelse af oplysning om, hvilke telefoner eller andre tilsvarende kommunikationsapparater der sættes i forbindelse med en bestemt telefon eller andet kommunikationsapparat, selv om indehaveren af dette ikke har meddelt tilladelse her til.

Det følger af retsplejelovens § 781, stk. 1, at indgreb i meddelelseshemmeligheden kun må foretages, såfremt

- 1) der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt,
- 2) indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og
- 3) efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af en række specifikt nævnte straffebestemmelser.

Efter retsplejelovens § 781, stk. 2 og 3, kan teleoplysning endvidere foretages, såfremt betingelserne i § 781, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, og mistanken angår fredskrænkelser som omhandlet i straffelovens § 263, stk. 2, eller mistanken angår krænkelser som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det samme gælder, såfremt mistanken angår en overtrædelse af straffelovens § 279 a (databedrageri) eller § 293, stk. 1 (brugstyveri), begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste. Det samme gælder endvidere, såfremt mistanken angår overtrædelse af

værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, § 36, eller § 39, stk. 1 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation i forbindelse med handel med værdipapirer), eller overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og markedsmissbrug i forbindelse med handel med engrosenergi produkter).

Adgangen til indgreb i meddelelseshemmeligheden er begrænset af et proportionalitetskrav, idet et indgreb ikke må foretages, såfremt det ville være uforholdsmæssigt efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som det rammer, jf. retsplejelovens § 782.

Et indgreb i meddelelseshemmeligheden sker ved forudgående retskendelse, medmindre indgrebets øjemed ville forspildes, hvis man skulle afvente retskendelse. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten, jf. retsplejelovens § 783.

Inden retten afsiger kendelse om et indgreb i meddelelseshemmeligheden, skal der beskikkes en advokat for den, som indgrebet vedrører, og advokaten skal have lejlighed til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 784.

Når indgrebet er afsluttet, skal der som udgangspunkt gives underretning om indgrebet til indehaveren af den pågældende telefon. Har den pågældende været mistænkt, skal der også gives underretning om dette og om, hvilken lovovertrædelse mistanken har angået, jf. retsplejelovens § 788.

#### 2.6.2.2 Lovforslagets udformning

Af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 43, stk. 2, fremgår, at den kompetente nationale myndighed skal tillægges de beføjelser, der er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 12 i direktiv 2003/6/EF (markedsmissbrugsdirektivet).

Markedsmissbrugsdirektivets artikel 12 vedrører den kompetente myndigheds tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser. Af direktivets artikel 12, stk. 2, litra d, følger, at den kompetente myndigheds beføjelser bl.a. skal omfatte retten til at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik.

Den i afsnit 2.6.2.1 nævnte henvisning i retsplejelovens § 781, stk. 3, til bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v. blev indført ved lov nr. 1398 af 21. december 2005 og har til formål at gennemføre markedsmissbrugsdirektivets artikel 12, stk. 2, litra d.

Det blev i den forbindelse lagt til grund, at markedsmissbrugsdirektivets artikel 12 kan opfyldes ved, at der etableres et samarbejde mellem Finanstilsynet og politiet inden for områder, hvor tilsynet ikke selv har kompetence.

Det blev endvidere lagt til grund, at artikel 12, stk. 2, litra d, der efter sin ordlyd omfatter foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, alene kræver, at der skal kunne

indhentes historiske oplysninger og ikke pålægger medlemsstaterne forpligtelser til at registrere eller lagre oplysninger.

Det blev endelig lagt til grund, at bestemmelsen formentlig kan forstås således, at der både kan stilles krav om indhentning af foreliggende oplysninger om indholdet af telefonsamtaler (båndoptagelser) og datatrafik (f.eks. indholdet af e-mails) samt fortegnelser over, hvilke telefoner eller datakommunikationsapparater der været sat i forbindelse med et bestemt apparat i et givent tidsrum (teleoplysninger).

Indhentelse af båndoptagelser og oplysninger om indholdet af e-mails m.v. vil kunne ske efter retsplejelovens regler om edition og ransagning. Herudover kan Finanstilsynet efter § 87, stk. 2, i lov om værdipapirhandel mv. kræve udlevering af visse oplysninger, herunder f.eks. båndoptagelser, i forbindelse med indgåelse af aftaler om transaktioner og elektronisk lagrede data.

Da der ikke var hjemmel til at foretage teleoplysning i tilfælde af mistanke om overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., blev der som nævnt ovenfor i retsplejelovens § 781, stk. 3, indsat en henvisning til § 35, stk. 1 (insiderhandel, herunder tilskyndelse hertil), § 36 (videregivelse af intern viden) og § 39, stk. 1 (kursmanipulation), i lov om værdipapirhandel m.v.

Da det som anført følger af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 43, stk. 2, at den kompetente myndighed skal tillægges de beføjelser, der er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 12 i markedsmissbrugsdirektivet, foreslås det, at retsplejelovens § 781, stk. 3, udvides således, at der i sager om overtrædelse af forordningens artikel 38, stk. 1, artikel 39, artikel 40, jf. § 38, stk. 1, eller artikel 39, eller artikel 41 kan indhentes teleoplysninger. Muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-kvoter vil med den foreslåede ændring således svare til muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug med værdipapirer.

Herudover lægges af lovtekniske grunde med lovforslaget op til en nyaffattelse af § 781, stk. 3. Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at de enkelte tilfælde, hvor der kan foretages teleoplysning, såfremt betingelserne i § 781, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, opregnes i forskellige numre.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

#### 2.6.3. Tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder

##### 2.6.3.1 Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder i dag ikke krav om, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere skal have tilladelse af Finanstilsynet. Der findes således ikke regler, der regulerer den virksomhed, der består i at byde direkte (dvs. uden en mellemmand i form af f.eks. en værdipapirhandler) på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner.

Pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler samt fondsmæglerselskaber kan efter gældende regler få ad-

gang til at byde direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner i henhold til bekendtgørelse nr. 677 af 26. juni 2012 om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre tjenesteydelser med.

### 2.6.3.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner er det fastlagt, at grundprincippet for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet skal være auktionering, da denne måde generelt anses for at være den enkleste og den mest økonomisk effektive. Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen) fastlægger de nærmere regler for, hvorledes denne auktionering skal foregå.

Det fremgår af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, at den relevante kompetente nationale myndighed kan give visse fysiske og juridiske personer tilladelse til som accessorisk aktivitet til deres hovederhverv at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder indenfor virksomhedens hovederhverv, såfremt den kompetente nationale myndighed ved lov har fået beføjelse hertil.

Baggrunden for forslaget er at åbne mulighed for, at Finanstilsynet kan give visse virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller på vegne af kunder til virksomhedens hovederhverv for kundens regning, selvom virksomhederne ikke er pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler eller fondsmæglerselskaber.

### 2.6.3.3. Forslagets indhold

Det fremgår af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, at den relevante kompetente nationale myndighed kan give visse virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, såfremt den kompetente nationale myndighed ved lov har fået beføjelse hertil. Det er Finanstilsynet, der er den relevante kompetente myndighed i Danmark.

Tilladelse kan alene gives til de virksomheder, der er undtaget i henhold til § 1, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 676 af 26. juni 2012 og således uden tilladelse som værdipapirhandler foretager handel for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed, til kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, og hvor aktiviteten er en accessorisk aktivitet til virksomhedernes hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til lov om finansiel virksomhed. De pågældende virksomheder skal i henhold til forslaget have tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere,

såfremt de ønsker at byde på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter for egen eller kunders regning.

Reglerne for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere foreslås indsat i et selvstændigt kapitel i lov om finansiel virksomhed. CO<sub>2</sub>-kvote-bydere udfører den aktivitet, der består i at byde direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner, enten for egen eller kunders regning. På sådanne auktioner auktioneres CO<sub>2</sub>-kvoter (som todages spot handler) eller som femdages futures vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter. En CO<sub>2</sub>-kvote betragtes som en råvare, mens en femdages future vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter er en derivataftale, omfattet af bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed.

Reglerne for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere foreslås at finde anvendelse på alle, der yder denne form for aktivitet, hvad enten aktiviteten udøves i selskabsform eller i enkeltmandsvirksomhed. Undtaget herfra er dog pengeinstitutter med tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed og fondsmæglerselskaber med tilladelse efter § 9, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Sådanne pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber kan få tilladelse til at udføre investeringsservice med derivataftaler vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter i henhold til tilladelsen som værdipapirhandler, og disse finansielle virksomheder kan endvidere få tilladelse til at udføre tjenesteydelser med todages spothandler vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter i henhold til bekendtgørelse om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre tjenesteydelser med.

En CO<sub>2</sub>-kvote-byders virksomhed er efter forslaget ikke begrænset til at byde på CO<sub>2</sub>-kvote-auktioner. Anden aktivitet må således godt ydes i samme juridiske enhed.

Det skal bemærkes, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere vil blive underlagt en række adfærdsregler, som fremgår af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen. Kunder, der vælger at anvende en CO<sub>2</sub>-kvote-byder i stedet for et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab, er således sikret samme beskyttelse som kunderne i pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet.

Ligeledes foreslås det, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere vil blive underlagt samme regler om tilsyn som andre finansielle virksomheder. Det betyder bl.a., at Finanstilsynet skal påse reglernes overholdelse. Det foreslås også, at Finanstilsynet får mulighed for at gå på inspektion hos CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, og at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere er forpligtede til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

CO<sub>2</sub>-kvote-bydere er dog ikke omfattet af en række af de øvrige krav, som finansielle virksomheder er underlagt, herunder krav om at ledelsen samt kvalificerede aktionærer skal godkendes af Finanstilsynet. Da der ikke vil blive stillet kapitalkrav til CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, skal der ikke indberettes regnskaber og lignende, ligesom der ikke skal føres et solvenstilsyn. Der kræves heller ikke medlemskab af en garantiordning eller aflæggelse af regnskab i henhold til den finansielle lovgivning.



## 2.7. Udvidelse af Finanstilsynets adgang til at offentliggøre berigtigende informationer

### 2.7.1. Gældende ret

Ved lovforslag L 87, som blev vedtaget ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, blev der indsat hjemmel i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet i visse særlige tilfælde kan reagere over for informationer om en finansiel virksomhed, der er offentliggjort af den finansielle virksomhed selv, når informationerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere m.v. Denne hjemmel foreslås udbredt til at gælde for andre virksomheder på det finansielle område end alene for de virksomheder, der omfattes af lov om finansiel virksomhed

### 2.7.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, ligesom tilfældet var med den hjemmel, der blev indsat i lov om finansiel virksomhed med L 87, et ønske om at åbne yderligere op for offentlighedens mulighed for at få indblik i Finanstilsynets arbejde, så offentligheden i højere grad kan få indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt. Forslaget søger samtidig at skabe stringens i reglerne om offentliggørelse på det finansielle område.

### 2.7.3. Forslagets indhold

Finanstilsynets adgang til i visse særlige tilfælde at reagere over for informationer om en virksomhed, der er offentliggjort af virksomheden selv, når informationerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere m.v. foreslås udbredt til også at gælde for virksomheder omfattet af lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om forsikringsformidling, lov om pantebrevselskaber, lov om arbejdsskadesikring, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Forudsætningen for at bringe bestemmelsen i anvendelse er, at Finanstilsynet vurderer, at der er tale om misvisende oplysninger, og at de pågældende oplysninger kan have skadevirkning for blandt andet virksomhedens kunder, indskydere, de finansielle markeder eller den finansielle stabilitet. Hvis virksomheden ikke berigtiger oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud, vil Finanstilsynet kunne offentliggøre påbuddet. Såfremt virksomheden er uegnet på påbuddet, kan dette påklages til Erhvervsankenævnet. En sådan klage bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

## 2.8. Justering af reglerne om egnethed og hæderlighed

### 2.8.1. Gældende ret

De gældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed og de øvrige hovedlove for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn fastslår alene, at Finanstilsynet kan tillægge hensynet til tilliden til den finansielle stabilitet vægt i sager, hvor et ledelsesmedlem har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende vis.

### 2.8.2. Baggrunden for forslaget

I forlængelse af den finansielle krise blev der vedtaget en stramning af reglerne om ledelsens egnethed og hæderlighed, der gav Finanstilsynet øgede muligheder for at gribe ind over for ledelsesmedlemmer i den finansielle sektor, som ikke levede op til kravene til deres adfærd. Som anført under 2.8.1 blev det i forbindelse hermed fastsat, at der i de sager, hvor et ledelsesmedlem har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende vis, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Den praktiske anvendelse af reglerne om egnethed og hæderlighed har vist, at det kan være hensigtsmæssigt, at der også er mulighed for at tillægge dette forhold vægt i andre tilfælde end de sager, hvor et ledelsesmedlem har udvist en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende vis.

### 2.8.3. Forslagets indhold

Den foreslåede ændring præciserer, at Finanstilsynet skal tillægge hensynet til tilliden til den finansielle sektor vægt i en udvidet kreds af sager om ledelsesmedlemmer, der indeholder en vurdering af den pågældendes adfærd. Dette er relevant i sager, hvor ledelsesmedlemmet er pålagt straf for en overtrædelse af lovgivningen og overtrædelsen indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv på betryggende vis, i tilfælde hvor ledelsesmedlemmet har udvist en adfærd, der har medført et tab eller en risiko for tab for den finansielle virksomhed samt tilfælde, hvor den pågældendes adfærd i øvrigt giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage sit hverv på betryggende vis.

## 2.9. Ændring af regler i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud

### 2.9.1. Gældende ret

Kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder lovens regler om overtagelsestilbud. Her defineres grænsen for, hvornår en erhverver eller flere erhververe, der handler i forståelse med hinanden, skal afgive et tilbud, samt formkrav hertil. Om en erhverver har bestemmende indflydelse vil afhænge af, hvor mange stemmerettigheder erhververen besidder i det relevante selskab. Bestemmende indflydelse kan imidlertid også afhænge af yderligere forhold, herunder

blandt andet fremmødet på generalforsamlingen og den øvrige aktionærsammensætning i det relevante selskab.

Kapitel 8 indeholder også en undtagelse til reglen om pligtmæssige tilbud for erhververe, der har opnået bestemmende indflydelse via et frivilligt tilbud.

### 2.9.2. Baggrunden for forslaget

Der har de senere år været debat om de danske tilbudsregler, blandt andet i forbindelse med overtagelse af større danske virksomheder. Debatten har drejet sig om de forskelle, der er mellem de danske og udenlandske regler, og om uhensigtsmæssigheder i de danske regler. På den baggrund blev en revision af reglerne planlagt. Revisionen af reglerne blev dog udsat til at afvente Europa-Kommissionens vurdering af om direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud, der danner baggrund for reglerne, skulle revideres. Implementering af et eventuelt ændringsdirektiv og ændring af de nationale regler ville dermed kunne koordineres. Europa-Kommissionen meddelte i juni 2012, at der ikke foreløbigt vil komme en revision af direktivet. Den planlagte revision af de danske regler blev herefter igangsat. Formålet med revisionen er at skabe klarhed over, hvornår tilbudspligt bliver relevant, at skabe fleksibilitet i forbindelse med tilbudsprocessen samt at skabe bedre vilkår for de små aktionærer. Der har været nedsat en arbejdsgruppe, der havde til formål at drøfte forskellige ændringsforslag inden for rammerne af direktivet. Arbejdsgruppen bestod af medlemmer fra Finansrådet og Børsmæglerforeningen, Danske Advokater, DI, ATP, Dansk Aktionærforening, Erhvervsstyrelsen, Nasdaq OMX, professor fra Syddansk Universitet, tidligere chefjurist fra Danske Bank og Finanstilsynet. Arbejdsgruppens arbejde er med til at danne grundlag for de foreslåede ændringer.

### 2.9.3. Forslagets indhold

Der foreslås en ændring af grænsen for, hvornår erhververe ifalder tilbudspligt, som vil gøre retstilstanden for pligtmæssige tilbud mere klare. Der foreslås også en skærpelse af reglerne om fritagelse fra tilbudspligt i forbindelse med frivillige tilbud, samt en hjemmel til at fastsætte regler om ligebehandling af aktionærer efter tilbudsperioden er afsluttet.

## 2.10. Præcisering af bestemmelse om Forbrugerombudsmandens tilsyn med lov om betalingstjenester og elektroniske penge

### 2.10.1. Gældende ret

Finanstilsynet påser i dag overholdelsen af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Dog fører Forbrugerombudsmanden tilsyn med, at udbydere af betalingstjenester, der gennemføres ved hjælp af betalingsinstrumenter som eksempelvis elektroniske betalingskort, ikke overtræder lovens kapitel 5 og 6 og visse andre bestemmelser, eksempelvis § 83. Dette indebærer, at Forbrugerombudsmandens tilsyn alene er knyttet til udbydere af betalingstjenester, men eksempelvis ikke til betalingsmodtagere.

Kapitel 6 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge indeholder blandt andet den såkaldte kontantregel i § 56, hvorefter en betalingsmodtager, der modtager betalingsinstrumenter, også er forpligtet til at modtage kontanter. Da bestemmelsen retter sig mod betalingsmodtagere, indebærer det, at selv om bestemmelsen findes i lovens kapitel 6, falder den i dag uden for Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence.

Tilsvarende findes der blandt de øvrige bestemmelser, som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med regler, der retter sig mod andre end betalingsmodtagere eller udbydere af betalingstjenester. Som eksempel kan nævnes § 83 i lov om betalingstjenester, hvorefter en udbyder eller en anden, der opkræver gebyr for brugen af et betalingsinstrument, skal underrette betaleren herom, inden betalingstransaktionen iværksættes. Tilsynet med denne bestemmelse falder i dag uden for Forbrugerombudsmandens kompetence for så vidt angår anvendelsen af bestemmelsen i forhold til andre end betalingsmodtagere.

### 2.10.2. Baggrunden for forslaget

Tilsynet med overholdelsen af lov om betalingstjenester og elektroniske penge er som anført delt mellem Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden ved, at det er angivet, hvilke bestemmelser i loven Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med. Loven er udformet på denne måde for at sikre, at Forbrugerombudsmanden bevarede den kompetence, han havde forud for indførelsen af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, hvor området var reguleret af den dagældende lov om betalingsmidler, som primært regulerede betalingsinstrumenter.

Den såkaldte kontantregel i § 56 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, der er en videreførelse af § 10 i lov om betalingsmidler, retter sig ikke mod udbydere af betalingstjenester men mod betalingsmodtagere. Derfor indebærer den nuværende formulering af § 97 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge de facto, at Forbrugerombudsmanden ikke kan føre tilsyn med bestemmelsen, uanset at han efter lov om betalingsmidler var tilsynsmyndighed for området, og uanset at det netop var hensigten, at Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence skulle videreføres uændret i lov om betalingstjenester.

På tilsvarende vis medfører den nuværende formulering af § 97 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at Forbrugerombudsmanden ikke kan føre tilsyn med bestemmelser, der retter sig mod andre end betalingsmodtagere, eksempelvis § 83, uanset at § 83 er anført blandt de bestemmelser, som det er tiltænkt, at Forbrugerombudsmanden skal føre tilsyn med.

### 2.10.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at § 97 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge ændres, så Forbrugerombudsmanden også kan føre tilsyn som beskrevet i bestemmelsen i forhold til betalingsmodtagere og andre.

## 2.11. Ændring af regler vedrørende forvaltning af alternative investeringsfonde

### 2.11.1 Europæiske sociale iværksætterfonde

#### 2.11.1.1 Gældende ret

Der er ikke i henhold til gældende ret fastsat specifikke regler om europæiske sociale iværksætterfonde eller forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde. Imidlertid er der behov for enkelte ændringer i lov om finansiel virksomhed samt lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med henblik på anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

#### 2.11.1.2. Baggrunden for forslaget

For at understøtte et marked for investorer, der ikke kun søger at opnå økonomisk gevinst men også ønsker, at deres investeringer skal fremme sociale formål, har Europa-Parlamentet og Rådet udstedt forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

Forordningen medfører et harmoniseret regelsæt på tværs af Den Europæiske Union og indfører nye regler for europæiske sociale iværksætterfonde, de såkaldte »EuSEF« for alternative investeringsfonde, som investorer kan anbringe deres midler i, såfremt de ønsker at fremme sociale formål.

Sociale iværksætterfonde, EuSEF'er, er fonde, der investerer i kvalificerede virksomheder. Kvalificerede virksomheder skal, jf. forordningen, enten tilstræbe målbare og positive sociale resultater som virksomhedens primære målsætning, hvor virksomheden leverer tjenester eller varer til udsatte, marginaliserede, dårligt stillede eller udstødte personer, eller anvender en metode til produktion af varer eller tjenester, som er i overensstemmelse med virksomhedens sociale målsætning, eller yder finansiel støtte udelukkende til sådanne sociale virksomheder. Endvidere skal virksomhedens overskud først og fremmest anvendes til at opfylde virksomhedens primære sociale målsætning.

Forordningen opstiller en række betingelser til driften af sociale iværksætterfonde og giver mulighed for, at fondene kan rejse midler på tværs af den Europæiske Union.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning om europæiske sociale iværksætterfonde. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. De foreslåede bestemmelser er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

#### 2.11.1.3. Forslagets indhold

Forslaget ændrer lov om finansiel virksomhed, således at det fremgår af loven, at investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af sociale iværksætterfonde hos Finanstilsynet. Endvidere ændrer forslaget lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., således at det fremgår, at forvaltere af sociale iværksætterfonde skal over-

holde de regler, der gælder i medfør af den af Europa-Parlamentet og Rådet udstedte forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde i stedet for lovens bestemmelser, for så vidt angår forvaltningen af de sociale iværksætterfonde. Endvidere fastsættes i lovfor-slaget, at Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU.

### 2.11.2 Kvalificerede venturekapitalfonde

#### 2.11.2.1. Gældende ret

Der er ikke i henhold til gældende ret fastsat specifikke regler om kvalificerede venturefonde eller forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde. Imidlertid er der behov for enkelte ændringer i lov om finansiel virksomhed samt lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med henblik på anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om kvalificerede venturekapitalfonde.

#### 2.11.2.2. Baggrunden for forslaget

For at understøtte finansiering til mindre nystartede virksomheder og dermed skabe økonomisk vækst og fremme beskæftigelsen, har Europa-Parlamentet og Rådet udstedt forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde. Forordningen medfører et harmoniseret regelsæt på tværs af Den Europæiske Union og indfører betegnelsen »EuVECA« for alternative investeringsfonde, som investorer kan anbringe deres midler i, såfremt de ønsker at investere i kvalificerede venturekapitalfonde.

Kvalificerede venturekapitalfonde, EuVECA'er, er fonde, der investerer i virksomheder, som har under 250 ansatte og har en årlig omsætning på højst 50 mio. EUR eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. EUR.

Forordningen opstiller en række betingelser til disse fondes drift og giver mulighed for, at fondene kan rejse midler på tværs af den Europæiske Union.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning om europæiske venturekapitalfonde. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. De foreslåede bestemmelser er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

#### 2.11.2.3. Forslagets indhold

Forslaget ændrer lov om finansiel virksomhed, således at det fremgår af loven, at investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde hos Finanstilsynet.

Endvidere justerer forslaget lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., således at det fremgår, at forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde skal overholde de regler, der gælder i medfør af den af Europa-Parlamentet og Rådet udstedte forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde i stedet for lovens be-

stemmelser for så vidt angår forvaltningen af de kvalificerede venturekapitalfonde. Endvidere fastsættes i lovforslaget, at Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU.

### 2.11.3. Ændring af reglerne for markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer

#### 2.11.3.1 Gældende ret

Udgangspunktet er i dag, at forvaltere af alternative investeringsfonde ikke må markedsføre de alternative investeringsfonde til detailinvestorer, jf. § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det fremgår videre af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Tilladelse til markedsføring til detailinvestorer kan kun gives til forvaltere, der er meddelt tilladelse til forvaltning af alternative investeringsfonde og kan således ikke meddeles forvaltere, der alene er registreret hos Finanstilsynet.

Detailinvestorer er i § 3, stk. 1, nr. 40, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. defineret som alle investorer, der ikke er professionelle investorer, som disse er defineret i § 3, stk. 1, nr. 37, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Professionelle investorer vil i udgangspunktet være finansielle virksomheder under tilsyn, store virksomheder, nationale og regionale regeringer samt andre institutionelle investorer. Herudover vil en række investorer kunne behandles som professionelle investorer efter anmodning. Kunden skal i givet fald kunne dokumentere, at to ud af de tre følgende betingelser er opfyldt:

- Kunden har foretaget mindst 10 transaktioner pr. kvartal i det seneste år.
- Størrelsen af kundens portefølje overstiger 500.000 euro.
- Kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i minimum 1 år i en stilling, der kræver viden om den pågældende transaktion.

På baggrund af denne definition vil medarbejdere, såvel ledende som menige, hos forvaltere af alternative investeringsfonde skulle anses som detailinvestorer.

Forvaltere, som ønsker, at medarbejderne medinvesterer i fonden, skal derfor søge om tilladelse til at markedsføre den alternative investeringsfond til detailinvestorer, jf. bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer. Dette gælder også, selvom fonden ikke i øvrigt markedsføres til detailinvestorer. Der er dog i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013 om markedsføring til detailinvestorer indført en lempeligere ordning for medarbejderinvesteringer, hvorefter forvaltere alene skal indsende erklæringer om, at de pågældende medarbejdere m.v. er oplyst om risici ved investeringen. Tilladelse til markedsføring til detailinvestorer kan efter de gældende regler alene meddeles forvaltere med tilladelse, og dette gælder uanset, om der alene er tale om medarbejderinvesteringer. Med den nuværende udformning af reglerne vil en registreret forvalter således først frivilligt skulle søge om tilladelse som forvalter og de-

refter udnytte den lempelige metode for medarbejdere i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013 for at kunne lade deres medarbejdere m.v. foretage medinvesteringer i den enkelte alternative investeringsfond.

Efter de gældende regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er det ikke muligt for forvaltere fra tredjelande at få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark. Det er imidlertid muligt efter de regler, der har været gældende forud for lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og som fortsat er gældende frem til udløbet af overgangsperioden den 22. juli 2014 for udenlandske investeringsinstitutter, herunder fra tredjelande, at få tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Der vil endvidere også være andre typer af alternative investeringsfonde, der ikke hidtil har været omfattet af særlige markedsføringsregler for detailinvestorer og derfor har været markedsført til detailinvestorer, der vil blive omfattet af forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Registrerede forvaltere må efter den gældende bestemmelse i § 5, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. markedsføre andele i alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i tredjelande, til professionelle investorer i Danmark eller i tredjelande.

#### 2.11.3.2 Baggrunden for forslaget

Det foreslås med lovforslaget at lempe kravet om tilladelse for at kunne markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer. For det første foreslås en undtagelse for medarbejdere m.v. hos forvaltere af alternative investeringsfonde. Denne undtagelse gælder kun for investeringer foretaget i konkrete alternative investeringsfonde, som medarbejderen er involveret i forvaltningen af. For det andet foreslås en generel undtagelse for visse detailinvestorer. Det præciseres nærmere nedenfor, hvem der er omfattet af undtagelsen. Endelig foreslås det under visse betingelser at give mulighed for, at forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland kan få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark. Desuden foreslås det, at registrerede forvaltere gives mulighed for at markedsføre andele i alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i tredjelande til detailinvestorer i tredjelande, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at der gøres forskel på forvaltere med tilladelse og registrerede forvaltere i forbindelse med markedsføring til medarbejdere m.v., således at registrerede forvaltere ikke har samme muligheder for at kunne lade deres medarbejdere m.v. foretage medinvesteringer i den enkelte alternative investeringsfond uden at skulle igennem en tilladelsesproces, som det er tilfældet for forvaltere med tilladelse. Med dette lovforslag foreslås det, at markedsføring til medarbejdere m.v. undtages fra kravet om tilladelse til markedsføring til detailinvestorer for så vidt angår investeringer i de konkrete alternative investeringsfonde, som de pågældende medarbejdere er involveret i forvaltning-

gen af. Baggrunden herfor er, at medarbejderne vurderes at have et særligt kendskab til fondene under forvaltning samt de risici, der er forbundet med investering heri. Dette medfører, at både registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde og forvaltere med tilladelse får mulighed for at lade medarbejdere medinvestere i alternative investeringsfonde uden at skulle ansøge om tilladelse hertil. Hermed lettes byrderne for forvaltere af alternative investeringsfonde, som ønsker at lade medarbejdere medinvestere i konkrete alternative investeringsfonde.

Den anden lempelse vedrører som omtalt visse detailinvestorer. Det foreslås således, at markedsføring til investorer, der forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro og som skriftligt erklærer at være bekendt med de risici, der er forbundet med den enkelte investering, undtages fra kravet om tilladelse efter § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Baggrunden er en vurdering af, at sådanne investorer vil være i stand til at kunne forstå kompleksiteten og risikoen i de værdipapirer, de investerer i, og derfor vil kunne behandles efter reglerne for professionelle investorer.

Efter den foreslåede ændring vil det ikke vil være nødvendigt for en forvalter af alternative investeringsfonde at søge om en særskilt tilladelse til at markedsføre en alternativ investeringsfond til detailinvestorer, såfremt der er tale om, at forvalteren ønsker at markedsføre den alternative investeringsfond over for investorer, som forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og som skriftligt erklærer at være bekendt med de risici, der er forbundet med den påtænkte investering.

Forslaget følger en tilsvarende formulering i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om sociale iværksætterfonde samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venture kapitalfonde. Ved den foreslåede ændring sikres det, at registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde får ensartede vilkår for så vidt angår markedsføringen af alternative investeringsfonde, uanset hvilken type registeret forvalter der er tale om.

Den tredje ændring af reglerne om markedsføring til detailinvestorer er et forslag om, at det skal være muligt for forvaltere fra tredjelande at få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark. Baggrunden for forslaget er, at det har været muligt hidtil for visse typer af fonde, der fremadrettet er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at få en sådan tilladelse. Dette vil ikke længere være muligt efter udløbet af overgangsperioden i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. den 22. juli 2014, og det vil således ikke være lovligt for disse fonde at fortsætte deres hidtidige markedsføring til detailinvestorer her i landet. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet skal kunne meddele tilladelse til forvaltere fra tredjelande til markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer her i Danmark. Da der er tale om markedsføring til detailinvestorer, og der derfor er særlige beskyttelsehensyn, foreslås det, at forvaltere fra

tredjelande skal opfylde en række betingelser ud over de regler, som forvalterne skal opfylde for at få lov til at markedsføre alternative investeringsfonde til professionelle investorer i Danmark.

Endelig foreslås det, at der gives mulighed for, at danske registrerede forvaltere kan markedsføre andele i alternative investeringsfonde, som er etableret i Danmark eller i tredjelande, til detailinvestorer i tredjelande, såfremt dette er tilladt efter det pågældende lands nationale lovgivning. Det er således op til den nationale lovgivning i det konkrete tredjeland at varetage investorbeskyttelsen i forhold til detailinvestorerne i det pågældende land.

### 2.11.3.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås to undtagelser til kravet i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. om særskilt tilladelse til markedsføring til detailinvestorer af alternative investeringsfonde. Derudover foreslås det, at det bliver muligt for forvaltere fra tredjelande at opnå tilladelse til markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark, samt at danske registrerede forvaltere kan markedsføre andele i alternative investeringsfonde fra Danmark eller tredjelande til detailinvestorer i et tredjeland. Det er en forudsætning herfor, at dette sker i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det pågældende tredjeland.

For det første foreslås en undtagelse for investeringer foretaget af ledere, direktører eller andre ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde i konkrete alternative investeringsfonde, som den pågældende er involveret i forvaltningen af. Herved vil det både være muligt for forvaltere med tilladelse og registrerede forvaltere at markedsføre de alternative investeringsfonde til medarbejderne uden at skulle søge om tilladelse hertil.

For det andet foreslås en undtagelse for investeringer foretaget af investorer, som forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og som skriftligt i et andet dokument end den kontrakt, der skal indgås om investeringsforpligtelsen, erklærer, at de er bekendt med de risici, der er forbundet med den påtænkte investering.

Der foreslås desuden indsat en bestemmelse i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan meddele tilladelse til, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Forvaltere fra tredjelande, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til professionelle investorer i Danmark, skal opfylde en række krav fastsat i § 130, stk. 2-4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det foreslås, at forvaltere fra tredjelande, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark skal leve op til de samme krav og derudover stilles der krav om, at såvel forvalterens som fondes hjemland tillader markedsføring af fonden til detailinvestorer, samt at forvalteren og fonden er underlagt tilsyn i hjemlandet. For fondes vedkommende gælder dette dog kun, hvis der er tale om en fond fra et tredjeland.

Det foreslås derudover, at erhvervs- og vækstministeren kan fasttætte nærmere regler om markedsføring omfattet af bestemmelsen. En tilsvarende hjemmelsbestemmelse er fastsat for tilladelse til markedsføring til detailinvestorer efter § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Muligheden for, at danske registrerede forvaltere kan markedsføre andele i alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i tredjelande til detailinvestorer i tredjelande, foreslås indsat i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ved en nyaffattelse af bestemmelsen i § 5, stk. 6. Det er en forudsætning for, at der kan ske markedsføring til detailinvestorer i tredjelande, at den nationale lovgivning i det pågældende tredjeland tillader dette.

#### *2.11.4 Mulighed for danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde for at markedsføre fonde i andre EU-lande og for registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde fra andre EU-lande for at markedsføre fonde i Danmark*

##### *2.11.4.1 Gældende ret*

Det er efter den gældende § 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ikke muligt for danske registrerede forvaltere at markedsføre fonde i andre EU/EØS-lande m.v. Det er ej heller muligt efter den gældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. for registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande m.v. at markedsføre fonde i Danmark.

##### *2.11.4.2 Baggrunden for forslaget*

Det er efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde muligt for medlemsstaterne at fastsætte regler, der giver registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde mulighed for at markedsføre alternative investeringsfonde i andre medlemsstater under forudsætning af, at den pågældende anden medlemsstat også tillader dette.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at en dansk registreret forvalter af alternative investeringsfonde ikke har mulighed for at markedsføre andele af alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v. end Danmark, såfremt det er muligt i henhold til andre EU/EØS-landes m.v. nationale regler. Årsagen er, at et forbud virker som en unødigt begrænsning af danske registrerede forvalteres mulighed for at udøve virksomhed og dermed konkurrere på linje med øvrige europæiske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det er i denne sammenhæng også hensigten at skabe mulighed for, at registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande m.v. kan markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark, således at det efter den danske lovgivning er muligt såvel for danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde at lave grænseoverskridende markedsføring ud af Danmark som for registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande at lave grænseoverskridende markedsføring ind i Danmark.

##### *2.11.4.3 Forslagets indhold*

Det foreslås derfor for det første, at begrænsningen i den gældende § 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ophæves, og at der i § 5, stk. 6, åbnes op for, at en registreret forvalter af alternative investeringsfonde kan markedsføre alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i et tredjeland i et andet EU/EØS-land m.v. end Danmark, såfremt den nationale lovgivning i det pågældende land tillader dette.

Det foreslås endvidere, at § 1, stk. 4, i lov om alternative investeringsfonde m.v. ændres, så lovens §§ 5, 161 og 190-192 finder anvendelse på registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde fra et andet EU/EØS-land. Der foreslås indsat en hjemmelsbestemmelse i § 5, stk. 10, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om krav til og betingelser for markedsføring her i landet af alternative investeringsfonde foretaget af registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande.

##### *2.11.5 Regulering af forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i tredjelande, der ønsker at forvalte alternative investeringsfonde etableret i Danmark*

##### *2.11.5.1 Gældende ret*

Forvaltere fra tredjelande kan ikke efter de gældende regler forvalte alternative investeringsfonde etableret i Danmark. Der er efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v. alene mulighed for, at tredjelandsforvaltere kan markedsføre alternative investeringsfonde fra et tredjeland i Danmark.

##### *2.11.5.2 Baggrunden for forslaget*

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde åbner op for, at medlemsstaterne i en overgangsperiode, indtil reglerne om markedsføringspas til forvaltere fra et tredjeland træder i kraft, kan fastsætte nationale regler om forvaltere fra et tredjelands muligheder for at forvalte alternative investeringsfonde i den enkelte medlemsstat. Overgangsperioden løber frem til det tidspunkt, hvor EU-Kommissionen udsteder en delegeret retsakt om anvendelsen af reglerne omkring markedsføringspas og tilladelse til forvaltning for forvaltere fra et tredjeland. Dette forventes at ske i 2015.

Der findes i Danmark i dag forvaltere fra tredjelande, herunder USA, der forvalter alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, hvis disse forvaltere i overgangsperioden, indtil reglerne om markedsføringspas til forvaltere fra et tredjeland træder i kraft, ikke vil kunne fortsætte forvaltningen af fonde med registreret hjemsted i Danmark.

##### *2.11.5.3 Forslagets indhold*

Den foreslåede bestemmelse åbner op for, at forvaltere fra et tredjeland kan fortsætte med at forvalte alternative investeringsfonde fra Danmark.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nationale regler for forvaltning og markedsføring for forvaltere fra et tredjeland i Danmark. Regler, der fastsættes efter den foreslåede hjemmel, vil være overgangsregler. Reglerne skal således kun gælde, indtil EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt på området. Reglerne vil medføre, at forvaltere fra tredjelandslande, der ikke opfylder de nationale regler for forvaltning og markedsføring for tredjelandforvaltere, ikke vil have mulighed for at forvalte eller markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark.

#### *2.11.6 Udvidelse af definitionen af finansielle instrumenter i lov om finansiel virksomhed*

##### *2.11.6.1. Gældende ret*

Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed definerer finansielle instrumenter. Bilaget er en gennemførelse af bilag I, afsnit C, om definitionen af finansielle instrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) – dog stammer bilag 5, nr. 11, om valutaspotforretninger ikke fra MiFID.

Efter den gældende definition i bilag 5, nr. 3, anses andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. for finansielle instrumenter.

Den nuværende ordlyd af bilag 5 omfatter ikke andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

##### *2.11.6.2. Baggrunden for forslaget*

Af bilag I, afsnit C, nr. 3, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) fremgår det, at definitionen af finansielle instrumenter omfatter »Andele i institutter for kollektiv investering«. I bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed er dette gennemført som: »andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering.«.

Med forslaget justeres gennemførelsen, således at det præciseres, at andele i alternative investeringsfonde også skal anses som værende finansielle instrumenter og dermed omfattet af bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede ændring baserer sig på udtalelser fra EU-Kommissionen fra henholdsvis maj og juli 2013, hvor EU-Kommissionen på baggrund af spørgsmål fra Finanstilsynet har tilkendegivet, at andele i alternative investeringsfonde skal anses som værende omfattet af bilaget til MiFID. Den foreslåede ændring baserer sig på fortolkning fra EU-Kommissionen herom.

##### *2.11.6.3. Forslagets indhold*

Med forslaget defineres andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som finansielle instrumenter. Bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed vil således både omfatte

andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. Hermed sikres det, at bilag 5 fortsat er i overensstemmelse med MiFIDs bilag I, afsnit C, nr. 3, om andele i institutter for kollektiv investering.

##### *2.11.7.1 Udvidelse af definitionen af instrumenter, der er omfattet af reglerne om værdipapirer i lov om værdipapirhandel m.v.*

##### *2.11.7.1. Gældende ret*

Bestemmelserne om værdipapirer i lov om værdipapirhandel m.v. finder anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger og andele i andre institutter for kollektiv investering, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

##### *2.11.7.2. Baggrunden for forslaget*

EU-Kommissionen har på baggrund af spørgsmål fra Finanstilsynet i henholdsvis maj og juli 2013 tilkendegivet, at andele i alternative investeringsfonde skal anses som værende omfattet af bilag I, afsnit C, punkt 3 om definitionen af finansielle instrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Det nævnte bilag er gennemført i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, som med dette lovforslag foreslås ændret i overensstemmelse med EU-Kommissionens ovennævnte fortolkning af bilaget og dets anvendelsesområde. § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. har samme ordlyd som bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. For at sikre konsistens mellem bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, bilag 1, afsnit C, punkt 3 i MiFID og lov om værdipapirhandel m.v. foreslås en række konsekvensændringer af lov om værdipapirhandel m.v. Med ændringen sikres det blandt andet, at køb og salg af andele i alternative investeringsfonde er underlagt de samme regler, som gør sig gældende i forbindelse med køb og salg af øvrige finansielle instrumenter.

##### *2.11.7.3. Forslagets indhold.*

Forslaget ændrer i lov om værdipapirhandel m.v., således at det fremgår, at andele i alternative investeringsfonde er omfattet af lovens bestemmelser. Forslaget indeholder således en udvidelse af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. bliver omfattet af lovens værdipapirbegreb.

Forslaget indeholder herudover en udvidelse af § 23, stk. 4, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., bortset fra fonde af den lukkede type, bliver undtaget fra pligten til at offentliggøre et prospekt efter kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v.

Endvidere indeholder forslaget en udvidelse af § 27, stk. 10, i lov om værdipapirhandel m.v., så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., bortset fra fonde af den lukkede type, bliver undtaget fra pligten til at offentliggøre årsrapporter og halvårsrapporter efter § 27, stk. 7, i lov om værdipapirhandel m.v.

Endelig indeholder forslaget en udvidelse af § 27 a, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v., så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., bortset fra fonde af den lukkede type, bliver undtaget fra pligten til at offentliggøre og indsende oplysninger efter § 27 a, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Som en konsekvens af ændringen af lov om værdipapirhandel m.v., ændres også § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det fremgår af bestemmelsen, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som skal offentliggøre et prospekt efter reglerne, der gennemfører direktiv 2003/71/EF eller efter reglerne i kapitel 12 lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør heraf, udelukkende vil skulle offentliggøre de oplysninger, der er nævnt i § 62, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ikke allerede indgår i prospektet.

*2.11.8. Regulering af alternative investeringsfonde etableret i tredjelands, der ikke er omfattet af en aftale om forvaltning og som ønsker at markedsføre sig i Danmark*

#### *2.11.8.1. Gældende ret*

Det er i dag ikke muligt for alternative investeringsfonde etableret i tredjelands, der ikke er omfattet af en aftale om forvaltning, at markedsføre sig direkte ind i Danmark. De gældende regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer således kun situationer, hvor alternative investeringsfonde fra et tredjelands er omfattet af en aftale om forvaltning med en forvalter af alternative investeringsfonde. En forvalter kan efter de gældende regler få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde fra et tredjelands i Danmark.

#### *2.11.8.2. Baggrunden for forslaget*

Markedsføring i Danmark af alternative investeringsfonde fra et tredjelands, som ikke har en forvalter, er på nuværende tidspunkt ikke reguleret af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvilket betyder, at selvforvaltende alternative investeringsfonde fra et tredjelands, som ikke er omfattet af en aftale om at blive forvaltet af en forvalter, ikke har mulighed for at markedsføre fonden i Danmark. Det bør være muligt for alternative investeringsfonde at blive markedsført i Danmark, selvom fonden ikke har en forvalter. Dermed sikres det, at alternative investeringsfonde fra tredjelands, som ikke har en forvalter, også er reguleret af loven, ligesom det også sikres, at der ikke sker forskelsbehandling af alternative investeringsfonde fra tredjelands, som har en forvalter og alternative investeringsfonde, som ikke har udpeget en forvalter. På den baggrund foreslås det at

indføre regler om, at alternative investeringsfonde fra et tredjelands, som ikke har en forvalter, skal betragtes som selvforvaltende fonde og omfattes af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

#### *2.11.8.3. Forslagets indhold*

Det foreslås, at alternative investeringsfonde fra et tredjelands, som ikke er omfattet af en aftale om at blive forvaltet af en forvalter af alternative investeringsfonde, er selvforvaltende. Dette svarer til retstilstanden for alternative investeringsfonde fra Danmark eller andre EU/EØS-lande m.v., der ikke er omfattet af en aftale om at blive forvaltet. Selvforvaltende alternative investeringsfonde fra et tredjelands vil for at kunne markedsføre sig i Danmark skulle leve op til de samme bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler udstedt i medfør heraf, som forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjelands, der ønsker at markedsføre disse fonde i Danmark.

*2.11.9 Præcisering af krav til enheder, der ønsker at fungere som depositarer efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.*

#### *2.11.9.1 Gældende ret*

Det følger af § 45, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde skal sikre, at der udpeges en depositar for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren har under forvaltning. Depositarens opgaver er at overvåge den alternative investeringsfonds betalingsstrømme, opbevaring af fondens aktiver samt en tilsynsfunktion. Baggrunden for kravet om udpegelse af en depositar er et ønske om en høj grad af investorbekyttelse. Der er behov for at adskille opbevaring af aktiverne og forvaltningsfunktionen, og også for at holde investorenes aktiver adskilt fra forvalterens.

§ 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer, hvem der kan varetage funktionen som depositar for alternative investeringsfonde.

Det følger af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan tillade, at visse alternative investeringsfonde anvender andre enheder som depositarer end de, der er opregnet i lovens § 46, stk. 1, hvis enheden udfører depositarfunktionerne som en del af dennes professionelle eller erhvervmæssige aktiviteter.

§ 46, stk. 3, stiller en række krav til den enhed, der ønsker at fungere som depositar:

- enheden skal være registreringspligtig for sine professionelle eller erhvervmæssige aktiviteter,
- enheden skal kunne stille tilstrækkelige finansielle garantier for, at enheden er i stand til effektivt at udfylde de relevante depositarfunktioner og opfylde de krav, der er forbundet med disse funktioner, og
- enheden skal kunne stille tilstrækkelige professionelle garantier for, at enheden er i stand til effektivt at udfylde de relevante depositarfunktioner og opfylde de krav, der er forbundet med disse funktioner.



### 2.11.9.2. Baggrunden for forslaget

§ 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., gennemfører artikel 21, stk. 3, sidste led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Ved gennemførelsen af artikel 21, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v. er der imidlertid sket en ukorrekt gengivelse af kravene til de alternative investeringsfonde, der kan anvende depositarer omfattet af bestemmelsen. På baggrund heraf stilles der forslag om ændring af bestemmelsen, så denne er i overensstemmelse med direktivet.

Direktivet fastsætter ikke nærmere regler for, hvad der menes med tilstrækkelige finansielle og professionelle garantier. Det fremgår ligeledes ikke af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. hvilke krav, der skal være opfyldt for, at en enhed anses for at kunne opfylde betingelserne om at kunne stille tilstrækkelige finansielle og professionelle garantier. Lovforslaget konkretiserer disse betingelser.

### 2.11.9.3. Forslagets indhold

Den foreslåede ændring sikrer, at der er overensstemmelse mellem kravene til alternative investeringsfonde, som de er angivet i henholdsvis bestemmelsen i § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og i artikel 21, stk. 3, sidste led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Herudover præciseres det med forslaget, hvilke krav, der skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan tillade, at en alternativ investeringsfond anvender en enhed som depositar i medfør af bestemmelsen i § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås således, at Finanstilsynet kan oprette et register, som virksomheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, kan blive registreret i. Virksomheder, der lever op til kravene om finansielle og professionelle garantier, og som ikke i forvejen er registreret på baggrund af sine professionelle eller erhvervsmæssige aktiviteter, vil herefter kunne blive registreret i Finanstilsynets register. Med denne registrering vil de pågældende virksomheder leve op til kravet om registreringspligt.

Herudover foreslås det, at kravet om finansielle garantier for enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, kan opfyldes ved en passende ansvarsforsikring. Forsikringssummen skal mindst dække et beløb svarende til 730.000 euro. Dette svarer til kapitalkravet for fondsmæglerselskaber, som udpeges som depositar jf. § 46, stk. 4. Endvidere foreslås det, at i det omfang, at enheden ikke har en sådan ansvarsforsikring på ansøgningstidspunktet, som f.eks. advokater og revisorer, skal enheden forud for godkendelsen tegne en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække depositarens ansvar for fejl og forømmelser i forbindelse med funktionen som depositar for en eller flere alternative investeringsfonde. Enheden skal i forbindelse med ansøgningen om at kunne fungere som de-

positar dokumentere, at enheden har en passende forsikring, eller at der er afgivet tilsagn fra et forsikringssselskab om, at det vil være muligt for enheden at tegne en ansvarsforsikring med en passende forsikringssum.

Det foreslås samtidig, at der indføres krav om egnethed og hæderlighed, jf. § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., for medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3. Kravene skal være opfyldt på tidspunktet, hvor enheden godkendes som depositar i medfør af § 46, stk. 3.

Det følger endelig af forslaget, at krav om egnethed og hæderlighed skal være opfyldt løbende, og at medlemmerne af ledelsen i en depositar, som er godkendt til at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, som efterfølgende ændrer sig.

### 2.11.10. Inddragelse af en tilladelse meddelt til en depositar i medfør af § 46, stk. 3 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt tilsyn med depositarer efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

#### 2.11.10.1 Gældende ret

Det er et krav efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der udpeges en depositar for hver alternativ investeringsfond. Depositarfunktionen kan som udgangspunkt udøves af kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber med et kapitalgrundlag på mindst 730.000 euro. Finanstilsynet kan derudover under forudsætning af, at en række betingelser er opfyldt, meddele tilladelse til andre virksomheder som depositarer. Efter den gældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har Finanstilsynet imidlertid ikke mulighed for at inddrage en sådan tilladelse.

Det følger endvidere af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet skal påse lovens overholdelse.

Tilsynet med depositarens varetagelse af funktionerne som depositar og overholdelse af bestemmelserne herom i lovgivningen er dog ikke reguleret nærmere i den gældende lovgivning.

#### 2.11.10.2. Baggrunden for forslaget

Da Finanstilsynet kan meddele tilladelse til depositarer i medfør af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er det naturligt, at Finanstilsynet også kan inddrage en sådan tilladelse. Dette vil f.eks. være relevant, såfremt betingelserne for meddelelse af tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Dette følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra k, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at trække en depositars tilladelse tilbage. Det fremgår ikke nærmere af direktivbestemmelsen, i hvilke tilfælde dette kan ske.

Herudover følger det af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet fører tilsyn med lovens overholdelse, herunder reglerne om depositarer. Finanstilsynet har efter § 59 i loven adgang til at indhente oplysninger til brug for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet har derudover behov for at kunne føre tilsyn med depositarenes varetagelse af funktionerne som depositar, og om dette sker i overensstemmelse med lovgivningens krav til depositarerne. Finanstilsynets tilsyn med depositarerne vil basere sig på skriftligt materiale, som Finanstilsynet indkalder, f.eks. forretningsgange, eksempler på depositarkontrakter osv., og fysiske inspektioner, hvor Finanstilsynet bl.a. følger op på, hvorvidt de foreliggende forretningsgange følges, om reglerne i lovgivningen om opbevaring af værdipapirer og aktiver er opfyldt, om der sker korrekt overvågning af betalingsstrømmene i de alternative investeringsfonde osv.

### 2.11.10.3. Forslagets indhold

Det foreslås med forslaget, at en tilladelse meddelt i medfør af § 46, stk. 3, kan inddrages i følgende tilfælde:

- Depositaren selv anmoder om dette.
- Det viser sig, at depositaren har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis.
- Depositaren ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen, f.eks. ikke længere kan leve op til kravene om, at ledelsen er egnet og hæderlig.
- Depositaren gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.
- Depositaren ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse.
- Depositaren ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Der er i vid udstrækning tale om bestemmelser, der svarer til reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet har ikke praksis fra tilsvarende områder, men forventer, at praksis for inddragelse vil blive restriktiv.

Der foreslås desuden indsat en særlig tilsynsbestemmelse for depositarer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet føre tilsyn med alle depositarer udpeget som depositar for en alternativ investeringsfond.

Der foreslås endvidere indsat beføjelse til Finanstilsynet til at kunne indhente oplysninger fra depositarer. Denne beføjelse gælder særligt i forhold til tilsynet med depositarens egne forhold og overholdelse af lovgivningen, idet der i § 59 i den gældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er fastsat en forpligtelse for depositaren til at give Finanstilsynet alle oplysninger om såvel forvalteren som de alternative investeringsfonde, som depositaren er kommet i besiddelse af i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, til brug for Finanstilsynets tilsyn med forvalterne.

Finanstilsynets beføjelse vil også gælde, såfremt depositaren delegerer opbevaringsfunktionen til en tredjemand. De-

positarer kan alene delegere opbevaringsfunktionen, andre opgaver kan ikke delegeres.

Tilsvarende foreslås det, at Finanstilsynet gives beføjelse til få adgang til en depositar mod behørig legitimation uden retskendelse. Denne beføjelse svarer til Finanstilsynets beføjelser i forhold til andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning. Finanstilsynets beføjelse er i denne sammenhæng ligeledes udstrakt til også at gælde i tilfælde af delegation af opbevaringsopgaven.

### 2.12.1. Indførelse af regler, der giver pensionskunder, der tilbydes omvalg, krav på kompensation og fastsætter krav til beregningen af denne

#### 2.12.1 Gældende ret

Det lave renteniveau og de øgede levetider har sat livsforsikringsprodukter med garantier under pres. Blandt andet fordi garantierne indebærer, at selskabernes investeringsmuligheder er begrænset til investeringsprodukter med meget lav risiko og deraf følgende meget lav forrentning, hvilket igen betyder, at det på længere sigt vil være vanskeligt at opnå en forrentning af de indbetalte midler, der ligger ud over garantierne.

Disse faktorer har i de senere år ført til udvikling af pensionsprodukter med mindre eller intet garantiindhold, men med mulighed for at opnå en bedre forrentning af de indbetalte midler og dermed også en større udbetalt pension til forsikringstagerne.

Erhvervs- og vækstministeren og pensionsbranchen indgik i sommeren 2012 en aftale om at understøtte denne udvikling, ved at pensionselskaberne fremadrettet skal arbejde for fortsat at mindske omfanget af produkter med nominel rentegaranti ved at øge kundernes muligheder for at træffe omvalg og derved komme over i markedsrenteprodukter.

Den finansielle regulering indeholder ikke i dag præcise regler for, hvordan et forsikringsselskab skal agere, hvis selskabet ønsker at erstatte de bestående gennemsnitsrenteaftaler med garantier med aftaler om markedsrenteprodukter eller ændre aftalerne til gennemsnitsrenteprodukter med lave eller ingen garantier. Der har dog udviklet sig en praksis, hvorefter forsikringstagerne i forbindelse med et omvalg er blevet tilbudt en omvalgsbonus, der kompenserer forsikringstageren for at afstå fra sin garanti. Der er imidlertid forskel på, hvordan selskaberne beregner denne kompensation.

Finanstilsynet har på baggrund af den nugældende lovgivning tilkendegivet, at forsikringstagerne, der tilbydes omvalg, bør have tilbudt deres bidragsmæssige andel af det kollektive bonuspotentiale. Endvidere er det en generel forpligtelse efter lov om finansiell virksomhed, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig praksis og god skik på forretningsområdet. Hvad der ligger i dette begreb er nærmere fastlagt i bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder, herunder i bekendtgørelsens § 3, der tilpligter en finansiell virksomhed at handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Dette indebærer, at et omvalgstilbud ikke må indeholde urimelige vilkår.

### 2.12.2. Baggrunden for forslaget

Forsikringstagerne får ved omvalg ikke altid tilbudt at få den faktiske økonomiske værdi af deres pensionsordning med sig, og der er således tilfælde, hvor forsikringstagere er blevet tilbudt både mere og mindre end den faktiske økonomiske værdi af deres ordning i forbindelse med et omvalg. Baggrunden for lovforslaget er derfor at øge forbrugerbeskyttelsen ved et omvalg.

### 2.12.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, der klart angiver, at når et forsikrings-selskab tilbyder en gruppe forsikringstagere et omvalg fra et gennemsnitsrenteprodukt med garanti til et produkt med lavere eller ingen garanti eller til et markedsrenteprodukt, så skal den økonomiske værdi af det nuværende produkt overføres til det nye produkt. Det medfører, at forsikringsselskaberne som udgangspunkt skal anvende beregningsmetoder, der indebærer en beregning af værdien af et gennemsnitsrenteprodukt enten baseret på en individuel beregning med udgangspunkt i regnskabsprincipperne eller baseret på en gennemsnitlig beregning, hvis forsikringsselskabet på forhånd kan dokumentere, at der ikke sker omfordeling mellem forsikringstagerne.

Foruden indsættelse af en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed for forsikringsselskabernes forhold foreslås en tilsvarende bestemmelse indsat i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Med forslaget er der mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for beregningen af den økonomiske værdi.

Bestemmelserne finder kun anvendelse, når det er forsikringsselskabet eller firmapensionskassen, der tilbyder en gruppe af sine forsikringstagere/pensionskassemedlemmer at ændre deres ordning via et omvalg. Hvis det er forsikringstageren/firmapensionskassemedlemmet selv, der anmoder om at få ændret sin aftale eller at flytte sin aftale ud af selskabet/pensionskassen, finder bestemmelserne ikke anvendelse.

Bestemmelserne finder endvidere kun anvendelse på ændringer, der vedrører pensionsopsparingen.

Det er fortsat op til de enkelte livsforsikringsselskaber/pensionskasser at beslutte, om det vil tilbyde forsikringstagere/pensionskassemedlemmer med aftaler indeholdende garantier at overgå til nye eller ændrede aftaler uden garantier og/eller med en markedsforrentning.

## 2.13 Forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder

### 2.13.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag et forbud mod, at ansatte hos en værdipapirhandler må modtage variable lønde, der er baseret

på opnåelse af en vis salgsmængde eller et fastsat salgsmål for den enkelte sælger.

Det fremgår dog af reglerne for god skik for finansielle virksomheder, at ansatte har pligt til at oplyse en kunde herom, hvis den pågældende sælger eller rådgiver modtager provision eller andet vederlag for salget, eller hvis der på anden måde er en sammenhæng mellem salg af konkrete produkter og den pågældendes aflønning.

Værdipapirhandlere er tillige underlagt en pligt til at søge at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Den fælles-europæiske tilsynsmyndighed på værdipapirområdet, European Securities and Markets Authority (ESMA) har udarbejdet retningslinjer for aflønningspolitik og -praksis, som skal sikre, at virksomhedernes aflønningsforhold er indrettet sådan, at der ikke opstår interessekonflikter, og med henblik på at sikre at virksomhedernes forpligtelse til at handle redeligt og professionelt ikke kompromitteres, og at de dermed overholder kravene i MIFID-reglerne. I det tilfælde, hvor en virksomheds aflønningspolitik og -praksis for de enkelte ansatte er koblet direkte sammen med salget af specifikke finansielle instrumenter eller kategorier af instrumenter, vil det umiddelbart være meget vanskeligt for virksomheden at påvise, at den overholder MiFID-reglerne om god forretningsskik og om at hindre interessekonflikter.

Endelig indeholder bekendtgørelse om organisatoriske krav til og betingelserne for drift af virksomhed som værdipapirhandler en forpligtelse for de omfattede virksomheder til at have processer, der sikrer, at interessekonflikter identificeres og håndteres.

### 2.13.2. Baggrunden for forslaget

De ansattes salgssaktiviteter i finansielle virksomheder er, som i alle andre kommercielle virksomheder, en naturlig og nødvendig opgave. Der er derfor som udgangspunkt heller ikke noget odiøst i, at der for den enkelte rådgiver muligvis opstilles salgs- eller resultatmål i den ene eller anden form. Sådanne mål kan anvendes af den finansielle virksomhed, fordi den som mange andre erhvervsvirksomheder i et vist omfang anvender resultatløns. Givet at mange rådgivere i de finansielle virksomheder både har en rådgivende og sælgende funktion, er det imidlertid vigtigt, at sådanne salgsmål ikke skaber en interessekonflikt, der indebærer at kundens interesser ikke varetages.

Regeringen nedsatte i starten af 2012 udvalget om finans-krisens årsager. Professor Jesper Rangvid var formand for udvalget, der herudover bestod af 5 sagkyndige medlemmer og repræsentanter indstillet af Nationalbanken, Finanstilsynet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet samt Erhvervs- og vækstministeriet. Udvalget offentliggjorde den 18. september 2013 dets rapport »Den finansielle krise i Danmark – årsager, konsekvenser og læring«. I rapporten fremhæves det, at der i årene op til den finansielle krise var et øget udbud og salg af komplicerede finansielle produkter til detailkunder. Det forøgede udbud og salg var i mange tilfælde tæt forbundet med den enkelte ansattes muligheder for at opnå øget variabel aflønning i forhold til den

opnåede salgsmængde. Det forhold, at der er en sammenhæng mellem størrelsen på den variable løndel og den opnåede salgsmængde øger risikoen for, at den pågældende ansatte kommer i en interessekonflikt, der kan medføre at detailkunder investerer i produkter, der er så komplicerede og risikofyldte, at disse ikke er egnede for den pågældende kunde.

Problemet vedrørende potentielle interessekonflikter for rådgivere, der har mulighed for at opnå en øget løndel i forhold til salgsmængde, er ligeledes beskrevet af Finansforbundet i dets undersøgelse af privatkunderådgivere i den finansielle sektor fra 2008 »Undersøgelse af rådgiver/sælgerrollen«. Rapporten belyser bl.a. at medarbejdere i den finansielle sektor oplever et salgspres som følge af salgsmotiverende aktiviteter, herunder bonusordninger eller mulighed for tillæg baseret på salgresultat, hvilket leder til interessekonflikt hos medarbejderen. Det fremgår, at »Rådgivere som deltager i de salgsmotiverende aktiviteter, oplever i højere grad end andre, at de udsættes for et pres for at rådgive til fordel for virksomheden snarere end for kunden«. Ligeledes fremgår det, at rådgivere med både kollektive og individuelle salgsmål hyppigst oplever interessekonflikter. I rapporten konkluderes det, at de negative effekter af individuelle salgsmål kan elimineres, bl.a. hvis salgsmålene ikke udløser bonus eller tillæg.

En tilsvarende problemstilling blev behandlet i Finanstilsynets rapport om pengeinstitutters praksis vedrørende salg af egne aktier og garantbeviser fra 2009, som blev udarbejdet af en arbejdsgruppe, hvori bl.a. Finansrådet og Finansforbundet deltog. Rapporten konkluderede, at bankaktier havde haft en lang opgangsperiode med voldsomme kursstigninger, og at der blandt kunder var udtalt ønske om at få del i den gevinst. Dette betød i mange tilfælde, at kunder købte instituttets egne aktier og garantbeviser ud fra andet end investeringshensyn (adgangsbilletten til generalforsamlingen) og uden fokus på risici forbundet med købet. Samtidig blev egne aktier og garantbeviser markedsført med et ensidigt fokus på fordele – både kursstigninger, udbytte og fordelsprogrammer. Arbejdsgruppen bag rapporten anbefalede, at individuelle og kollektive bonusordninger for bankrådgivere ikke burde knyttes op på salg af egne aktier og garantbeviser.

### 2.13.3. Forslagets indhold

Det foreslås at der indføres et forbud mod, at værdipapirhandlere må aflønne de af deres ansatte, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter ved direkte kundekontakt med variable lønde, som er afhængige af den ansattes opnåede salgsmængde baseret på salg til detailkunder. Med forbuddet mindskes risikoen for, at en ansat forsøger at øge salget af et eller flere produkter for at øge sine egne muligheder for at opnå en højere variabel løndel, der er baseret på salgsmål.

Forbuddet vil finde anvendelse på ansatte med direkte kundekontakt i de virksomheder, som har en tilladelse som værdipapirhandler efter lov om finansiell virksomhed § 9, stk. 1. Forslaget vil endvidere finde anvendelse på filialer

her i landet af udenlandske finansielle virksomheder, der har tilladelse som værdipapirhandler.

Forbuddet gælder såvel de medarbejdere, der sælger de pågældende finansielle instrumenter, som de medarbejdere, der rådgiver kunderne herom, herunder gælder det også de medarbejdere, der kun rådgiver kunderne. Når rådgivere er medtaget skyldes det, at et salg til en kunde kan være afledt af en rådgivning til kunden, og de pågældende rådgivere må således ikke have et incitament til at rådgive kunden om at købe bestemte finansielle instrumenter, ved at rådgiveren får en løn, der afhænger af salget hos andre medarbejdere, der udfører kundens ordrer.

## 2.14 Ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler

### 2.14.1. Gældende ret

Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing, der gælder for fælles datacentraler, gælder i dag også for datacentraler, som udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral.

### 2.14.2. Baggrunden for forslaget

I øjeblikket sker der en stor udvikling inden for betalingsinfrastrukturen, herunder fælles datacentraler. Af hensyn til at tilliden til, at der er betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger omkring denne betalingsstruktur, vurderes der at være et behov for en udvidelse af reglerne vedrørende hvilke datacentraler, der er omfattet af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing.

Udviklingen i betalingsinfrastrukturen tilsiger, at der er behov for løbende at gennemgå reglerne om fælles datacentraler med henblik på at vurdere, om reglerne er tidssvarende, herunder om de omfatter alle relevante aktører på markedet. Dette vil ske i et samarbejde mellem Erhvervs- og vækstministeriet og Danmarks Nationalbank.

### 2.14.3. Forslagets indhold

Lovforslaget giver Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med virksomheder, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.

Med forslaget vil datacentraler, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, være omfattet af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing uanset datacentralens ejerkreds.

## 3. Ligestillingsvurdering af lovforslaget

Lovforslaget om ligebehandling af mænd og kvinder i forhold til eventuelle valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension vil medføre fuld ligebehandling mellem kvinder og mænd i forbindelse med alle dele relateret til en arbejdsmarkedspension i lighed med, hvad der gælder for private livsforsikringer.

#### 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

De økonomiske konsekvenser vil blive finansieret via afgifter fra branchen.

Finanstilsynet vil få en ny type virksomheder under tilsyn og vil få flere opgaver som følge heraf, herunder behandling af ansøgninger og det generelle tilsyn med CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Finanstilsynet vil derfor få brug for flere ressourcer hertil. Virksomheder der får tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere vil med forslaget skulle bidrage med en afgift på 8.250 kr. pr. år.

Herudover vurderes forslaget ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

#### 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Opdateringen af kredsen af virksomheder, som omfattes af undtagelsen til engagementsforbuddet kan medføre administrative lettelser for den personkreds, der dermed undgår at skulle søge om dispensation fra engagementsforbuddet.

Forslaget om nye regler for bestyrelsen i fonde og foreninger, der ejer et realkreditaktieselskab, vurderes at have mindre administrative og økonomiske konsekvenser for realkreditinstitutterne, idet disse skal sikre, at der ikke er det omhandlede personsammenfald.

For virksomheder, der ønsker at få tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, vil forslaget have erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af et økonomisk bidrag på 8.250 kr. pr. år til Finanstilsynet. Finanstilsynet har ingen oplysninger om, hvor mange virksomheder der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler til kunder i deres hovederhverv, idet sådanne virksomheder som udgangspunkt er undtaget fra kravet om tilladelse i henhold til lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet har heller ingen oplysninger om, hvor mange af disse virksomheder som ønsker at få tilladelse til at byde på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter. Ud fra de foreløbige henvendelser på området og med stor usikkerhed kan der gættes på, at der er under 20 virksomheder, som vil ansøge Finanstilsynet om tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. For de virksomheder, der ønsker at blive CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, skal der formentlig, men det kan ikke siges med sikkerhed, bruges 200-300 timer på at udarbejde forretningsgange samt øvrige dokumenter, som skal vedlægges en ansøgning til Finanstilsynet.

Forslaget medfører en undtagelse til kravet om særskilt tilladelse til markedsføring til detailinvestorer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Dette forventes at lette byrderne for forvaltere af alternative investeringsfonde, som ønsker at lade medarbejdere medinvestere i konkrete alternative investeringsfonde, idet registrerede forvaltere fremadrettet vil kunne lade deres medarbejdere m.v. foretage medinvesteringer i den enkelte alternative investeringsfond uden først frivilligt at skulle søge om tilladelse som

forvalter og derefter udnytte den lempelige metode for medarbejdere i bekendtgørelse om markedsføring til detailinvestorer.

Det i § 20, nr. 1, indeholdte forslag, hvorved det foreslås at undtage virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge fra de skærpede krav i revisorloven til revisors uafhængighed, vurderes at medføre visse lettelser for de 101 virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjeneste og elektroniske penge.

Det vurderes, at forslaget om indførelse af en bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, der giver pensionskunder, der tilbydes omvalg, krav på kompensation og fastsætter krav til beregningen af denne, vil have en del økonomiske og administrative konsekvenser for forsikringsselskaber, der ikke i dag anvender en individuel beregning. Disse forsikringsselskaber skal eventuelt bruge ressourcer på at beregne værdien af et gennemsnitsrenteprodukt individuelt for hver forsikringstager og ikke f.eks. gennemsnitligt på gruppeniveau eller de skal dokumentere, at deres gennemsnitlige beregning ikke fører til omfordeling mellem forsikringstagerne.

Det vurderes, at det tilsvarende forslag vedrørende lov om tilsyn med firmapensionskasser vil have økonomiske og administrative konsekvenser for firmapensionskasser, der vil tilbyde deres medlemmer omvalg. Firmapensionskasserne skal således bl.a. bruge ressourcer på at beregne værdien af produktet individuelt for hvert medlem, eller de skal dokumentere, at deres eventuelle gennemsnitlige beregning ikke fører til omfordeling mellem medlemmerne.

Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende inflationsregulering af beløbsgrænser. Denne del af forslaget vurderes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser svarende til forrentningen af forhøjelsen af den kapital, der skal dække minimumskapitalkravet. Det vil dog kun være relevant for de af genforsikringsselskaberne, for hvem minimumskapitalkravet er relevant.

Herudover vurderes lovforslaget ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en måling af de administrative konsekvenser for erhvervslivet inden lovforslaget kan fremsættes. Samlet vurderer TER, at det er byrdefuldt for den enkelte virksomhed at omstille sig til de nye krav, men at de løbende administrative byrder for virksomhederne ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau. De administrative byrder vil derfor ikke blive kvantificeret yderligere.

#### 6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

#### 7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

## 8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder konsekvensændringer i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Herudover foreslås der fastsættelse af straf i form af fængsel for overtrædelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2012 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i fællesskabet artikel 37-42 samt forslag om ændring af eksisterende bestemmelser vedrørende muligheden for fastsættelse af sanktioner for overtrædelse af den Europæiske Unions forordninger, hvorefter der ved strafudmålingen for sådanne overtrædelser skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.

Lovforslaget om ligebehandling af mænd og kvinder i forhold til eventuelle valgfrie dele af en arbejdsmarkedspension er afledt af EU-domstolens afgørelse af 1. marts 2011 og en vejledning af 22. december 2011 fra Europa-Kommissionen. Området for de valgfrie dele af en arbejdsmarkedspensionsordning er hverken omfattet af afgørelsen fra 2011 eller direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning). Direktivet er dog et minimumsdirektiv, og det er således muligt at vælge at vedtage bestemmelser, der er gunstigere for beskyttelsen af ligebehandlingsprincippet.

Direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud er tidligere implementeret i dansk ret ved lov nr. 604 af 24. juni 2005 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. Direktivet er et minimumsdirektiv, der overlader en del af reguleringen til medlemslandene. De foreslåede ændringer påvirker ikke implementeringen af direktivet.

Forslaget om indsættelse af et kapitel 20 f i lov om finansiel virksomhed vedrørende CO<sub>2</sub>-kvote-bydere gennemføres inden for rammerne af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændringer af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 blev gennemført i dansk ret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Lovforslaget indeholder en række konsekvensrettelser af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., dels som følge af fortolkninger af direktiv 2011/61/EU foretaget af EU-Kommissionen, dels som følge af andre medlemslandes gennemførelseslovgivning. Lovforslaget indeholder ændringer, der præciserer den foretagne gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Lovforslaget indeholder ændringer, der er nødvendige for håndhævelsen af den foretagne gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Pligten til at regulere minimumskapitalkravene til genforsikringselskaber følger af følgende bestemmelse: Artikel 41 i direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet). Det fremgår, at beløbsgrænserne i minimumskapitalkravet for genforsikringselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. Vurderingen skal tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks.

## 9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring i 3 dele i perioden fra 28. juni 2013 til 12. august 2013, 23. oktober 2013 til 20. november 2013, og 5. december 2013 til 2. januar 2014 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejds-skadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings-Agenturer, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiel Stabilitet A/S, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISO-BRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengein-

stitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Den Europæiske Centralbank, Beskæftigelsesministeriet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Justitsministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Pensionsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Social-

Børne- og Integrationsministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Den del af lovforslaget, som har været sendt i høring i perioden fra 28. juni til 12. august 2013, har foruden ovennævnte myndigheder og organisationer m.v. været sendt i høring hos: Amnesty International, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af offentlige anklagere, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, HK-Landsklubben for Politiet, Institut for Menneskerettigheder, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Politiforbundet i Danmark, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret og Østre Landsret. Disse myndigheder og organisationer m.v. indgår på Justitsministeriets faste høringsliste. Den første del af lovforslaget der var i høring i perioden fra 28. juni til 12. august 2013 indeholdt forslag til ændringer af regler på Justitsministeriets område, hvorfor denne del af lovforslaget også blev sendt til disse modtagere.

#### 10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Finanstilsynet vil få en ny type virksomheder under tilsyn og vil få flere opgaver som følge heraf, herunder behandling af ansøgninger og det generelle tilsyn med CO <sub>2</sub> -kvote-bydere. Finanstilsynet vil derfor få brug for flere ressourcer hertil. Virksomheder der får tilladelse som CO <sub>2</sub> -kvote-bydere vil med forslaget skulle bidrage med en afgift på 8.250 kr. pr. år.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	-	-
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		For virksomheder, der ønsker at få tilladelse som CO <sub>2</sub> -kvote-bydere, vil forslaget have erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af et økonomisk bidrag på 8.250 kr. pr. år til Finanstilsynet. Det vurderes, at forslaget om indførelse af en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, der giver pensionskunder, der tilbydes omvalg, krav på kompensation og fastsætter krav til beregningen af denne, vil have en del økonomiske og administrative konsekvenser for forsikringselskaber, der ikke i dag anvender en individuel beregning. Det vurderes, at det tilsvarende forslag vedrørende lov om tilsyn med firmapensionskasser vil have økonomiske og administrative konsekvenser for firmapensi-

		<p>onskasser, der vil tilbyde deres medlemmer omvalg.</p> <p>Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende inflationsregulering af beløbsgrænser. Denne del af forslaget vurderes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser svarende til forrentningen af forhøjelsen af den kapital, der skal dække minimumskapitalkravet.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget medfører en undtagelse til kravet om særskilt tilladelse til markedsføring til detailinvestorer i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v. Dette forventes at lette byrderne for forvaltere af alternative investeringsfonde, som ønsker at lade medarbejdere medinvestere i konkrete alternative investeringsfonde.</p> <p>Det i § 20, nr. 1, indeholdte forslag, hvorved det foreslås at undtage virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge fra de skærpede krav i revisorloven til revisors uafhængighed, vurderes at medføre visse lettelser for de 101 virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjeneste og elektroniske penge.</p>	<p>Opdateringen af kredsen af virksomheder, som omfattes af undtagelsen til engagementsforbuddet kan medføre administrative lettelser for den personkreds, der dermed undgår at skulle søge om dispensation fra engagementsforbuddet.</p> <p>Forslaget om nye regler for bestyrelsen i fonde og foreninger, der ejer et realkreditaktieselskab, vurderes at have mindre administrative og økonomiske konsekvenser for realkreditinstitutterne, idet disse skal sikre, at der ikke er det omhandlede personsammenfald.</p> <p>Det vurderes, at forslaget om indførelse af en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, der giver pensionskunder, der tilbydes omvalg, krav på kompensation og fastsætter krav til beregningen af denne, vil have en del økonomiske og administrative konsekvenser for forsikringselskaber, der ikke i dag anvender en individuel beregning.</p> <p>Det vurderes, at det tilsvarende forslag vedrørende lov om tilsyn med firmapensionskasser vil have økonomiske og administrative konsekvenser for firmapensionskasser, der vil tilbyde deres medlemmer omvalg.</p>
Miljømæssige konsekvenser	-	-
Administrative konsekvenser for borgere	-	-
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2012 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i fællesskabet</p> <p>Lovforslaget indeholder endvidere ændringer, som er afledt af EU-domstolens afgørelse af 1. marts 2011 (»Test-Achats-dommen«) og en vejledning af 22. december 2011 fra Europa-Kommissionen.</p> <p>Forslaget om indsættelse af et kapitel 20 f, i lov om finansiel virksomhed, vedrørende CO<sub>2</sub>-kvote-bydere gennemføres inden for rammerne af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen.</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændringer af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt for-</p>	



ordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 blev gennemført i dansk ret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Lovforslaget indeholder en række konsekvensrettelser af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., dels som følge af fortolkninger af direktiv 2011/61/EU foretaget af EU-Kommissionen, dels som følge af andre medlemslandes gennemførelseslovgivning. Lovforslaget indeholder ændringer, der præciserer den foretagne gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Lovforslaget indeholder ændringer, der er nødvendige for håndhævelsen af den foretagne gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Pligten til at regulere minimumskapitalkravene til genforsikringsselskaber følger af følgende bestemmelse: Artikel 41 i direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet). Det fremgår, at beløbsgrænserne i minimumskapitalkravet for genforsikringsselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. Vurderingen skal tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks.

### *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

#### *Til § 1*

##### *Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiel virksomhed)*

Ændringen af fodnoten til lov om finansiel virksomhed sker som følge af justeringer i selve loven som en konsekvens af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til dette lovforslags § 1, nr. 8, samt § 4, nr. 1.

##### *Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)*

Forslaget er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 14, som også skal finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 14.

##### *Til nr. 3 (§ 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)*

Forslaget er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 14, som også skal finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 14.

##### *Til nr. 4 (§ 1, stk. 8 og 9, i lov om finansiel virksomhed)*

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelse af de bestemmelser, der har været gældende for Sammenslutningen af Danske Andelskasser. Sammenslutningen af Danske Andelskasser eksisterer ikke længere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24-28.

##### *Til nr. 5 (§ 1, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)*

Med forslaget til ændring af § 1, nr. 14, i lov om finansiel virksomhed foretages en berigtigelse, idet der med lov nr. 1287 af 19. december blev indsat et nyt kapitel 20 e om fastsættelse af referencerenter. Ved en fejl blev der med konsekvensændringen af § 1 med indsættelse af et nyt stk. 14 henvist til kapitel 20 d og ikke, som det rettelig burde have været, kapitel 20 e. Den fejl korrigeres med den foreslåede ændring. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

##### *Til nr. 6 (§ 1, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 31. Der henvises til bemærkningerne til dette forslag.

##### *Til nr. 7 (§ 7, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)*

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelse af de bestemmelser, der har været gældende for Sammenslutningen af Danske Andelskasser. Sammenslutningen af Danske Andelskasser eksisterer ikke længere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24-28.

##### *Til nr. 8 (§ 10, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)*

Bestemmelsen indsætter to nye stykker efter stk. 2 til lov om finansiel virksomhed § 10, så det fremgår af lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde kan registreres som forvaltere af sociale iværksætterfonde hos Finanstilsynet, og at investeringsforvaltningsselskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, kan registreres som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde.

Registreringen som forvalter af sociale iværksætterfonde sker efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU, og tilsvarende sker registrering som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU. De foreslåede bestemmelser i lov om finansiel virksomhed sikrer, at investeringsforvaltningsselskaber udover de opgaver, de kan varetage som investeringsforvaltningsselskaber i medfør af § 10 i lov om finansiel virksomhed, tillige kan registreres som forvalter af henholdsvis sociale iværksætterfonde og kvalificerede venturekapitalfonde.

*Til nr. 9 (ny § 37 a i lov om finansiel virksomhed)*

I lov om forsikringsvirksomhed fandtes i § 217 en lignende bestemmelse, der gennemførte artikel 13, stk. 5, i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) og artikel 12, stk. 5, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF. Den nævnte artikel 12, stk. 5, fremgår i dag af artikel 37, stk. 5, i Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring. Ved en fejl blev bestemmelsen udskrevet, da sektorlovene blev sammenskrevet i lov om finansiel virksomhed i 2003.

Det fremgår af direktiverne, at Finanstilsynet skal have mulighed for efter begæring fra et andet EU-medlemslands kompetente myndighed at begrænse eller helt at fratage den fri rådighed over aktiver beliggende i Danmark, som tilhører selskaber, der er under tilsyn af den pågældende myndighed, og som driver forsikringsvirksomhed her i landet. Bestemmelsen kan f.eks. finde anvendelse, såfremt selskabet ikke overholder solvenskravet i det pågældende land, og selskabet skal udarbejde en genoprettelsesplan til den udenlandske myndighed, eller selskabets finansielle situation i øvrigt udvikler sig således, at det bliver vanskeligt for det at opfylde sine forpligtelser. Såfremt myndigheden vurderer, at selskabets finansielle situation vil forværres yderligere, kan myndigheden undtagelsesvis - hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare - begrænse eller forbyde den fri rådighed over aktiver og herunder underrette myndighederne i de andre medlemslande, på hvis område selskabet udøver sin forsikringsvirksomhed. I den forbindelse kan den udenlandske myndighed anmode disse medlemsstater om at træffe lignende foranstaltninger. Den udenlandske myndighed skal ifølge direktiverne i en sådan anmodning angive, hvilke aktiver, der skal være omfattet af begrænsningen, ligesom den udenlandske myndighed skal oplyse om årsagerne til en sådan tilsynsforanstaltning. Finanstilsynet kan på baggrund af en anmodning fra en udenlandsk myndighed fratage det pågældende selskab den fri rådighed over aktiver beliggende i Danmark. Bestemmelsen medfører således, at udenlandske selskaber, der har solvensmæssige problemer, får begrænset rådigheden af alle aktiver og ikke kun aktiver i hjemlandet

territorium. Herved sikrer bestemmelsen, at såfremt selskabets solvensmæssige situation rent faktisk forværres, og selskabet tages under administration, vil forsikringstagerene have en større sandsynlighed for at blive fyldestgjort.

Årsagen til adgangen til rådighedsberøvelse, der også gælder i relation til lande uden for EU, som har gennemført 3. generationsdirektiverne, er således begrundet i hensynet til beskyttelse af forsikringstageres og de øvrige sikredes interesser.

*Til nr. 10 (§ 60 a i lov om finansiel virksomhed)*

Der findes ikke i dag en eksplicit forpligtelse til at tilbyde forsikringstagerne en kompensation, men der har udviklet sig en praksis, hvorefter forsikringstagerne i forbindelse med omvalg er blevet tilbudt en omvalgsbonus, der har kompenseret forsikringstageren for at afstå fra sin garanti.

Bestemmelsens *stk. 1* pålægger forsikrings-selskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, og som tilbyder alle eller en gruppe af forsikringstagere et omvalg, at overføre ikke blot forsikringstagerens opsparing, men den økonomiske værdi af det eksisterende produkt til den nye ordning. Den økonomiske værdi af et gennemsnitrenteprodukt med garantier overstiger således typisk opsparingsens størrelse, når markedsrenten er mindre end den grundlagsrente, der svarer til pensionsgarantien.

Ændringerne vil typisk bestå i, at selskabet tilbyder forsikringstagere med gennemsnitrenteprodukter med garantier, herunder betingede garantier, at overgå til et produkt med lavere eller ingen garantier eller til et markedsrenteprodukt. Et omvalg omfattet af bestemmelsen kan også bestå i, at selskabet tilbyder kunder at overføre en eksisterende kapitalpension med garantier til en aldersopsparing i kombination med, at aldersopsparingen tilbydes på et produkt uden garanti eller med et lavere garantiniveau. Hvis afgiftsberigtigelsen og skiftet til aldersopsparing ikke indebærer en reduktion af garanti, er skiftet ikke omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på ændringer, der vedrører pensionsopsparingen, og ikke hvis ændringen af pensionsordningen alene indebærer ændringer af de forsikringsdækninger, der indgår i pensionsordningen. Eksempelvis vil en ændring af ægtefælledækningen eller bortfald af en børnepension ikke blive berørt af bestemmelsen.

Bestemmelsen er beholdt de situationer, hvor et forsikrings-selskab finder det fordelagtigt at få ændret de pensionsaftaler, som selskabet har indgået med deres forsikringstagerer, og derfor vælger at tilbyde alle eller grupper af forsikringstagere i selskabet et omvalg. Bestemmelsen skal finde anvendelse på omvalg, der tilbydes efter lovens ikrafttrædelse.

Bestemmelsen finder alene anvendelse på de situationer, hvor et selskab vælger at tilbyde alle eller grupper af deres kunder at vælge om til et andet produkt i selskabet. Det ville således være et indgreb i de eksisterende aftaler, hvis bestemmelsen også skulle finde anvendelse på de situationer, hvor det er kunden, der selv vælger at forlade et produkt med garantier. Pensionsaftalerne indeholder typisk regler for

genkøb, hvorefter kunden alene har ret til de midler, der er tilskrevet kundens depot.

Lovforslaget regulerer de vilkår, som et selskabs tilbud om en ny aftale skal indeholde, men griber ikke ind i eksisterende aftaler mellem selskabet og dets kunder.

Bestemmelsen gælder i alle situationer, hvor det er selskabet, der tager initiativ til og aktivt tilbyder pensionstagerne et omvalg, hvor man giver afkald på sin nuværende garanti til fordel for et andet produkt uden eller med lavere garanti i selskabet.

Det indebærer, at selskaber, der løbende tilbyder omvalg – f.eks. en gang om måneden – vil være forpligtet til at følge bestemmelsen. Det samme vil gælde selskaber, der på deres hjemmeside oplyser om muligheden for omvalg uden at give et specifikt tilbud, men som tilbyder omvalg til alle de pensionstagere, der måtte henvende sig. Og i de tilfælde hvor et selskab som led i en modernisering af deres produktsortiment, tilbyder eksisterende kunder at flytte til et nyt produkt med andre dækninger og uden en garanti.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse, hvis et selskab fremadrettet indgår aftaler med garantier, som rummer mulighed for efterfølgende at vælge om til et produkt uden garantier. Hvorimod det ikke er tilfældet, hvis kundens nuværende aftale rummer mulighed for at kunne skifte fra eksempelvis gennemsnitsrente med garantier til markedsrente, og kunden udnytter denne mulighed.

Det afgørende kriterium er, at omvalget er foranlediget af en aktiv handling fra selskabets side med udgangspunkt i afgivne garantier og ordningens fremtidige afkast.

Det indebærer samtidig at tilfælde, hvor det er pensionstageren og/eller dennes arbejdsgiver, som af egen drift henvender sig til selskabet med ønske om at skifte produkt, falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Når en forsikringstager nytegner et gennemsnitsrenteprodukt, foreligger der ikke nogen aftale imellem virksomheden og forsikringstageren om de ufordelte midler. De ufordelte midler er de midler, der ikke er reguleret ind på depoterne. Gennemsnitsrenteproduktet indebærer, at forsikringstageren lige fra starten får tilskrevet samme depotrente som de øvrige forsikringstagere og forsikringstageren har dermed lige fra starten samme gavn af de ufordelte midler til udjævning af afkastet som de øvrige forsikringstagere, selvom forsikringstageren ikke har nået at bidrage til opbygningen af de ufordelte midler. Til gengæld medtager forsikringstageren, der forlader et livforsikringselskab for eksempel i forbindelse med jobskifte, alene sit depot og den gamle aftales ydelsesgaranti bortfalder derved.

I tilfælde, hvor forsikringstagerens arbejdsgiver vælger at flytte firmaordningen til et andet selskab vil det som hidtil være op til forsikringselskabet og forsikringstageren at aftale, hvad der overføres. Er der tale om en overførsel til et andet selskab vil det typisk ske på de vilkår, der fremgår af jobskifteaftalen. Jobskifteaftalen er en frivillig aftale, som brancheorganisationen Forsikring & Pension har udformet med regler for, hvornår og hvordan en pensionsordning kan flyttes ved jobskifte.

Ifølge jobskifteaftalen kan værdien af den pågældende ordning opgøres som værdien af den retrospektive hensættelse, jf. bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringselskaber bilag 1, nr. 59, eller på baggrund af en gennemsnitligt fastlagt opgørelse af værdien af den retrospektive hensættelse.

Forslagets *stk. 2* indeholder en bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi. Det vil således på bekendtgørelsesniveau fremgå, hvordan forsikringselskaberne skal beregne den økonomiske værdi af forsikringstagerens nuværende produkt, som efter bestemmelsens *stk. 1* skal overføres til det nye produkt.

I bekendtgørelsen forventes det at blive fastlagt, at den økonomiske værdi af forsikringstagerens nuværende produkt som udgangspunkt skal udgøre den retrospektive hensættelse som opgjort i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringselskaber tillagt en eventuel regnskabsmæssig individuel beregnet akkumuleret værdiregulering begge dele justeret med et eventuelt kursværn og tillagt den contributionsmæssige andel af det kollektive bonuspotentialle.

Den individuelt beregnede akkumulerede værdiregulering foretages ud fra de aktuelle markedsforhold for rente, omkostninger og risiko, jf. bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Hvis et selskab har tegnet forsikringerne på kønsneutralt (unisex) grundlag og anvender et kønsopdelt hensættelsesgrundlag, så skal den individuelt beregnede akkumulerede værdiregulering, som indgår ved opgørelsen af produktets økonomiske værdi for den enkelte, dog altid afspejle en unisex fordeling af den samlede akkumulerede værdiregulering regnet efter det anmeldte tekniske grundlag.

Ved opgørelsen af forsikringstagerens contributionsmæssige andel af det kollektive bonuspotentialle, skal selskabet tage højde for, om den akkumulerede værdiregulering hørende til forsikringen er finansieret ved midler fra det kollektive bonuspotentialle. Såfremt selskabet vurderer, at det kollektive bonuspotentialle, som allerede er anvendt til forsikringstagerens individuelt beregnede akkumulerede værdiregulering, er større end forsikringstagerens beregnede contributionsmæssige andel af de ufordelte midler, skal selskabet på den baggrund fastsætte, at forsikringstageren ikke får yderligere del i det kollektive bonuspotentialle.

Til forskel fra jobskifteaftalen skal der således tages udgangspunkt i den retrospektive hensættelse justeret med et eventuelt kursværn, når den økonomiske værdi af produktet skal opgøres. Forsikringstageren skal tillige have tillagt en eventuel akkumuleret værdiregulering hørende til forsikringen justeret med et eventuelt kursværn og sin contributionsmæssige andel af det kollektive bonuspotentialle. Alternativt kan der tages udgangspunkt i en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning. Såfremt forsikringselskabet ønsker at anvende en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning, skal selskabet forinden den tages i anvendelse indsende en redegørelse til Finanstilsynet, som dokumentation for at der ikke sker en omfordeling mellem forsikringstagerne.

Visse af bestemmelserne på bekendtgørelsesniveau vil i medfør af § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

*Til nr. 11 (§ 64, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der indføres et nyt stk. 3 i § 64 i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

*Til nr. 12 (§ 64, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af den finansielle virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskabet til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i en finansiel virksomhed lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med, hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet. F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes, om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret, indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet skal inddrages, når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes.

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurdering eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2 vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til, at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til egnethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 13 (§ 64, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)*

Stk. 3, som med lovforslaget bliver til stk. 4, indeholder en præcisering af, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i § 64, stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 14 (§ 77 e i lov om finansiel virksomhed)*

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres et forbud mod anvendelse af variabel løn for ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder, og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren. Forbuddet finder dog kun anvendelse på de variable lønde, hvor størrelsen og udbetalingen af den variable løndel er afhængig af, at den ansatte har opnået en bestemt salgsmængde af finansielle instrumenter til detailkunder, dvs. kunder der ikke er professionelle eller en godkendt modpart.

Formålet med forbuddet er at mindske risikoen for interessekonflikter. Værdipapirhandlere er allerede underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Der ses dog at være et særligt beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem salgsmål til detailkunder og variable lønde til de ansatte, der har den direkte kontakt med detailkunderne. Forbuddet skal således ses som en præcisering af, at en aflønningsstruktur, der giver mulighed for at opnå variable lønde baseret på salg til detailkunder, ikke kan være i overensstemmelse med en forsvarlig interessekonfliktspolitik for en virksomhed, der har tilladelse til værdipapirhandel.

Forbuddet skal finde anvendelse på de tilfælde, hvor en ansat har direkte kundekontakt med en detailkunde. Dette kan i praksis ske både ved et fysisk møde, telefonisk kontakt eller kontakt via andre elektroniske medier. Det afgørende er således, at der er en direkte kontakt mellem den ansatte

og detailkunden i forbindelse med indgåelse af aftalen om salget af et eller flere finansielle instrumenter.

De sælgere, der er omfattet af forbuddet, vil også skulle lave en egnethedstest i forhold til den enkelte kunde. Dette kan dog ikke anses for at være tilstrækkelig beskyttelse mod den iboende interessekonflikt, der er i sammenhængen mellem salgsmål og variable lønde baseret på salget til detailkunder.

Forbuddet gælder foruden sælgere, også for ansatte, der rådgiver om finansielle instrumenter ved direkte kundekontakt.

Variable lønde skal forstås i overensstemmelse med bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 7. Ved variable lønde forstås derfor aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af variable lønde.

Direkte resultatafhængige/performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, at den relevante ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn. Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, hvis de er bundet op på resultatkrav i forhold til solgte værdipapirer. Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable lønde. Der kan således være tale om variable lønde, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

Forslaget indebærer et forbud mod anvendelse af variable lønde, hvis tildeling og udbetaling afhænger af specifikke salgsmål for den ansatte hos den enkelte værdipapirhandler i relation til salg af finansielle instrumenter til detailkunder. Forbuddet omfatter derfor også konkrete salgsmål for den nærmeste salgsafdeling, som den enkelte ansatte indgår i, hvis der er en risiko for en omgåelse af forbuddet. Det vil derimod være muligt at basere en variabel løndel på eksempelvis virksomhedens overskud. Dette medfører, at det fortsat vil være muligt at have salgsmål, der er baseret på ønsker og målsætninger til virksomhedens vækst og muligheder for udvikling. Dette skal dog under alle omstændigheder ske indenfor henholdsvis reglerne om interessekonflikt og om variabel løn.

Uanset at lederen af en afdeling, der beskæftiger ansatte, der foretager direkte salg af finansielle instrumenter til detailkunder, vil have en betydelig indflydelse på salgsstrategier og fastlæggelse af salgsmål, foreslås det, at sådanne ledere ikke skal være omfattet af det foreslåede forbud. Disse ledere vil allerede være omfattet af de gældende regler om interessekonflikter, og da de ikke har direkte kundekontakt, er der ikke samme beskyttelseshensyn som beskrevet ovenfor.

Det foreslås, at reglerne skal finde anvendelse på salg af instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kon-

trakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17 i lov om finansiel virksomhed.

§ 17 fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5, som en værdipapirhandler kan udføre tjenesteydelser med. Hjemmelsbestemmelsen er udnyttet med den gældende bekendtgørelse nr. 677 af 26. juni 2012 om hvilke instrumenter og kontrakter udover dem, der er nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre tjenesteydelser med.

Den variable løndel må ikke være baseret på et mål om opnåelse af en vis mængde handler, herunder en vis mængde handler med et nærmere angivet instrument. Som nævnt vil konkrete salgsmål for den nærmeste salgsafdeling, som den enkelte ansatte indgår i, også være omfattet, hvis der er en risiko for en omgåelse af forbuddet. Derimod vil variable lønde, der er baseret på eksempelvis virksomhedens overskud, ikke være omfattet. Dette medfører, at det fortsat vil være muligt at have salgsmål, der er baseret på ønsker og målsætninger til virksomhedens vækst og muligheder for udvikling.

Det foreslåede forbud skal alene finde anvendelse på salg til eller rådgivning af en kunde, der ikke er en professionel kunde eller en godkendt modpart. Dette svarer til definitionen af en detailkunde, der anvendes i bekendtgørelse nr. 428 af 9. maj 2007 om de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af virksomhed som værdipapirhandler.

Forslagets *stk. 2* angiver, at forslaget om forbud mod anvendelse af variabel løn, som er afhængig af opnåelse af et givent salgsmål finder anvendelse på værdipapirhandlere (dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber), der har tilladelse til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-2 og 5 nævnte tjenesteydelser. Disse omfatter modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning, samt investeringsrådgivning. Det vurderes, at det er ved disse tjenesteydelser, at der er den største risiko for interessekonflikter af den nævnte art.

Forslaget skal endvidere finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder, jf. forslagens § 1, nr. 2 og 3.

De gældende bestemmelser om aflønning i lov om finansiel virksomhed i § 77 a, stk. 1-7, finder ikke anvendelse på ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, dog således at stk. 1-7 finder anvendelse på bonusordninger og andre aftaler om variabel løn for overenskomstansatte, i det omfang sådanne ordninger ikke er fastsat i overenskomsten.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de ret-

tigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen omfatter således alene de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter, samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt et kreditinstitut vælger at give medarbejderne betydelige bonusser, uden kreditinstituttet i overenskomsten er forpligtet hertil.

De samme hensyn gør sig gældende for dette forslag, hvorfor det i *stk. 3* foreslås at indsætte en bestemmelse svarende til den gældende § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, således at den samme undtagelse for variable lønde dele finder anvendelse på forbuddet for visse ansatte hos en værdipapirhandler mod variabel løn baseret på salgsmål til detailkunder. Det foreslåede *stk. 1* finder således ikke anvendelse på variabel aflønning, der er fastsat i kollektive overenskomster.

*Til nr. 15 (§ 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)*

En række af navnene i den gældende bestemmelse har skiftet navn eller er ophørt med at eksistere. Derudover har der vist sig et behov for at lade andre virksomheder omfatte af *stk. 5*. Med den foreslåede ændring af § 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed foretages en ajourføring og ændring af kredsen, for hvilke engagementsforbuddet i § 80, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse.

Den nugældende bestemmelse undtager blandt andet Dansk Udviklingsfinansiering A/S, BSU-fonden, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, OMX AB, OMX Exchanges Oy, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU) og Industrialiseringsfonden for Østlandene (IFØ).

Dansk Udviklingsfinansiering A/S er i Erhvervsstyrelsen registreret som ophørt efter likvidation den 14. september 2010 og skal derfor udgå af bestemmelsen.

BSU-fonden dækker over en juridisk enhed benævnt Banker og Sparekassers Ungdomskontakt. Fondens navn opdateres i bestemmelsen i overensstemmelse hermed for at klarlægge dette.

Kongeriget Danmarks Fiskeribank er blevet nedlagt pr. 31. december 2008, jf. bekendtgørelse nr. 1149 af 1. december 2008 om statens overtagelse af Fiskeribankens udlån og om afgørelser vedrørende støtte til yngre fiskeres første gangsetablering. Det giver således ikke længere mening at undtage Kongeriget Danmarks Fiskeribank, hvorfor den foreslås at udgå af bestemmelsen.

OMX AB har skiftet navn til NASDAQ OMX Stockholm AB, og bestemmelsen opdateres i overensstemmelse hermed.

OMX Exchanges Oy har skiftet navn til NASDAQ OMX Helsinki Oy, og bestemmelsen opdateres i overensstemmelse hermed.

Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU) har ved lov nr. 555 af 18. juni 2012 skiftet navn til Investerings-

fonden for Udviklingslandene, jf. lovens § 11, stk. 4, hvorfor bestemmelsen ajourføres i overensstemmelse hermed.

I den gældende § 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed er Industrialiseringsfonden for Østlandene (IFØ) nævnt. Denne burde rettelig være benævnt Investeringsfonden for Østlandene, da fonden har båret dette navn siden oprettelsen af fonden ved lov nr. 828 af 19. december 1989 om støtte til danske investeringer i Østlandene. Bestemmelsen opdateres i overensstemmelse hermed.

Forslaget indebærer yderligere, at der tilføjes en række nye navne til bestemmelsen. Således foreslås tilføjet Landbrugets Finansieringsbank A/S, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit.

Landbrugets Finansieringsbank A/S er etableret i 2012 på baggrund af et politisk initiativ med det formål at få løst op for den fastlåste finansielle situation, der er i landbrugssektoren, så der sikres den nødvendige finansiering til landbruget med henblik på, at der kan skabes ny vækst og arbejdspladser i sektoren. Landbrugets Finansieringsbank A/S er etableret i et samarbejde mellem Finansrådet, Landbrug & Fødevarer, Nykredit, DLR Kredit og Finansiell Stabilitet A/S.

Bankernes Kontantservice A/S er etableret i 2010 for at styrke sikkerheden og effektiviteten i håndteringen af kontanter for danske pengeinstitutter. Bankernes Kontantservice A/S er ejet af Danmarks Nationalbank samt pengeinstitutterne og har til formål at købe og sælge kontanter og håndtere dem for pengeinstitutterne.

Fundcollect A/S er investeringsforeningernes datainfrastruktur i Danmark og formidler information til interessenter i investeringsforeningsmarkedet. Fundconnect A/S leverer dataløsninger – og services, der er særligt designet til investeringsforeningsmarkedet. Begge selskaber medvirker til, at investeringsforvaltningsbranchen har adgang til at sammenligne statistisk data for de enkelte investeringsprodukter.

DLR Kredit er et realkreditinstitut, der ejes af lokale og regionale pengeinstitutter, og yder lån til landbrugs- og byerhvervsjendomme.

Udover de ovenfor anførte ændringer tilsigtes der ikke i øvrigt nogen materielle ændringer af bestemmelsen.

Baggrunden for dispensationsbestemmelsen er, at der i praksis har været et behov for, at der gives mulighed for, at direktører m.v. i finansielle virksomheder blandt andet skal kunne deltage i bestyrelsesarbejdet i forskellige virksomheder, som har nær tilknytning til den finansielle sektor. Dette behov skyldes typisk, at det for disse virksomheder er vigtigt med en ledelse m.v., som har indsigt i og erfaring med den finansielle sektor.

Imidlertid er der meget ofte engagementer mellem sådanne virksomheder og de relevante finansielle virksomheder, hvilket er i strid med engagementsforbuddet i § 80, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som oftest er der imidlertid ikke nogen reel interessekonflikt mellem den finansielle virksomhed og den pågældende anden virksomhed. For at undgå at der i disse tilfælde skal søges om dispensation efter § 80, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, og i øvrigt for at

gøre retsstillingen klar for de implicerede virksomheder, følger det derfor af stk. 5, at deltagelse i bestyrelsesarbejde i de opremsede virksomheder, som alle har en nær tilknytning til den finansielle sektor, undtages fra engagementsforbuddet i stk. 4.

*Til nr. 16 (§ 80, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)*

Hensigten med den foreslåede ændring af § 80, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed er at tydeliggøre og udvide Finanstilsynets adgang til at dispensere fra engagementsforbuddet i § 80, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. De gældende bemærkninger til stk. 9 har således givet anledning til fortolkningstvivl vedrørende adgangen til dispensation, hvilket søges afhjulpet med den foreslåede ændring af stk. 9 og den heraf følgende uddybning af bemærkningerne.

Dispensationen kan alene gives i tilfælde, hvor det er åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter. Eksempler herpå kan være en mindre handelsbeholdning af børsnoterede erhvervsobligationer eller et realkreditinstituts ubetydelige lån i det pågældende selskabs ejendom.

Det beror på en konkret vurdering, om det er åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter. Ved vurderingen af, hvorvidt det er åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter, kan indgå en række elementer, herunder særligt om engagementet har en begrænset størrelse set i forhold til den pågældende finansielle virksomheds økonomiske situation, samt hvorvidt den relevante person beskæftiger sig med eller på anden måde har tilknytning eller indflydelse på vilkårene for engagementet.

Disse forhold er eksempler på elementer, der efter gældende praksis har været tillagt betydning ved vurdering af, hvorvidt det betragtes som åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter.

Vurderingen af, hvorvidt et engagement er af begrænset størrelse, foretages ved at sammenholde engagementet mellem den finansielle virksomhed og den anden erhvervsvirksomhed med den finansielle virksomheds egenkapital. Indgår den finansielle virksomhed i en koncern med andre finansielle virksomheder, kan koncernens egenkapital i praksis være anvendt som det relevante sammenligningsgrundlag.

Såfremt engagementet mellem den finansielle virksomhed og den anden erhvervsvirksomhed udgør under 2 pct. af den finansielle virksomheds egenkapital, vil dette som udgangspunkt være et element i den samlede vurdering, som taler for, at der åbenlyst ikke foreligger en interessekonflikt. I den forbindelse kan der også lægges vægt på den finansielle virksomheds risici ved engagementet, og om engagementet som udgangspunkt kan forventes at hvile i sig selv, eller om der er tale om et kompliceret engagement, som løbende kræver ændringer og en stillingtagen fra den finansielle virksomhed. Der kan som udgangspunkt ikke gives en dispensation, hvis engagementet udgør mere end 3 pct. af den finansielle virksomheds egenkapital, fordi der i en sådan situation vurderes at være risiko for interessekonflikter. Når den finansielle virksomhed indgår i en koncern, kan det også være

relevant at sætte engagementet i forhold til koncernens egenkapital. Her gælder de samme grænser.

Ved vurderingen af om en dispensation kan gives, kan der yderligere lægges vægt på, med hvilket formål den erhvervsvirksomhed, der ikke er den finansielle virksomhed, drives, ligesom det kan tillægges vægt, hvem ejerkredsen bag denne erhvervsvirksomhed er. Det vil således eksempelvis kunne tale positivt for en dispensation, at erhvervsvirksomheden yder infrastrukturenter til den finansielle sektor, og eventuelt yderligere er ejet af en større sammenslutning af finansielle virksomheder.

Ved vurderingen kan der også undtagelsesvis lægges vægt på, at det ikke har været muligt at finde en egnet person, der kan deltage i ledelsen eller driften af den pågældende erhvervsvirksomhed på grund af f.eks. geografiske forhold mv.

Gives der dispensation, vil denne, være betinget af, at der ikke sker væsentlige ændringer af de forhold, som er lagt til grund ved Finanstilsynets meddelelse af dispensation efter stk. 9. Sker der væsentlige ændringer af de forhold, som er lagt til grund ved Finanstilsynets meddelelse af dispensation, bortfalder dispensationen og der skal der på ny søges om dispensation.

Dispensationen kan gives med eller uden tidsbegrænsning. Det kan være relevant at give en dispensation med tidsbegrænsning, hvis forholdene tilsiger dette, f.eks. fordi der kun er et midlertidigt behov for, at direktøren i den finansielle virksomhed indtager en bestyrelsespost i en anden virksomhed, som den finansielle virksomhed har et engagement med. Kravet om, at det skal være åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter, kan således fraviges i tilfælde, hvor der er tale om varetagelse af hvervet for en kortere periode, eksempelvis hvor en direktør er sygemeldt og i en kort periode afløses af et bestyrelsesmedlem. Hensynet til den finansielle virksomheds fortsatte drift i en ekstraordinær situation, og det forhold, at der alene er tale om varetagelse af hvervet for en kortere periode, kan medføre, at der gives dispensation. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

*Til nr. 17-18 (§ 81, stk. 3, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt., § 81 a, stk. 3, og to steder i § 81 a, stk. 1, og § 83, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)*

Med de foreslåede ændringer foretages alene en række sproglige præciseringer. Således foreslås det at erstatte »garantikapital« med »garantikapital« og »garantiandel« med »garantandel«, samt en række variationer herover. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

*Til nr. 19-21 (§ 87, stk. 2, overskriften før § 89 og §§ 89-96)*

Der er tale om konsekvensændringer, der følger af forslaget om ophævelse af de bestemmelser, der har været gældende for S sammenslutningen af Danske Andelskasser. S sammenslutningen af Danske Andelskasser eksisterer ikke læn-

gere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24-28.

*Til nr. 22 (§ 126, stk. 2, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)*

Det foreslås at forhøje det direktivbestemte minimumskapitalkrav for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, fra 3,4 mio. euro til 3,6 mio. euro. Der er tale om en direktivbestemt inflationsregulering af beløbsgrænserne for genforsikringsselskabernes minimumskapitalkrav.

Det følger af direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), at det årligt skal vurderes, om beløbsgrænserne for genforsikringsvirksomheder skal inflationsreguleres. Beløbet blev sidst forhøjet ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 efter samme procedure.

Forslaget om regulering af beløbsgrænserne er i overensstemmelse med EU-Kommissionens Meddelelse om tilpasning i overensstemmelse med inflationen af visse beløb, som er fastsat i genforsikringsdirektivet, jf. EU-Tidende 2013/C 208/06 af 23. juli 2013. Beløbsgrænserne er forhøjet som følge af stigningen i det europæiske forbrugerprisindeks og beregningen har fulgt den procedure, der er fastsat i artikel 41 i genforsikringsdirektivet.

Forhøjelsen træder i kraft samtidig med de øvrige bestemmelser i lovforslaget. Det er i overensstemmelse med EU-Kommissionens forslag fra juni 2013 til Expert Group on Banking, Payments and Insurance, som er Kommissionens ekspertgruppe for bank-, betalings- og forsikringsområdet, om, at reguleringen skal være implementeret med ikrafttræden inden den 1. januar 2015.

De øvrige beløbsgrænser for forsikringsselskaber i § 126, stk. 2, nr. 5-10, reguleres ikke. Det skyldes, at de er omfattet af direktiv 2002/83/EF af 5. november 2012 om livsforsikring og direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringsselskaber, og at EU-Kommissionens årlige beregninger i 2013 efter den deri beskrevne procedure har vist, at en justering ikke var påkrævet.

*Til nr. 23 (§ 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

Forslaget til ændring af § 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en følge af lov nr. 616 af 12. juni 2013 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

Den 27. januar 2012 afsagde Højesteret dom i Bank Trelleborg-sagen (U2012. 1228H). Et af sagens hovedspørgsmål vedrørte tvangsindløsningens lovlighed. Med dommen fastslog et flertal i Højesteret, at tvangsindløsningen af minoritetsaktionærernes aktier i Bank Trelleborg ikke var lovlig. Dette begrundes med, at det er en betingelse for, at der kan træffes beslutning om tvangsindløsning af minoritetsaktionærernes aktier, at den aktionær, som anmoder om tvangs-

indløsningen, ejer 70 % eller mere af alle aktierne i pengeinstituttet, således at pengeinstituttets beholdning af egne aktier medregnes. Denne betingelse fandt flertallet i Højesteret for ikke at være opfyldt.

Af dommen fremgår det, at reglerne om tvangsindløsning i aktieselskabsloven også gælder for pengeinstitutter, i det omfang de ikke er fraveget ved lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 280. For så vidt angår kravet til majoritetsandelen fraviger bestemmelsen i § 144 i lov om finansiel virksomhed den almindelige tvangsindløsningsbestemmelse i den dagældende § 20 b i aktieselskabsloven, hvis majoritetskrav er mere end ni tiendedele af aktierne i et selskab. Derimod er måden, hvorpå ejerandelen opgøres, ikke fraveget. Opgørelsen af ejerandelen i relation til § 144 skal derfor ske efter samme principper som efter aktieselskabslovens § 20 b og efter § 20 d (om mindretallets ret til at kræve sig indløst), også for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt pengeinstituttets beholdning af egne aktier skal medregnes ved beregningen af aktionærens ejerandel.

Mindretallet i Højesteret fandt i overensstemmelse med, hvad der må anses for at have været et almindeligt gældende princip inden for selskabslovgivningen siden selskabsloven fra 1930, at der måtte ses bort fra et selskabs egne aktier ved opgørelsen af såvel stemmeandel som ejerandel, jf. herved § 40 i aktieselskabsloven af 1930. Endvidere anførte mindretallet i Højesteret, at bestemmelsen var videreført ved § 67, stk. 3, i aktieselskabsloven af 1973, og at der efter deres opfattelse ikke var holdepunkter for at antage, at der ved udformningen af § 67, stk. 3, havde været tilsigtet nogen ændring af denne retstilling for så vidt angår egne aktier.

I lyset af dommen har der under evalueringen af selskabsloven været fremsat ønske om, at det i selskabslovens § 85 præciseres, at egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskaber ikke medregnes ved opgørelsen af ejer- og stemmekrav, jf. det foreslåede 3. pkt. Som eksempel på tilfælde, hvor sådanne stemme- og ejerkrav er relevante, kan nævnes selskabslovens regler om tvangsindløsning, udnævnelse af minoritetsrevisor samt lodrette fusioner og spaltninger.

Med forslaget til ændring af § 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed foretages en konsekvensrettelse som følge af forslaget til ændring af § 85 i selskabsloven.

*Til nr. 24-28 (§ 203, stk. 1, 3.pkt., § 207, stk. 1 og 2, og § 208, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

Frem til 2011 eksisterede der en enkelt sammenslutning af andelskasser nemlig Sammenslutningen af Danske Andelskasser. Sammenslutningen af Danske Andelskasser fusionerede i 2011 med Danske Andelskassers Bank. Som led i fusionen blev Sammenslutningen af Danske Andelskasser opløst. I medfør af artikel 3 i direktiv 2006/48 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut kan der ikke oprettes nye sammenslutninger af andelskasser i Danmark.

Der er derfor tale om konsekvensændringer som følge af ophævelse af de bestemmelser, der har været gældende for



Sammenslutningen af Danske Andelskasser, da Sammenslutningen af Danske Andelskasser ikke længere eksisterer.

*Til nr. 29 (§ 216, stk. 3-5, i lov om finansiel virksomhed)*

Der foreslås indsat et nyt stk. 3 og 4 i § 216 i lov om finansiel virksomhed med henblik på at undgå interessekonflikter mellem bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, og bestyrelsen i realkreditaktieselskabet og skabe reel uafhængighed i bestyrelsen for fonden eller foreningen i forhold til realkreditaktieselskabet. Med disse bestemmelser indføres for fonde og foreninger, der ejer et realkreditaktieselskab, at flertallet af bestyrelsen for fonden eller foreningen ikke kan udpeges eller udgøres af personer, som på den ene eller anden måde er tilknyttet realkreditaktieselskabet eller andre datterselskaber eller associerede virksomheder. De persongrupperinger, som er omfattet af bestemmelsen, må hverken tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i § 216, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, nævnte fond eller forening.

Herved undgås det, at bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening kan udpeges eller udgøres af et flertal, der eksempelvis består af bestyrelsesmedlemmer, uanset om disse er generalforsamlingsvalgte eller valgt af medarbejderne, eller ansatte i realkreditaktieselskabet eller andre af fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.

Samtidig præciseres det, at de skærpede krav om reel uafhængighed også gælder i relation til medlemmer af repræsentantskaber eller lignende repræsentative organer, da disse organer ofte har en særlig rolle i forhold til det til fonden/foreningen tilknyttede realkreditaktieselskab eller andre datterselskaber eller associerede virksomheder.

Endvidere omfattes store aktionærer i realkreditselskabet af de grupperinger som ikke må udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening. I denne bestemmelse forstås ved store aktionærer, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis pålydende værdi direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen. Aktionærer kan både være fysiske og juridiske personer.

Stk. 3, nr. 1 og 2, svarer til lovens § 209, stk. 2, nr. 1 og 2, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 4*, at formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet ikke samtidig må være formand for bestyrelsen for den fond eller forening der ejer realkreditaktieselskabet. Bestemmelsen hindrer ikke formanden for bestyrelsen i fonden eller foreningen i at være medlem af bestyrelsen for realkreditaktieselskabet eller koncernens øvrige selskaber, blot vedkommende ikke tillige er formand for disse bestyrelser.

Forslaget svarer til de regler, der blev gennemført for sparekasséfonde forrige år i lyset af den finansielle krise.

Risikoen for interessekonflikter ved personsammenfald mellem bestyrelsen i fonden eller foreningen og det realkreditaktieselskab, som fonden eller foreningen ejer, er ikke

stor, så længe fonden eller foreningen ikke besidder andre aktiver end realkreditobligationer og lignende herunder særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som udstedes af realkreditinstitutter eller kapitalinstrumenter fra finansielle virksomheder i koncernen, der på erhvervelsestidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital. Bestemmelsen skal ikke være til hinder for, at fonden eller foreningen har en kassebeholdning og lignende, eller foretager almindelige indskud i et pengeinstitut, som er en del af koncernen.

Det foreslås derfor i *stk. 5*, at forbuddet i stk. 3 og 4 ikke gælder i denne situation. I stedet bestemmes det, at mindst 1 medlem i bestyrelsen for fonden eller foreningen i sådanne tilfælde ikke samtidig må være medlem af bestyrelsen for eller ansat i realkreditselskabet eller for andre selskaber i koncernen.

*Til nr. 30 (§ 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)*

Med forslaget til ændringen af § 343 q, *stk. 2*, følger en udvidelse af, hvilke datacentraler, der omfattes af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne for outsourcing. Med forslaget vil den nuværende afgrænsning, hvorefter datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, alene er omfattet af reglerne, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral, blive udvidet til at omfatte sådanne datacentraler uanset den bagvedliggende ejerkreds. Hertil kommer, at de pågældende datacentraler med forslaget fremadrettet skal udføre både it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur for at være omfattet af bestemmelsen.

De datacentraler, der omfattes af bestemmelsen, er datacentraler, hvis driftsaktiviteter ikke alene udføres direkte for finansielle virksomheder. I sådanne datacentraler vil aktiviteterne eksempelvis omfatte drift af fælles infrastruktur, der imødekommer behovet for datakommunikation vedrørende betalingstransaktioner på tværs af pengeinstitutter og datacentraler.

Med forslaget vil alle datacentraler, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, være omfattet af regler svarende til de fælles datacentraler. Ved væsentlig it-drift og udvikling forstås i denne sammenhæng bl.a. serverdrift og vedligeholdelse, såfremt ændringshåndtering til applikationer også udføres af datacentralen. Begrebet fælles betalingsinfrastruktur er en samlet betegnelse for den fælles infrastruktur, der anvendes af finansielle virksomheder i Danmark til at overføre, clear og afvikle transaktioner mellem borgere, virksomheder og finansielle aktører.

Øvrige virksomheder, der udfører it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder, bliver ikke omfattet. En del virksomheder udfører allerede i dag forskellige it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt, at disse underlægges tilsyn.

*Til nr. 31 (§§ 343 v-343 æ i lov om finansiel virksomhed)*

Lovforslaget gennemfører en mulighed indeholdt i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen. Reglerne for at byde på CO<sub>2</sub>-kvote-auktioner foreslås indsat i et kapitel 20 f i lov om finansiel virksomhed. Reglerne for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere foreslås at finde anvendelse på alle, der yder denne form for aktivitet, på nær pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, hvad enten aktiviteten udøves i selskabsform eller i enkeltmandsvirksomhed.

*Til § 343 v*

*Stk. 1* indeholder krav om, at virksomheder, der byder direkte på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter enten for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, for kundens regning, skal have en tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder. Tilladelsen skal indhentes, før den påtænkte aktivitet påbegyndes.

I *stk. 2* opregnes de virksomheder, som ikke er omfattet af reglerne i kapitel 20 f i loven. Der er således i dag flere virksomheder, der kan udføre tjenesteydelser i relation til CO<sub>2</sub>-kvote-auktioner, og som reguleres af den finansielle lovgivning. Det drejer sig om pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed samt fondsmæglerselskaber med tilladelse efter § 9, stk. 1 og 2. Disse finansielle virksomheder er undtaget fra bestemmelserne i det foreslåede kapitel 20 f, jf. det foreslåede *stk. 2*. Reglerne i kapitel 20 f regulerer således den aktivitet, som ikke allerede i dag er reguleret af den finansielle lovgivning.

Det foreslås i *stk. 3*, at alene virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder i deres hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedernes hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov, kan få tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder. Det drejer sig om virksomheder, der er omfattet af § 1, nr. 9, i bekendtgørelse om hvilke fysiske og juridiske personer der kan udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden herfor er artikel 18, stk. 2, i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen, hvoraf fremgår, at personer, der er omfattet af undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra i, i direktiv 2004/39/EF, har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne, enten for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv for kundens regning, hvis den relevante kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, de er etableret i, ved lov har fået beføjelse hertil.

Eksempelvis kan virksomheder, der har et hovederhverv vedrørende salg af energi, uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed også sælge energiderivater til de kunder, som køber energi, således at kunderne blandt andet kan fast-

låse prisen på energi. Med lovforslaget kan sådanne virksomheder få tilladelse til også at byde på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter eller derivataftaler vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter på vegne af de samme energikunder eller på egne vegne.

I det foreslåede *stk. 4* opregnes de virksomhedsformer, som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere kan udføres i. Der stilles ikke særskilte krav til virksomhedernes selskabskapital, og det er således de krav, der følger af anden lovgivning, f.eks. selskabsloven, der kan medføre krav om en vis kapital i selskabet.

Det foreslås, at virksomhed som CO<sub>2</sub>-kvote-byder kan udøves af enkeltmandsvirksomheder. Der foreslås ikke særlige krav til enkeltmandsvirksomheden, som derfor f.eks. ikke er underlagt de selskabsretlige regler om selskabskapital.

*Til § 343 x*

Forslaget indebærer, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere skal have en tilladelse fra Finanstilsynet. I *stk. 1, nr. 1-4*, foreslås det, at Finanstilsynet skal give tilladelsen til at byde på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter, når betingelserne i artikel 59, stk. 5, i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen er opfyldt. Af denne bestemmelse fremgår, at tilladelse kun kan gives, hvis en ansøger har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdsreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i forordningen er sikret. Adfærdsreglerne pålægger virksomheder med tilladelse til at byde på auktioner for CO<sub>2</sub>-kvoter at sikre, at de kan varetage deres kunders interesser og kan give dem en fair behandling. Det betyder bl.a., at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere skal efterkomme instrukser fra deres kunder på samme vilkår, således at kunderne bliver behandlet ens. Ligeledes må byder ikke vilkårligt begrænse det antal bud, en kunde ønsker at afgive. Ved vurderingen af om kravet er opfyldt, vil Finanstilsynet tage udgangspunkt i reglerne i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningens artikel 59, stk. 2 og 3. Desuden skal ansøgeren have indført de processer og kontroller, der er nødvendige for at håndtere interessekonflikter og tilgode-se deres kunders interesser bedst muligt. Dette indebærer, at byder skal identificere forhold, der udgør eller kan føre til en interessekonflikt, som medfører risiko for, at kunders interesser skades til fordel for f.eks. byder eller anden kunde, og endvidere har procedurer til håndtering af sådanne konflikter. Således fremgår det af artikel 59, stk. 2, litra h, i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen, at virksomheder, der har tilladelse til at byde, skal tage behørigt hensyn til deres kunders interesser, når kunderne beder dem indgive bud for deres regning på auktionerne. Ansøgere skal derfor indsende forretningsgange, der viser, at selskabet efter opnåelse af tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder, har processer og kontroller til at identificere og håndtere eventuelle interessekonflikter, som kan være til skade for virksomhedens kunder.

Endvidere skal ansøgeren opfylde kravene i den nationale lovgivning vedrørende forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Det betyder blandt andet, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere har en undersøgelses- og underretningspligt, såfremt de får mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft til-

knytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. CO<sub>2</sub>-kvote-bydere skal desuden på samme vis som eksempelvis finansielle virksomheder foretage kundelegitimation i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Tilladelse til CO<sub>2</sub>-kvote-bydere gives endvidere først, når ansøgeren har rettet sig efter eventuelle foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, kundernes indsigt udtrykt som deres investor- eller handelsprofil og alle risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminel handling. Dermed skal det sikres, at en tilladelse eksempelvis kun gives, hvis ansøgers administrative forhold er betryggende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, hvilken type kunder ansøgeren påtænker at have, dels i relation til kundernes kendskab til og erfaring med CO<sub>2</sub>-kvoter samt derivataftaler vedrørende CO<sub>2</sub>-kvoter, dels i relation til risikoen for at de pågældende kunder benytter auktionerne til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller anden kriminel handling.

Baggrunden for ovenstående adfærdsregler er, at det af betragtning 24 i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen fremgår, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere skal opfylde de samme krav til investorbeskyttelse og kundelegitimation, som der stilles til fondsmæglerselskaber.

Det følger af CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen, at virksomheden endvidere skal have hovedkontor og hjemsted her i landet. Det fremgår således af artikel 18, stk. 2, i CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen, at de kompetente nationale myndigheder alene kan give tilladelser til virksomheder i den medlemsstat, de er etableret i.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at en ansøgning efter *stk. 1* skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i *stk. 1* er opfyldte. På Finanstilsynets hjemmeside kan ansøgere finde et ansøgningsskema, som skal anvendes i forbindelse med en ansøgning om tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder. Ansøgere skal desuden indsende en række bilag til ansøgningsskemaet, herunder en driftsplan med angivelse af de påtænkte forretninger, en interessekonfliktspolitik samt diverse forretningsgange. Der er i øvrigt intet til hinder for, at Finanstilsynet efterfølgende anmoder om yderligere oplysninger, hvis det er en forudsætning for, at ansøgningen kan behandles på et oplyst grundlag.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 14, stk. 3, skal finde tilsvarende anvendelse på ansøgninger fra virksomheder, der ønsker at få tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Dette indebærer, at afslag fra Finanstilsynet skal begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Endvidere indebærer det, at der under alle omstændigheder skal træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet

ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

#### *Til § 343 y*

Det foreslås i § 343 y, at bestemmelserne i § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Det betyder, at Finanstilsynet vil kunne inddrage tilladelse til at være CO<sub>2</sub>-kvote-byder, hvis indehaveren af tilladelsen anmoder herom. Finanstilsynet vil også kunne inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for at opnå tilladelse ikke længere er til stede, eller hvis CO<sub>2</sub>-kvote-byderen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, som CO<sub>2</sub>-kvote-bydere er omfattet af. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage CO<sub>2</sub>-kvote-byderens tilladelse, hvis virksomheden ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at tilladelsen er blevet meddelt, eller hvis der ikke udøves virksomhed i en periode over 6 måneder. Endeligt foreslås det, at Finanstilsynet kan inddrage en CO<sub>2</sub>-kvote-byders tilladelse, hvis en CO<sub>2</sub>-kvote-byder gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af adfærdsreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010.

#### *Til § 343 z*

Det foreslås i *stk. 1*, at tilladelsen som CO<sub>2</sub>-kvote-byder bortfalder, hvis CO<sub>2</sub>-kvote-byderen erklæres konkurs eller ophører på anden måde. Ophør på anden måde er eksempelvis, hvis virksomheden kommer under likvidation, eller hvis virksomheden tvangsopløses.

*Stk. 2* fastslår, at når en person, der har drevet virksomhed som CO<sub>2</sub>-kvote-byder i enkeltmandsvirksomhed, afgår ved døden, bortfalder tilladelsen som CO<sub>2</sub>-kvote-byder automatisk.

#### *Til § 343 æ*

Den foreslåede § 343 æ medfører, at de generelle regler om tilsyn med finansielle virksomheder finder anvendelse på CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Det betyder bl.a., at Finanstilsynet påser, at reglerne overholdes, at Det Finansielle Råd får kompetence til at behandle sager vedrørende CO<sub>2</sub>-kvote-bydere, og at Finanstilsynet kan foretage inspektionsbesøg hos CO<sub>2</sub>-kvote-byderne. Herudover finder bestemmelserne om Finanstilsynets tavshedspligt, lovens særlige partsbegreb og reglerne om udstedelse af påbud også anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Det foreslås endvidere, at CO<sub>2</sub>-kvote-bydere forpligtes til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

#### *Til nr. 32 (§ 351, stk. 5, 4. pkt., i lov om finansiell virksomhed)*

Den gældende formulering af 4. pkt. i § 351, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed tager ikke udtrykkelig stilling til,

hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 33 (§ 355, stk. 2, nr. 12, i lov om finansiel virksomhed)*

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af, at to nye stykker er indført i lov om finansiel virksomhed § 10, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

*Til nr. 34 (§ 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

§ 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er senest ændret ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 og lov nr. 1287 af 19. december 2012, således at udgifter til advokater kan tillægges afgifter opkrævet efter §§ 360-370.

Ændringen blev foretaget som en følge af, at den finansielle krise havde haft den konsekvens, at der var store udsving i Finanstilsynets udgifter til advokater. Dette var u hensigtsmæssigt, da Finanstilsynet ikke kunne forudse og tage forbehold for disse udsving ved udarbejdelse af de årlige budgetter.

Ved at udgifter til advokater tillægges afgiftsopkrævningen, kan den årlige opkrævning ultimo året reguleres med sidste års udgifter til advokater. Denne ændring blev godkendt af regeringens Ø-udvalg.

Efter den gældende § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed dækkes således Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til advokater fratrukket salg af varer og tjenesteydelser. Hidtil har det fungeret således, at afgiftsopkrævningen for et år er blevet pålagt sidste års udgifter til advokater. Det ændres nu til, at det er forventningen til udgifter til advokater i samme år som afgiftsopkrævningen finder sted, som pålægges afgiftsopkrævningen.

Finanstilsynet har før indførelsen af den nye budgetlov for 2013 haft adgang til at bruge eventuel opsparing fra tidligere år, ved at lægge udgifter til advokater fra et år til det næste års afgifter. Den midlertidige finansiering sker ved træk på opsparingen fra tidligere år. Denne mulighed foreligger ikke længere med den nye budgetlov. Det betyder, at der er begrænsede midler på Finanstilsynets budget til rådighed til brug for udgifterne til advokater. Det var netop for at fritage udgifter til advokater for bevillingsbegrænsninger, at lovændringen i 2011 blev foretaget.

I stedet for at regulere udgifterne med sidste års udgifter, vil det derfor være hensigtsmæssigt, og i tråd med formålet med lovændringerne fra december 2011, at det er de budgetterede forventninger til udgifter til advokater i det pågældende år, som bliver reguleringen af afgifterne for samme år. På den måde fjernes budgetusikkerheden, og der vil være fuld finansiering af udgifter til advokater. På denne baggrund foreslås § 360, stk. 1, ændret i overensstemmelse hermed.

Da der er tale om en forventning, som estimeres i november, til udgiftsniveauet for hele året, vil en eventuel afvigelse

se mellem estimat og de faktiske udgifter kunne forekomme. En sådan afvigelse vil blive reguleret i afgiftsopkrævningen det næstkommende år.

*Til nr. 35 (§ 360, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)*

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af forslaget til ændret nummerering i § 361, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 36, hvortil der henvises. Dette lovforslags § 1, nr. 36, indebærer således, at det nugældende § 361, stk. 1, nr. 20, bliver § 361, stk. 1, nr. 19.

*Til nr. 36 (§ 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

I forbindelse med tidligere ændringer af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, er der opstået fejl i den i bestemmelsen indeholdte nummerering. For at rette op på dette foreslås bestemmelsen nyaffattet. I denne forbindelse foreslås bestemmelsen opbygget, således at numre for hvilke, der er fastsat et ophævelsestidspunkt, herunder bestemmelser der ophæves, når erhvervs- og vækstministeren træffer bestemmelse herom, placeres til sidst.

Det nugældende nr. 19 vedrørende professionelle foreninger, der med lov nr. 598 af 12. juni 2013 ophæves pr. 22. juli 2014 flyttes derfor med dette forslag til nr. 36.

Af samme årsag flyttes det nugældende nr. 32 vedrørende godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., med forslaget til nr. 35. Ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, og senest ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 er det vedtaget, at nummeret skal ophæves, når erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestemmelse herom. Det skyldes en lovteknisk detalje, at den ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 vedtagne ophævelse af bestemmelsen er gentaget i lov nr. 598 af 12. juni 2013, idet der også ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 blev foretaget en ændring af nummereringen af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 blev nummeret således flyttet fra nr. 22 til nr. 32.

Forslagets nr. 33 og 34 er nye. De øvrige numre videreføres som de gælder i dag, og der tilsigtes ingen materielle ændringer af disse numre, hvor der således alene foretages sproglige korrektioner og ændringer i nummereringen. I overensstemmelse hermed henvises der i forbindelse med omtalen af de enkelte numre nedenfor til de oprindelige bemærkninger.

De i bestemmelsen angivne grundbeløb er angivet i 2004-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på Finansloven, jf. § 361, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Forslagets nr. 1, 2 og 4-8, blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag L 176 fra 2002). Numrene regulerer betalingen af afgifter fra Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, ATP-Fonden, Garantifonden for indskydere og investorer, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, udstedere af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Værdipapircentralen A/S. Ved lov nr. 1613 af 26. december

2013 (lovforslag L 46 fra 2013) er forsikringsholdingvirksomhed tilføjet til nr. 5. Der foreslås ingen ændringer af nr. 1, 2 og 4-8, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 3* regulerer betaling af afgifter fra operatører af regulerede markeder og alternative markedspladser. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 453 af 10. juni 2003 (lovforslag L 176 fra 2002) med en anden affattelse end den gældende. Nummeret blev ændret ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (L 214 fra 2003), hvor grundbeløbet blev forhøjet fra 9.500 kr. til 12.000 kr., og ved lov nr. 527 af 7. juni 2006 (L 197 fra 2005), hvor alternative markedspladser blev tilføjet, og senest ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006) hvor nummeret fik sin nugældende affattelse. Der foreslås ingen ændring af nummeret i forhold til den nugældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 9* regulerer betaling af afgift fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 1171 af 19. december 2003 (lovforslag L 11 fra 2003). Der foreslås ingen ændringer af nummeret i forhold til den nugældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 10* regulerer betaling af afgifter fra finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, danske UCITS og specialforeninger hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 491 af 9. juni 2004 (lovforslag L 214 fra 2003) med en anden affattelse end den gældende. Affattelsen blev ændret ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (lovforslag L 20 fra 2006), ved lov nr. 576 af 6. juni 2007 (lovforslag L 178 fra 2006), ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (L 102 fra 2007) og efterfølgende ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 (L 137 fra 2011). Senest er forsikringsholdingvirksomheder blevet omfattet af nummeret. Det skete ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 (lovforslag L 46 fra 2013). Der foreslås ingen ændringer af nummeret i forhold til den nugældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger. Ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 foretages en ændring i bestemmelsen med ikrafttræden 22. juli 2014, idet »specialforeninger« udgår, og »værdipapirer« ændres til »andele«, jf. herom lov nr. 615 af 12. juni 2013 § 1, nr. 53, jf. § 9, stk. 2.

Forslagets *nr. 11* regulerer betaling af afgifter fra genforsikringsmæglerselskaber. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1383 af 20. december 2004 (L 64 fra 2004). Der blev foretaget en sproglig præcisering af nummeret ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (L 46 fra 2005), idet nummeret blev ændret fra at gælde »genforsikringsmæglerselskaber« til »genforsikringsmæglerselskaber«. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 12* regulerer betaling af afgifter fra fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 1460 af 22. december 2004 (L 13 fra 2004), og affattelsen af nummeret er ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 13* regulerer betaling af afgifter fra fysiske eller juridiske personer, som anmoder om optagelse i et register for kvalificerede investorer. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1460 af 22. december 2004 (L 13 fra 2004), og bortset fra en efterfølgende konsekvensrettelse af henvisningen til lov om værdipapirhandel m.v. § 23, stk. 8, som tidligere var til stk. 9, er affattelsen af nummeret ikke ændret. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 14* regulerer betaling af afgifter fra virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 116 af 27. februar 2006 (L 46 fra 2005). Der foreslås ingen ændringer af nummeret, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 15-19* regulerer betaling af afgifter fra udstedere, som er forpligtet til at sende oplysninger til Finanstilsynet efter § 27 a, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. (nr. 15), udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer (nr. 16), operatører af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter (nr. 17), investeringsrådgivere (nr. 18), organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (nr. 19). Numrene blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 (L 20 fra 2006), og bortset fra en ændring af gebyrsatserne ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (L 120 fra 2008) er numrene ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til numrenes gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 20* regulerer betaling af afgifter fra værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter § 33, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 517 af 17. juni 2008 (L 102 fra 2007), og bortset fra en ændring af gebyrsatserne ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 (L 120 fra 2008) er nummeret ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til

nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 21 og 22* regulerer betaling af afgifter fra betalingsinstitutter (nr. 21) og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester (nr. 22). Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 385 af 25. maj 2009 (L 119 fra 2008), og bortset fra en ændring af gebyrsatserne ved lov nr. 1556 af 2010 (L 49 fra 2010) og en efterfølgende konsekvensændring, så der henvises til »lov om betalingstjenester og elektroniske penge« i stedet for »lov om betalingstjenester«, så er numrene ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 23* regulerer betaling af afgifter fra pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 697 af 25. juni 2010 (L 174 fra 2009), og bortset fra en ændring af gebyrsatserne ved lov nr. 1556 af 2010 (L 49 fra 2010) er nummerets indhold ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 24 og 25* regulerer betaling af afgifter fra e-penge-institutter og virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge. Numrene blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1553 af 21. december 2010 (L 20 fra 2010), og bortset fra en mindre korrekturændring er nummerets indhold ikke ændret siden. Med forslaget foreslås benævnelsen »e-penge-institutter med begrænset tilladelse« i nr. 25 korrigeret til »virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge«. Der er alene tale om en sproglig korrektion, som vil bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med ordlyden i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Der foreslås herudover ingen ændringer i forhold til numrenes gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 26 og 27* regulerer betaling af afgifter fra udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger (nr. 26), og betaling af afgifter for meddelelser, anmeldelser eller ansøgninger om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger (nr. 27). Numrene blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 456 af 18. maj 2011 (L 146 fra 2010), og bortset fra en mindre korrekturændring er nummerets indhold ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 28* regulerer betaling af afgifter fra fælles datacentraler. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 (L 59 fra 2011). Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 29* regulerer betaling af afgifter fra centrale modparter med tilladelse, jf. EMIR-forordningen. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 (L 87 fra 2012), og bortset fra en mindre korrekturændring er nummerets indhold ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 30* regulerer betaling af afgifter fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 (L 175 fra 2012) og er ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 31* regulerer betaling af afgifter fra udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 (L 175 fra 2012) og er ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Forslagets *nr. 32* regulerer betaling af afgifter fra virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 599 af 12. juni 2013 (L 151 fra 2012). Loven trådte i kraft 1. januar 2014 og er ikke ændret siden. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger.

Det foreslås, at indsætte et nyt *nr. 33*, hvorefter CO<sub>2</sub>-kvote-bydere på lige fod med andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning pålægges en afgift. Afgiften svarer til afgiften for investeringsrådgivere.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 34*, hvorefter udenlandske forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde eller forvaltere af europæiske kvalificerede venturekapitalfonde, som har fået tilladelse til at markedsføre europæiske sociale iværksætterfonde eller europæiske kvalificerede venturekapitalfonde i Danmark, årligt skal betale 2.000 kr. pr. sådan fond plus 2.000 kr. pr. afdeling.

Forslagets *nr. 35* regulerer betaling af afgifter fra godkendte udenlandske clearingcentraler. Nummeret blev i den nuværende affattelse indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1273 af 16. december 2009 (L 11 fra 2009). Afgiftsbeløbet er siden ændret ved lov nr. 1556 af 21. december 2012 (L 49 fra 2010), hvorved beløbet blev angivet i 2004-niveau ligesom de øvrige numre i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Se i øvrigt det gældende

§ 361, stk. 2, hvoraf fremgår, at grundbeløbene angivet i stk. 1, er angivet i 2004-niveau. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger. Som tidligere anført vil dette nummer blive ophævet, når erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestemmelse herom.

Forslagets nr. 36 regulerer betaling af afgifter fra professionelle foreninger. Nummeret blev indsat i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 397 af 2007 (L 114 fra 2006). Afgiftsbeløbet er siden ændret ved lov nr. 392 af 25. maj 2009, hvorved beløbet blev angivet i 2004-niveau ligesom de øvrige numre i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Se i øvrigt det gældende § 361, stk. 2, hvoraf fremgår, at grundbeløbene angivet i stk. 1, er angivet i 2004-niveau. Der foreslås ingen ændringer i forhold til nummerets gældende affattelse, og der henvises derfor til de oprindelige bemærkninger. I den gældende lovbekendtgørelse er nummeret placeret som nr. 19. Det ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 vedtagne ophævelsestidspunkt for nummeret foreslås videreført, jf. dette lovforslags § 23, stk. 3. Da bestemmelsen herefter ophæves pr. 22. juli 2014 foreslås nummeret placeret til sidst.

*Til nr. 37 (§ 361, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed)*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 36, hvorved nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ændres.

§ 2, nr. 2, i lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed fastlægger en tilføjelse til den nugældende § 361, stk. 1, nr. 20, om betaling af afgifter fra visse organisationer med et almennyttigt formål. Tilføjelsen indebærer, at der foruden henvisningen i nummeret til »jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4« også henvises til »og lov om Færøerne for oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, § 3, stk. 2«. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. § 3 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, hvilket endnu ikke er sket.

Da nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ændres med dette lovforslags § 1, nr. 36, er det af lovtekniske årsager nødvendigt at ophæve ændringen i lov nr. 512 af 17. juni 2008, jf. dette lovforslags § 21, og i stedet gennemføre ændringen ved dette lovforslag.

Som det fremgår af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, jf. dette lovforslags § 23, foreslås samme ikrafttræden for ændringen, som den vedtagne i lov nr. 512 af 17. juni 2008, hvilket indebærer, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunkter for ændringens ikrafttræden. Der henvises til lov nr. 512 af 17. juni 2008 og dennes bemærkninger for nærmere om hvilke forudsætninger, der skal være opfyldt for at loven kan sættes i kraft.

*Til nr. 38 (§ 361, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed)*

I medfør af at dette lovforslags § 1, nr. 36, flyttes den nugældende § 361, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed, til nr. 35. Ved § 197, nr. 8, jf. § 192, stk. 3, i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ophæves det nugældende nr. 32, som ved nærværende foreslås flyttet til nr. 35, således at ophævelsen træder i kraft når erhvervs- og vækstministeren træffer bestemmelse herom. Den herved vedtagne ophævelse af nummeret foreslås videreført uændret. Om baggrunden for ophævelsen af nummeret henvises til bemærkningerne til § 197 og § 192 i forslag til lov nr. 598 af 12. juni 2013 (L 175 fra 2012).

*Til nr. 39 (§ 361, stk. 1, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed)*

I medfør af at dette lovforslags § 1, nr. 36, flyttes det nugældende § 361, stk. 1, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, til nr. 36. Ved § 197, nr. 5, jf. § 192, stk. 2, i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ophæves det nugældende nr. 19, som ved nærværende foreslås flyttet til nr. 36, således at ophævelsen træder i kraft 22. juli 2014. Den herved vedtagne ophævelse af nummeret foreslås videreført uændret. Om baggrunden for ophævelsen af nummeret henvises til bemærkningerne til § 197 og § 192, i forslag til lov nr. 598 af 12. juni 2013 (L 175 fra 2012).

*Til nr. 40 (§ 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)*

Det foreslås med bestemmelsen i § 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at forvaltere med registreret hjemsted i Danmark, der er registreret som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde, årligt skal betale 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 5.000 kr.

Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, skal efter § 362, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed betale 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Disse forvaltere pålægges altid en minimumsafgift på 20.000 kr.

*Til nr. 41 (§ 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

Med forslaget til ændring af § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed udvides den eksisterende adgang til at klage til Erhvervsankenævnet over afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør heraf. Med den foreslåede udvidelse omfatter klageadgangen til Erhvervsankenævnet også afgørelser truffet i henhold til regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven).

Med L 11 (lov nr. 1273 af 16. december 2009) fik Finanstilsynet med en ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed tilsynsbeføjelser, herunder mulighed for at give

påbud til virksomheder under tilsyn, også i forhold til regler udstedt med hjemmel i § 31, stk. 8, i revisorloven. Denne ændring skyldtes, at reglerne om revisionsudvalg er udstedt i medfør af revisorloven (bekendtgørelse nr. 1393 af 19. december 2011).

Med forslaget til ændringen af § 372, stk. 1, vil afgørelser truffet i henhold til § 344, stk. 1, sidste led, kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

*Til nr. 42 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

Forslaget er en konsekvens af, at to nye stykker foreslås indført i § 10 i lov om finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

*Til nr. 43 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)*

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 343 v, stk. 1, om at skulle have tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

*Til nr. 44 (bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed)*

Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed gennemfører bilag I, afsnit C, om definitionen af finansielle instrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID). Den foreslåede ændring baserer sig på udtalelser fra EU-Kommissionen fra henholdsvis maj og juli 2013, hvor EU-Kommissionen på baggrund af spørgsmål fra Finanstilsynet har tilkendegivet, at andele i alternative investeringsfonde skal anses som værende omfattet af bilaget til MiFID.

Med lovforslaget defineres andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som finansielle instrumenter. Hermed sikres det, at bilag 5 er i overensstemmelse med EU-Kommissionens fortolkning af MiFIDs bilag I, afsnit C, nr. 3, om andele i institutter for kollektiv investering.

Den foreslåede ændring medfører, at bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed både omfatter andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

Der findes i dag godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger, som ikke anses for kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v., og som dermed ikke er omfattet af bilag 5, nr. 3. Disse foreninger skal senest 1. april 2014 ved en generalforsamlingsbeslutning have ændret status til kapitalforeninger eller have truffet beslutning om afvikling.

Kapitalforeninger er alternative investeringsfonde og er reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det er muligt at etablere kapitalforeninger med blot én investor. Sådanne kapitalforeninger vil ikke leve op til kravet i MiFID om at være en kollektiv investeringsordning og vil dermed ikke være omfattet af bilag 5, nr. 3. Dette svarer

til retstilstanden for godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger i dag.

*Til § 2*

*Til nr. 1 (fodnoten til lov om værdipapirhandel m.v.)*

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel ændres, så de nævnte direktiver og forordninger skrives uden den fulde titel. Der er alene tale om en teknisk ændring med henblik på opdatering af *fodnoten*.

*Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, der følger af, at alternative investeringsfonde i overensstemmelse med EU-Kommissionens fortolkning skal anses som værende omfattet af bilag I, afsnit C, punkt 3, om definitionen af finansielle instrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID). EU-Kommissionen har tilkendegivet denne fortolkning på baggrund af spørgsmål fra Finanstilsynet i henholdsvis maj og juli 2013. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v. definerer, hvilke instrumenter som lovens bestemmelser om værdipapirer finder anvendelse på. Med forslaget til ændring af § 2, stk. 1, nr. 3, udvides bestemmelsen med andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så bestemmelsen er i overensstemmelse med EU-Kommissionens fortolkning af MiFIDs bilag I, afsnit C, nr. 3, om andele i institutter for kollektiv investering.

*Til nr. 3 (§ 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Med den foreslåede ændring korrigeres en fejl i lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love, hvorved det blev vedtaget at slette en henvisning i § 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v., til § 84 b, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Den vedtagne ændring er endnu ikke trådt i kraft, idet erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012 fastsætter tidspunktet for ændringens ikrafttræden, hvilket endnu ikke er sket.

Hensigten med den ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 foretagne ændring af § 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel, har været at henvisningen i § 7, stk. 4, til § 84 b, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. skulle udgå, men at henvisningen til § 84 b, stk. 3, skulle bibeholdes. Ved en fejl er ændringen i lov nr. 1287 af 19. december 2012 foretaget sådan, at henvisningen til § 84 b, stk. 2, nr. 2, slettes, hvorefter der ikke er en henvisning til § 84 b, men til et stk. 3, uden sammenhæng med en paragraf. Forslaget retter op på dette forhold, så henvisningen til § 84 b, stk. 3, opretholdes som tilsigtet.



*Til nr. 4 (§ 9, stk. 2, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der indføres et nyt stk. 3 i § 9 i lov om værdipapirhandel m.v. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

*Til nr. 5 (§ 9, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af den finansielle virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i en finansiel virksomhed lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1 og 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår, at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet. F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af, om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes, om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret, indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet skal inddrages, når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes.

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurdering eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til, at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til eg-

nethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 6 (§ 9, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Stk. 3, som med lovforslaget bliver til stk. 4, indeholder en præcisering af, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 7 (§ 12 e, stk. 5, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 8 (§ 23, stk. 4, nr. 3, i lov om værdipapirhandlet m.v.)*

§ 23 i lov om værdipapirhandel m.v. fastsætter krav om udarbejdelse af prospekt forinden optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked. § 23, stk. 4, undtager en række instrumenter fra kravet om udarbejdelse af prospekt. Med forslaget til ændring udvides bestemmelsen i § 23, stk. 4, nr. 3, så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. bliver omfattet af undtagelsen, og dermed undtaget fra pligten til at offentliggøre et prospekt efter lov om værdipapirhandel m.v. kapitel 6. Det præciseres samtidig, at for andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type. At undtagelsen ikke gælder for fonde af den lukkede type følger af, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (prospektdirektivet) ikke finder anvendelse på andele i institutter for kollektiv investering, bortset fra institutter af den lukkede type, jf. prospektdirektivets artikel 1, stk. 2, litra a.

For at sikre en ensartet fælleseuropæisk forståelse af be- greberne fonde af den lukkede type og fonde af den åbne type giver artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde EU-Kommissionen beføjelser til, efter at have fået forelagt udkast til standarder fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og i henhold til artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010, at vedtage delegerede retsakter om reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af typer af forvaltere alternative investeringsfonde, hvor det er relevant i forbindelse med anvendelsen af direktivet, og med henblik på at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for det.

Med hjemmel i denne beføjelse har EU-Kommissionen sendt et udkast til en delegeret retsakt i høring, hvoraf det fremgår, hvad der skal forstås ved en alternativ investeringsfond af henholdsvis den åbne og den lukkede type. Der gælder en 3 måneders høringsfrist, som udløber 17. marts 2014. Den delegerede retsakt vil få status af forordning og vil således være bindende for medlemsstaterne.

Den danske forståelse af begreberne fonde af henholdsvis den åbne og den lukkede type vil således følge den fortolkning, der bliver fastlagt i den delegerede retsakt.

*Til nr. 9 (§ 27, stk. 10, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

§ 27 i lov om værdipapirhandel m.v. fastsætter en række oplysningsforpligtelser for udstedere af værdipapirer, herunder pligt til offentliggørelse af årsrapporter og halvårsrapporter, jf. § 27, stk. 7. § 27, stk. 10, undtager udstedere af andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. fra forpligtelsen efter stk. 7.

Forslaget til ændring af § 27, stk. 10, udvider bestemmelsen, så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., bliver omfattet af undtagelsen i § 27, stk. 10, og dermed undtages fra pligten til at offentliggøre årsrapporter og halvårsrapporter efter § 27, stk. 7. Det præciseres samtidig, at for andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type. Dette følger af, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) ikke finder anvendelse på andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering, bortset fra institutter af den lukkede type, jf. gennemsigtighedsdirektivets artikel 1, stk. 2.

For at sikre en ensartet fælleseuropæisk forståelse af begreberne fonde af den lukkede type og fonde af den åbne type giver artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde EU-Kommissionen beføjelser til, efter at have fået forelagt udkast til standarder fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og i henhold til artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010, at vedtage delegerede retsakter om reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af typer af forvaltere alternative investeringsfonde, hvor det er relevant i forbindelse med anvendelsen af direktivet, og med henblik på at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for det.

forbindelse med anvendelsen af direktivet, og med henblik på at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for det.

Med hjemmel i denne beføjelse har EU-Kommissionen sendt et udkast til en delegeret retsakt i høring, hvoraf det fremgår, hvad der skal forstås ved en alternativ investeringsfond af henholdsvis den åbne og den lukkede type. Der gælder en 3 måneders høringsfrist, som udløber 17. marts 2014. Den delegerede retsakt vil få status af forordning og vil således være bindende for medlemsstaterne.

Den danske forståelse af begreberne fonde af henholdsvis den åbne og den lukkede type vil således følge den fortolkning, der bliver fastlagt i den delegerede retsakt.

*Til nr. 10 (§ 27 a, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

§ 27 a i lov om værdipapirhandel m.v. fastsætter krav til offentliggørelsen af oplysninger efter lovens kapitel 7 og om samtidig indsendelse af oplysningerne til Finanstilsynet. § 27 a, stk. 4, undtager udstedere af andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. fra forpligtelserne efter stk. 1-3.

Den foreslåede ændring af § 27 a, stk. 4, medfører en udvidelse af bestemmelsen, så andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., bliver omfattet af undtagelsen i § 27 a, stk. 4, og dermed undtages fra pligten til at offentliggøre og indsende oplysninger efter § 27 a, stk. 1-3. Det præciseres samtidig, at for andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type. Dette følger af, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) ikke finder anvendelse på andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering, bortset fra institutter af den lukkede type, jf. gennemsigtighedsdirektivets artikel 1, stk. 2.

For at sikre en ensartet fælleseuropæisk forståelse af begreberne fonde af den lukkede type og fonde af den åbne type giver artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde EU-Kommissionen beføjelser til, efter at have fået forelagt udkast til standarder fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og i henhold til artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010, at vedtage delegerede retsakter om reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af typer af forvaltere alternative investeringsfonde, hvor det er relevant i forbindelse med anvendelsen af direktivet, og med henblik på at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for det.

Med hjemmel i denne beføjelse har EU-Kommissionen sendt et udkast til en delegeret retsakt i høring, hvoraf det fremgår, hvad der skal forstås ved en alternativ investeringsfond af henholdsvis den åbne og den lukkede type. Der gælder en 3 måneders høringsfrist, som udløber 17. marts 2014.

Den delegerede retsakt vil få status af forordning og vil således være bindende for medlemsstaterne.

Den danske forståelse af begreberne fonde af henholdsvis den åbne og den lukkede type vil således følge den fortolkning, der bliver fastlagt i den delegerede retsakt.

*Til nr. 11 (§ 31, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

De foreslåede ændringer af § 31, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændrer grænsen for, hvornår en erhverver af aktier i et selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads, ifalder tilbudspligt. Bestemmelsen foreslås ændret med henblik på at skabe klare og enkle regler.

Efter gældende ret ifalder en erhverver som udgangspunkt tilbudspligt, når erhververen besidder mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab. Der er imidlertid en række andre tilfælde, der kan medføre, at bestemmende indflydelse opnås. Bestemmelsen i den gældende § 31, stk. 3, nr. 4, medfører i praksis, at en erhverver, der besidder mellem en tredjedel og halvdelen af stemmerettighederne, ofte, men ikke altid, vil have faktisk bestemmende indflydelse og dermed ifalde tilbudspligt. Om faktisk bestemmende indflydelse er opnået afhænger blandt andet af aktionærsammensætningen, det historiske fremmøde på selskabets generalforsamlinger, vedtægter m.v.

Det vurderes at være uhensigtsmæssigt, at de gældende regler kan skabe usikkerhed om, hvornår tilbudspligt indtræder. Det gælder både for erhververen og for de andre aktionærer i selskabet. Med den foreslåede ændring vil der være en fast grænse, der medfører, at en erhverver ifalder tilbudspligt, når denne erhverver har mindst en tredjedel af stemmerettighederne i selskabet. Grænsen på mindst en tredjedel af stemmerettighederne er valgt med baggrund i selskabslovens bestemmelse om, at visse vigtigere beslutninger i et aktieselskab kun kan træffes af generalforsamlingen med to tredjedele af de afgivne stemmer.

Traditionelt har grænsen for bestemmende indflydelse i lov om værdipapirhandel m.v. i nogen grad fulgt reglen om bestemmende indflydelse i relation til koncerner i selskabsloven. Med indførelsen af en fast grænse vil der i mindre grad være overensstemmelse mellem de to loves brug af begrebet bestemmende indflydelse.

Efter gældende praksis skal der ved opgørelse af besiddelsen af stemmerettigheder tages udgangspunkt i det samlede antal aktier udstedt af målselskabet. Det gælder, uanset om målselskabet ejer egne aktier, jf. også § 31, stk. 5, og uanset om aktierne er underlagt begrænsninger i stemmeretten i henhold til vedtægter eller ejeraftaler. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Konstateres det, at en aktionær besidder mindst en tredjedel af stemmerettighederne, vil det efterfølgende være relevant at vurdere, om der er særlige tilfælde, hvorefter det klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse, jf. § 31, stk. 2, sidste led, der ikke foreslås ændret. Et særligt tilfælde, hvor det klart kan påvises, at der ikke er bestemmende indflydelse, vil eksempelvis

under de konkrete omstændigheder efter gældende praksis være, hvis der er en anden aktionær, der besidder flere stemmerettigheder end den potentielle tilbudsgiver, eller hvis der er begrænsninger i stemmeretten i henhold til vedtægter eller ejeraftaler. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Den foreslåede ændring vil bringe de danske regler på linje med et stort flertal af de andre europæiske landes regler, hvor grænsen er ved 30 pct. af stemmerettighederne eller ved en tredjedel af stemmerettighederne.

*Til nr. 12 og 13 (§ 31, stk. 3, nr. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af, at § 31, stk. 3, nr. 4, ophæves.

*Til nr. 14 (§ 31, stk. 3, nr. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at grænsen for bestemmende indflydelse foreslås ændret til mindst en tredjedel.

*Til nr. 15 (§ 31, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Det foreslås, at der i § 31, stk. 6, bliver indført et yderligere kriterium for, hvornår en erhverver, der har gennemført et frivilligt tilbud og opnået bestemmende indflydelse, er fritaget fra tilbudspligten. Formålet med forslaget til den tredje betingelse er at sikre, at de øvrige aktionærer i selskabet får en rimelig mulighed for at komme ud af deres investering, når en erhverver opnår bestemmende indflydelse over selskabet. For at tydeliggøre kravene for fritagelsen opstilles kriterierne i punktform, hvilket betyder, at bestemmelsen affattes på ny.

Baggrunden for de første to betingelser er imidlertid den samme som ved indførelsen i 2005. Ændringen var en konsekvens af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud, hvorefter pligten til at fremsætte et pligtmæssigt overtagelsestilbud bortfalder, hvis den bestemmende indflydelse, der er opnået over selskabet, følger af et frivilligt overtagelsestilbud. Det er dog samtidig en betingelse, at overtagelsestilbuddet lever op til direktivet, og at det er rettet til samtlige aktionærer for samtlige aktier i selskabet.

Baggrunden for bortfaldet af pligten efter *stk. 6* er, at erhververen på frivillig basis har givet et tilbud til samtlige af selskabets aktionærer om overtagelse af samtlige deres aktier i selskabet. Aktionærerne er dermed sikret deres mulighed for at komme ud af deres investering i forbindelse med en ændring af den bestemmende indflydelse over selskabet.

I praksis kan en erhverver dog efter gældende ret, inden det frivillige tilbud fremsættes, besidde stemmerettigheder, der medfører, at erhververen er meget tæt på at have bestemmende indflydelse. Erhververen vil herefter kunne fremsætte et frivilligt tilbud til en lav kurs, hvormed der kun kræves en lille tilslutning fra de øvrige aktionærer, før erhververen opnår bestemmende indflydelse.

Med den foreslåede ændring indføres et yderligere kriterium i § 31, stk. 6, nr. 3, hvilket medfører, at der som følge af

det frivillige tilbud, skal opnås mere end halvdelen af alle de til aktierne i målselskabet tilknyttede stemmerettigheder i målselskabet, førend der kan opnås fritagelse fra tilbudspligten i § 31, stk. 1. Dermed sikres, at aktionærerne får en rimelig mulighed for at komme ud af deres investering, når en erhverver opnår bestemmende indflydelse over selskabet. Dette skyldes, at enten har tilbudsgiver fremsat et tilbud, som medfører, at tilbudsgiver kommer til at besidde mere end halvdelen af stemmerettighederne, hvilket indikerer, at tilbuddet var tilfredsstillende, eller også forpligtes tilbudsgiver til at fremsætte et pligtmæssigt tilbud, da konsekvensen af, at de tre betingelser ikke bliver opfyldt, vil være, at erhververen, efter det frivillige tilbud er afsluttet, ifalder tilbudspligt efter § 31, stk. 1, hvis erhververen har opnået bestemmende indflydelse.

Hvis tilbudsgiver ikke opfylder de tre betingelser i § 31, stk. 6, vil der indtræde tilbudspligt, hvis tilbudsgiver, efter det frivillige tilbud er afsluttet, har opnået bestemmende indflydelse. Tilbudspligten vil indtræde, når accepterne er talt op, og vil følge de almindelige regler for et pligtmæssigt tilbud, herunder reglerne om regulering af kursen og ligebehandling af aktionærerne.

*Til nr. 16 og 17 (§ 32, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Med forslaget rettes alene stavelsen af ordene »tilbuddet« og »tilbuddets«.

*Til nr. 18 (§ 32, stk. 4, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den foreslåede ændring i § 32, stk. 4, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om ligebehandling af aktionærer, efter tilbudsperioden er afsluttet. Formålet med forslaget er at ligestille aktionærer, der accepterer et tilbud, med aktionærer, der efterfølgende overdrager en aktiepost i selskabet til erhververen på mere favorable vilkår, end de som gjaldt i tilbuddet.

Der gælder et generelt princip om ligebehandling af målselskabets aktionærer i relation til overtagelsestilbud, hvilket fremgår af § 31, stk. 1, for så vidt angår pligtmæssige tilbud, og generelt i § 7 i bekendtgørelse om overtagelsestilbud. Denne ligebehandling foreslås udstrakt til også at gælde i en afgrænset periode, efter tilbuddet er afsluttet.

Efter gældende ret kan en erhverver, efter tilbudsperioden er afsluttet, frit købe aktier i målselskabet. Med den foreslåede ændring gives der hjemmel til, at der kan indføres regler om, at erhververen, i en periode på eksempelvis 6 måneder efter tilbuddet er afsluttet, skal behandle de aktionærer, der accepterede tilbuddet lige så gunstigt, som de aktionærer erhververen efterfølgende måtte handle med i den givne periode. Det betyder, at hvis en erhverver efterfølgende køber aktier på mere favorable vilkår end givet i tilbuddet, eksempelvis til en højere pris, vil de aktionærer, der accepterede tilbuddet, skulle have samme favorable vilkår.

*Til nr. 19 (§ 55, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Anvendelsen af sikkerhedsretten i forbindelse med værdipapirclearingvirksomhed og betalingssystemer drevet af Danmarks Nationalbank er samlet i lovens § 55, stk. 3.

Der er opstået et behov for, at sikkerhedsretten kan anvendes til sikkerhed for al intradag-kredit, dvs. kredit som skal være inddækket ved dagens afslutning, som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed for deltagere med hovedkonti i Nationalbanken og ikke kun intradag-kredit, der er stillet til rådighed for afvikling over særlige afviklingskonti.

Formålet med den foreslåede tilføjelse til § 55, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. er derfor at sikre, at sikkerhedsretten kan anvendes til sikkerhed for al intradag-kredit, som Danmarks Nationalbank stiller til rådighed for deltagere med hovedkonti i Nationalbanken og ikke kun intradag-kredit, der er stillet til rådighed for afvikling over særlige afviklingskonti.

Ved begrænsningen af anvendelsen af sikkerhedsretten til sikkerhedsstillelse i forbindelse med afvikling og Nationalbankens ydelse af intradag-kredit vil anvendelsen af sikkerhedsretten i praksis bruges til afviklingsformål eller øvrige betalingsformidlingsmæssige formål eksempelvis sikkerhedsstillelse.

Betalingsformidlingsmæssige formål er en bredt dækkende betegnelse for den proces, der foregår, når penge og/eller værdipapirer overføres fra en afsender til en modtager. Betalingsformidling kan således både bruges om betalinger, der foregår ved brug af sedler og mønter, og betalinger, der afvikles via korrespondentbanker eller betalings- og afviklingssystemer. Betegnelsen dækker også andre funktioner knyttet til brugen af betalings- og afviklingssystemer, herunder sikkerhedsstillelse.

*Til nr. 20 (§ 83 a, stk. 1, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Den foreslåede ændring af § 83 a, stk. 1, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er en rettelse af en henvisningsfejl, der opstod i forbindelse med lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvor § 31 blev ændret, og der blev tilføjet yderligere stykker. Ved en fejl blev § 83 a, stk. 1, nr. 1, ikke rettet i overensstemmelse hermed, hvilket der foreslås rettet nu. Henvisningen til lovens § 31, skal således rettelig være til bestemmelsens stk. 8 vedrørende dispensation fra tilbudspligten. Finanstilsynet kan delegere kompetencen til at dispensere fra forpligtelsen til at fremsætte et overtagelsestilbud efter § 31, stk. 1, hvis særlige forhold gør sig gældende, til en operatør af et reguleret marked.

*Til nr. 21 (§ 84 i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder omfattet af lovens § 7, stk. 1, som offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er en operatør af et reguleret

marked, en clearingcentral eller en værdipapircentral. De nævnte virksomheder indgår alle i infrastrukturen omkring handel og afvikling af handel med finansielle instrumenter og bidrager således til markedernes ordentlige funktion.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for selskabets kunder, medlemmer, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i selskabet eller værdipapirer udstedt af selskabet handles, markedernes ordentlige funktion eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader virksomheden at offentliggøre oplysningerne, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 84 a, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte deltagerne på værdipapirmarkedet, det være sig privatpersoner eller juridiske personer. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de omfattede virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

*Til nr. 22 (§ 88, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Operatører af regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter er i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. forpligtede til at have procedurer og regler for drift af markedspladsen samt for notering og afnotering af værdipapirer. Ligeledes er clearingcentraler og værdipapircentraler for-

pligtede til at fastsætte regler om registrering af værdipapirer som fondsaktiver eller regler for clearing og afvikling. Efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. er Finanstilsynet i henhold til § 88, stk. 3, klageinstans for sager af vidtrækkende og principiel betydning truffet af sådanne virksomheder efter loven eller afgørelser truffet efter virksomhedernes egne regelsæt.

Optagelse af værdipapirer til handel på en markedsplads eller optagelse som deltager af en clearingcentral eller værdipapircentral sker som led i en privatretlig aftale mellem den pågældende udsteder og den relevante markedsplads eller en aftale om deltagelse mellem deltageren og den relevante clearing- eller værdipapircentral. I henhold til gældende ret er Finanstilsynet således tillagt myndighed til fortolkning af privatretlige aftaler. Der har siden fondsbørsreformen i 1995 været et begrænset antal sager efter denne bestemmelse.

Efter vedtagelsen af lov om værdipapirhandel m.v. og særligt i forbindelse med implementeringen af MIFID direktivet i 2007 er der sket en udvidelse af antallet af handelspladser i Danmark, hvor disse handelspladser drives efter forskellige regelsæt. Med den øgede EU-retlige regulering forventes endvidere en øget fragmentering af handlen, hvilket har medført, at investorer kan udføre deres handler på en række forskellige handelspladser i eller udenfor Danmark. Et selskab kan således have værdipapirer handlet på såvel en handelsplads i Danmark eller en handelsplads et andet sted i Unionen. Bestemmelsen giver alene hjemmel til at indbringe afgørelser truffet af danske handelspladser efter loven eller handelspladsens eget regelsæt. I relation til værdipapircentraler findes udover klageadgangen i § 88, stk. 3, tillige muligheden for, at en afgørelse om registrering, ændring eller udslættelse af rettigheder i en værdipapircentral kan indbringes for Klagenævnet for Værdipapircentraler, jf. § 77 i lov om værdipapirhandel m.v.

Det foreslås med ændringen af § 88, stk. 3, at muligheden for at indbringe afgørelser truffet i henhold til de nævnte virksomheders egne regelsæt for Finanstilsynet ophæves. Afgørelser, som operatører af regulerede markeder eller multilaterale handelsfaciliteter, clearingcentraler eller værdipapircentraler træffer i henhold til egne regelsæt og tvister om fortolkningen af sådanne regelsæt, skal således fremover indbringes for domstolene. Det foreslås således, at Finanstilsynet ikke længere skal have hjemmel til at fortolke de omtalte virksomheders privatretlige aftaler og afgørelser truffet med hjemmel i disse aftaler.

Det bemærkes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med godkendelse af operatører af regulerede markeder eller multilaterale handelsfaciliteter og godkendelse af clearingcentraler og værdipapircentraler samt ved efterfølgende inspektioner påser, at disse enheders regelsæt er i overensstemmelse med gældende lovgivning. I lyset af denne godkendelse samt den meget begrænsede anvendelse af klageadgangen anses muligheden ikke for nødvendig og kan derfor ophæves. Det vil fortsat være muligt at indbringe afgørelser, som de pågældende virksomheder træffer efter loven, til Finanstilsynet.

Endelig foreslås det præciseret, at klageadgangen alene tilkommer den, som afgørelsen er rettet imod. I den gældende formulering af stk. 3, kan en afgørelse indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Den nuværende formulering har givet anledning til tvivl om, hvem der var berettiget til at indbringe afgørelser til Finanstilsynet. Finanstilsynet har antaget den fortolkning, at ved formuleringen af den gældende bestemmelse, hvorefter en afgørelse kan indbringes senest 4 uger efter, afgørelsen er meddelt den pågældende, er den klageberettigede alene vedkommende virksomhed eller person, som afgørelsen var rettet til. Denne praksis foreslås kodificeret, hvorved det præciseres, at klageadgangen alene tilkommer den, som den oprindelige afgørelse truffet af operatøren af det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet, en clearingcentral eller en værdipapircentral er rettet imod. Det er således alene tale om en præcisering af gældende ret i relation til, hvem der er klageberettiget til Finanstilsynet.

*Til nr. 23 (§ 88, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

Bestemmelsen i § 88, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v. vedrører muligheden for at indbringe Erhvervsankenævnets afgørelser og Finanstilsynets afgørelser efter § 88, stk. 3, for domstolene. Forslaget er en konsekvensrettelse af ændringerne foreslået til § 88, stk. 3, hvorefter det foreslås præciseret, at klageadgangen alene tilkommer den, som afgørelsen er rettet imod. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 22.

*Til nr. 24 (§ 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

I henhold til CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 43, stk. 3, skal medlemsstaterne sikre, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 14 i direktiv 2003/6/EF (markedsmisbrugsdirektivet) finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37 – 42 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen for så vidt angår auktioner, der afholdes på deres område eller uden for. Artikel 42 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen kan i dag i henhold til § 1, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 87 af 30. januar 2013 (om straffebestemmelser for overtrædelse af visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet), straffes med bøde. I forlængelse af lovforslagets vedtagelse vil bekendtgørelse nr. 87 af 30. januar 2013 blive ophævet.

Artikel 42 indeholder en række krav indført med henblik på at mindske risikoen for markedsmisbrug. Kravene i artikel 42 svarer i vid udstrækning til de krav, der gælder for udstedere af værdipapirer til handel på et reguleret marked, herunder kravet om udarbejdelse af insiderlister, jf. lovens § 37, stk. 4, (artikel 42, stk. 1), offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, jf. lovens § 28 a, (artikel 42,

stk. 2), udbredelse af investeringsanalyser, jf. lovens § 28 b, stk. 1, (artikel 42, stk. 3), pligten til at indføre strukturelle regler for at imødegå og afsløre kursmanipulation, jf. lovens § 18, stk. 2, nr. 4, 7 og 8, (artikel 42, stk. 4) samt pligten for værdipapirhandlere til at anmelde mistænkelige transaktioner til den kompetente myndighed, jf. lovens § 37, stk. 6, (artikel 42, stk. 5).

*Til nr. 25 (§ 93, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

I henhold til gældende ret skal der i forbindelse med strafudmålingen for overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v. lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Finanstilsynet har via § 93, stk. 4 og 5, i lov om værdipapirhandel m.v., mulighed for at fastsætte regler om bøde ved overtrædelser af bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven. § 93, stk. 4, vedrører muligheden for straf med bøde for overtrædelse af forskrifter udstedt med hjemmel i lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 5, giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Med den foreslåede ændring af § 93, stk. 8, skabes mulighed for, at Finanstilsynet i de forskrifter, som udstedes med hjemmel i stk. 4 og 5, kan indsætte tilsvarende bestemmelser om, at proportionalitetsbetragtninger og gentagelsesvirkning kan inddrages i vurderingen og fastsættelsen af en sanktion for overtrædelse af bekendtgørelser.

Forslaget skal medvirke til, at Finanstilsynet i forbindelse med udstedelse af regler i medfør af loven og sanktioner for overtrædelse af disse regler kan fastsætte tilsvarende bestemmelser i disse bekendtgørelser, hvorefter bøden i tilfælde, hvor en overtrædelse kan være til skade for investorer, eller hvor en overtrædelse kan have væsentlig betydning for markedet, kan sættes højere end de tilfælde, hvor der i højere grad er tale om overtrædelse af en formel ordensbestemmelse. I gentagelsestilfælde forudsættes det endvidere, at bøderne ved andengangstilfælde fremover som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 procent i forhold til bøden for den første overtrædelse, med 100 procent i tredjegangstilfælde, med 200 procent i fjerdegangstilfælde og så videre ved senere gentagelsestilfælde. Der kan ikke ske en forhøjelse på baggrund af en overtrædelse, som ligger mere end 10 år tilbage, jf. også straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen forventes anvendt i forbindelse med Finanstilsynets udstedelse af bekendtgørelser, hvor det vurderes, at gentagelsestilfælde bør medføre en forøgelse af bødestørrelsen, og hvor det vurderes, at gentagne overtrædelser kan anses for en så grov overtrædelse af regelsættet, at dette bør medføre en skærpet sanktion. Disse tilfælde kan særligt være i forbindelse med sanktioner for overtrædelse af den Europæiske Unions forordninger, hvor der kan være bestemmelser, som er af væsentlig betydning for et velfungerende værdipapirmarked. Eksempler herpå kan være gentagne overtrædelser af oplysnings- eller indberetningspligter til markedet eller Finanstilsynet. I sådanne tilfælde vil gentag-

ne overtrædelser af oplysningspligter medføre, at markedet ikke får de nødvendige oplysninger, hvilket kan påvirke handlen negativt. Yderligere kan gentagne overtrædelser af indberetningspligter til Finanstilsynet medføre, at Finanstilsynet ikke kan foretage sin markedsovervågning i tilstrækkelig grad.

I relation til finansielle virksomheder skal der i bødeudmålingen tages hensyn til, at bødens størrelse aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende eller forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende finansiell virksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning.

Det bemærkes, at straffen, uanset de ovenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger omstændigheder, der taler herfor.

*Til nr. 26 (§ 94, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)*

I henhold til CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 43, stk. 3, skal medlemsstaterne sikre, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 14 i direktiv 2003/6/EF (markedsmisbrugsdirektivet) finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37-42 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen for så vidt angår auktioner, der afholdes på deres område eller uden for. I henhold til artikel 14 i markedsmisbrugsdirektivet skal medlemsstaten indføre sanktioner for overtrædelse af direktivet. Markedsmisbrugsdirektivet er implementeret i dansk lov ved lov om værdipapirhandel m.v. Forbuddet mod markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation er indført i §§ 35, 36 og 39 i lov om værdipapirhandel m.v.

Med forslaget tilsigtes at skabe parallelitet mellem strafansvaret efter CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen og strafansvaret efter lov om værdipapirhandel m.v., når der er tale om overtrædelser af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, der svarer til eller kan sammenlignes med forbuddene og forpligtelserne efter lov om værdipapirhandel m.v.

Efter lov om værdipapirhandel m.v. § 94, stk. 1, 1. pkt., straffes overtrædelse af lovens § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Overtrædelser af artiklerne 38-40 i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen vedrører samme type overtrædelser i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-produkter, som ikke er finansielle instrumenter, og det følger som anført af forordningens artikel 43, stk. 3, at overtrædelserne skal straffes på samme måde. CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen finder både anvendelse for auktionsprodukter, der er finansielle instrumenter, og for auktionsprodukter, der ikke er finansielle instrumenter. De finansielle instrumenter er allerede omfattet af reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., hvorimod ikke finansielle instrumenter ikke er omfattet af reglerne i lov om værdipapirhandel m.v.

Det foreslås derfor som nyt *stk. 2*, at der indføres samme sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen som dem, der gælder for overtrædelse af §§ 35-39 i lov om værdipapirhandel m.v. CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen artikel 38 svarer til forbuddet mod insiderhandel i lov om værdipapirhandel m.v. § 35, stk. 1, artikel 39 svarer til forbuddet mod videregivelse af intern viden i lovens § 35, og artikel 41 svarer til forbuddet mod kursmanipulation i lovens § 39. CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 40 indeholder endvidere bestemmelse om, at artikel 38 og 39 gælder også for alle andre end de i disse artikler omhandlede personer, der er i besiddelse af intern viden, og som ved eller burde have vidst, at der er tale om intern viden. Denne bestemmelse svarer således til forbuddet mod insiderhandel i lov om værdipapirhandel m.v. idet forbuddet imod insiderhandel i lov om værdipapirhandel m.v. § 35 samt forbuddet imod videregivelse af intern viden i lov om værdipapirhandel m.v. § 36, ikke er begrænset til en kreds af personer, men gælder alle i besiddelse af intern viden.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen efter den foreslåede straffebestemmelse som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffniveaulet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

### *Til § 3*

*Til nr. 1 (§ 299 d, stk. 1, nr. 1, i straffeloven)*

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 299 d, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

*Til nr. 2 (§ 299 d, stk. 1, nr. 2, i straffeloven)*

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 299 d, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

*Til nr. 3 (§ 299 d, stk. 1, nr. 3, i straffeloven)*

Efter den foreslåede bestemmelse i § 94, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 26, straffes overtrædelse af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningens artikel 38, stk. 1, (insiderhandel begået af en række nærmere anførte personer), artikel 39, litra b, (tilskyndelse til insiderhandel begået af en række nærmere anførte personer), artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, litra b, (insiderhandel og tilskyndelse hertil begået af andre personer end de i artikel 38, stk. 1, og artikel 39, litra b, anførte personer) og artikel 41 (kursmanipulation) med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffelovens § 299 d, stk. 1, nr. 3, indebærer, at de anførte overtrædelser om markedsmissbrug i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-kvoter – på samme måde som lignende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet – under særligt skærpene omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år.

Det følger af § 299 d, stk. 2, at særligt skærpene omstændigheder navnlig omfatter tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere, hvor der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Betydelig vinding vil som udgangspunkt være beløb på 500.000 kr. eller mere, hvilket svarer til praksis vedrørende afgrænsning mellem straffelovens § 285 og § 286. Vindings størrelse er dog ikke eneafgørende, idet også det forhold, at forbrydelsen er begået af flere i forening mv., kan føre til, at den skærpede strafferamme bør anvendes.

Formålet med den foreslåede overbygningsbestemmelse er at markere, at særligt grove overtrædelser af forordningens bestemmelser om markedsmissbrug anses som alvorlige forbrydelser, der kan have betydelige skadevirkninger både samfundsøkonomisk og for de involverede virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 299 d er alene en overbygning på den foreslåede straffebestemmelse i værdipapirhandelslovens § 94, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af det straffbare område som anført i lov om værdipapirhandel m.v. § 94, stk. 2, jf. forordningens artikel 38, stk. 1, artikel 39, litra b, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, litra b, og artikel 41, men alene, at der indføres hjemmel til, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, hvis der foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Bestemmelsen forudsættes anvendt ved særligt grove overtrædelser af de anførte bestemmelser i forordningen, hvor en strafferamme på fængsel indtil 1 år og 6 måneder ikke findes at være tilstrækkelig. Dette gælder også, selv om den konkret forskyldte straf fastsættes til væsentligt mindre end 1 år og 6 måneder.

Ved efterforskning af forhold, der kan henføres til den foreslåede overbygningsbestemmelse, vil der – når betingelserne i øvrigt er opfyldt – kunne anvendes de straffeprocessuelle tvangsindgreb, som kræver et strafmaksimum på mindst 6 års fængsel, eksempelvis telefonaflytning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

#### *Til § 4*

*Til nr. 1 (fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Ændringen af fodnoten til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. sker som følge af ændringer i selve loven som en konsekvens af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om

europæiske venturekapitalfonde. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til dette lovforslags § 4, nr. 6.

*Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastslår, hvilke bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v. og Danmark som værtsland, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde regulerer markedsføring af alternative investeringsfonde til professionelle investorer. Efter direktivet kan medlemsstaterne fastsætte nationale regler om markedsføring til detailinvestorer. § 5, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår udgangspunktet, dvs. at der kan ske markedsføring til professionelle investorer. § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår videre, at det som udgangspunkt ikke er tilladt at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer, men at Finanstilsynet kan meddele hertil. Med dette lovforslag foreslås indsat 2 undtagelser til forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer, dels for medarbejdere hos forvalterne, der er involveret i arbejdet med den alternative investeringsfond, dels for visse detailinvestorer, der lever op til en række betingelser. Der henvises nærmere til bemærkningerne til det foreslåede stk. 5. Finanstilsynet har i medfør af § 5, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. mulighed for at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013, der fastsætter en række krav og betingelser til forvaltere, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v., og som markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark, skal på lige fod med og på samme vilkår som danske forvaltere af alternative investeringsfonde kunne meddeles tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Det foreslås derfor, at § 5, stk. 3, 4, 5 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omfattes af de bestemmelser, der opremses i § 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

*Til nr. 3 (§ 1, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås, at der i § 1, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., indsættes en mulighed for, at forvaltere fra et tredjeland kan forvalte alternative investeringsfonde i Danmark.

Forvaltere fra tredjelande kan således ikke efter de gældende regler forvalte alternative investeringsfonde etableret



i Danmark. Der er efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v. alene mulighed for, at tredjelandsforvaltere kan markedsføre alternative investeringsfonde fra et tredjeland i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde åbner op for, at medlemsstaterne i en overgangsperiode, indtil reglerne om markedsføringspas til forvaltere fra et tredjeland træder i kraft, kan fastsætte nationale regler om forvaltere fra et tredjelands muligheder for at forvalte alternative investeringsfonde i den enkelte medlemsstat. Overgangsperioden løber frem til det tidspunkt, hvor EU-Kommissionen udsteder en delegeret retsakt om anvendelsen af reglerne omkring markedsføringspas og tilladelse til forvaltning for forvaltere fra et tredjeland. Dette forventes at ske i 2015.

Der findes i Danmark i dag forvaltere fra tredjelande, der forvalter alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, hvis disse forvaltere i overgangsperioden, indtil reglerne om markedsføringspas til forvaltere fra et tredjeland træder i kraft, ikke vil kunne fortsætte forvaltningen af fonde med registreret hjemsted i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 9, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nationale regler for forvaltning og markedsføring for forvaltere fra et tredjeland i Danmark. Regler, der fastsættes efter den foreslåede hjemmel, vil være overgangsregler. Reglerne skal således kun gælde, indtil EU-Kommissionen har udstedt en delegeret retsakt på området. Der henvises endvidere til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 4, nr. 9.

Endvidere fastslår den foreslåede bestemmelse, at de alternative investeringsfonde, som ikke er omfattet af en aftale om at blive forvaltet af en forvalter af alternative investeringsfonde, er selvforvaltende. Tilsvarende gælder for alternative investeringsfonde fra Danmark eller et andet EU/EØS-land m.v., der ikke er omfattet af en aftale med en forvalter. Selvforvaltende alternative investeringsfonde må ikke forvalte andre alternative investeringsfonde end sig selv.

For selvforvaltende fonde foreslås det, at bestemmelserne nævnt i 1. pkt. finder anvendelse med de fornødne tilpasninger. Da bestemmelserne er udformet med henblik på regulering af forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde, vil der være et vist behov for tilpasning af bestemmelserne, når disse skal anvendes af selvforvaltende fonde. Bestemmelsen opremser en række bestemmelser, der skal finde anvendelse for forvaltere fra tredjelande. Bestemmelserne retter sig mod forvaltere, der ofte vil have mere end én alternativ investeringsfond under forvaltning, hvorfor der i f.eks. bestemmelserne i §§ 61-68 om henholdsvis årsrapporter og oplysningsforpligtelser pålægges forvaltere at udarbejde årsrapporter og stille oplysninger til rådighed for alle de alternative investeringsfonde, den pågældende forvalter har under forvaltning. Er der tale om en selvforvaltende fond, vil denne i sagens natur alene skulle leve op til forpligtelserne for sit eget vedkommende. De omhandlede bestemmelser om Finanstilsynets tilsynsbeføjelser skal forstås således, at

Finanstilsynets beføjelser gælder direkte over for den alternative investeringsfond, når denne er selvforvaltende, og tilsvarende vil krav om straf for overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovens § 190-192, kunne rettes direkte mod den selvforvaltende alternative investeringsfond. Med de fornødne tilpasninger menes således, at forvalteren skal forstås som selvforvaltende fond.

Som nævnt foreslås med lovforslagets § 4, nr. 9, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nationale regler for forvaltning og markedsføring for forvaltere fra et tredjeland i Danmark. Også i den forbindelse vil det være relevant at foretage nødvendige tilpasninger af regelgrundlaget for forvaltere i forhold til selvforvaltende fonde. F.eks. vil det ikke være relevant at tale om risiko for interessekonflikter mellem 2 af forvalterens kunder, når der er tale om en selvforvaltende fond, og der vil være forskel på, hvilke aktiviteter selvforvaltende fonde må udøve sammenlignet med fonde, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Selvforvaltende alternative investeringsfonde må ikke forvalte andre alternative investeringsfonde end sig selv.

*Til nr. 4 (§ 1, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 1, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter, at enkelte af lovens bestemmelser finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i Danmark, som ikke er omfattet af forpligtelsen til at søge om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, jf. § 6, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og som ikke har valgt frivilligt at søge om en sådan tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Sådanne forvaltere benævnes registrerede forvaltere.

Det er forudsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, at det er muligt for medlemsstaterne at fastsætte regler, der giver registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde mulighed for at markedsføre alternative investeringsfonde i andre medlemsstater under forudsætning af, at den pågældende anden medlemsstat også tillader dette.

For at imødekomme dette foreslås der med dette lovforslag skabt mulighed for, at danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde kan markedsføre andele af alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v. end Danmark, såfremt det er muligt i henhold til andre EU/EØS-landes m.v. nationale regler. Dette beskrives nærmere nedenfor under lovforslagets § 4, nr. 8.

Samtidig foreslås der skabt mulighed for, at registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande m.v. kan markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark, således at det efter den danske lovgivning er muligt såvel for danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde at lave grænseoverskridende markedsføring ud af Danmark, som for registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande at lave grænseoverskridende markedsføring ind i Danmark.

Der foreslås derfor indsat et 2. pkt. i bestemmelsen, som fastlår, at lovens §§ 5, 161 og 190-192 skal finde anvendelse på registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i et andet EU/EØS-land, som ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark.

Med lovforslagets § 4, nr. 9, foreslås der indsat en hjemmel i § 5, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og kravene til markedsføring ind i Danmark foretaget af registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde fra et andet EU/EØS-land. Der henvises nærmere til bemærkningerne nedenfor til § 4, nr. 9.

*Til nr. 5 (§ 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

§ 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastslår, hvilke bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i andre EU/EØS-lande m.v., når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark uden at etablere en filial i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde regulerer markedsføring af alternative investeringsfonde til professionelle investorer. Efter direktivet kan medlemsstaterne fastsætte nationale regler om markedsføring til detailinvestorer. § 5, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastlår udgangspunktet, dvs. at der kan ske markedsføring til professionelle investorer. § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastlår videre, at det som udgangspunkt ikke er tilladt at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer, men at Finanstilsynet kan meddele tilladelse hertil. Med dette lovforslag foreslås indsat 2 undtagelser til forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer, dels for medarbejdere hos forvalterne, der er involveret i arbejdet med den alternative investeringsfond, dels for såkaldte visse detailinvestorer, der opfylder en række betingelser. Der henvises nærmere til bemærkningerne til det foreslåede stk. 5. Finanstilsynet har i medfør af § 5, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., mulighed for at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013, der fastsætter en række krav og betingelser til forvaltere, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v., som har Danmark som værtsland, og som markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial her i landet, skal på lige fod med og på samme vilkår som danske forvaltere af alternative investeringsfonde kunne meddeles tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Det foreslås derfor, at § 5, stk. 3, 4, 5 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., omfattes af de bestemmelser, der oprem-

ses i § 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

*Til nr. 6 (§ 2, nr. 11 og 12, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Forvaltere kan blive registreret af Finanstilsynet som forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, såfremt betingelserne i forordningen er opfyldt. Den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 11, fastslår, at forvalteren er undtaget fra kravene i lov om alternative investeringsfonde m.v. for så vidt angår forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU.

Forvaltere kan endvidere blive registreret af Finanstilsynet som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, såfremt betingelserne i forordningen er opfyldt. Den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 12, fastslår, at forvalteren er undtaget fra kravene i lov om alternative investeringsfonde m.v. for så vidt angår forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU.

Registrering hos Finanstilsynet af forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde og kvalificerede venturekapitalfonde medfører således, at forvalteren ikke er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., for så vidt angår de europæiske sociale iværksætterfonde og de kvalificerede venturekapitalfonde, som forvalteren forvalter, da forordningerne herefter regulerer fondenes retsstilling.

Det foreslåede nr. 11 medfører således, at forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, ikke er omfattet af lovens bestemmelser. Sådanne fonde er derimod underlagt forordningen, der er direkte anvendelig, og forordningen regulerer udtømmende, hvilke regler forvalteren skal påse, og de pligter forvalteren er underlagt, samt hvilke rettigheder forvalteren har som følge af registreringen.

Det foreslåede nr. 12 fastslår, at forvaltere, der forvalter kvalificerede venturekapitalfonde, skal overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde frem for lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. for så vidt angår forvaltningen af disse fonde. Forordningen er direkte anvendelig, og forordningen regulerer udtømmende, hvilke regler forvalteren skal påse, de pligter forvalteren er underlagt, samt hvilke rettigheder forvalteren har som følge af registreringen.

Det følger af artikel 2, stk. 1, i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, at forvaltere

kun kan blive registreret efter de to forordninger, såfremt de samlede forvaltede aktiver ikke overstiger tærskelværdierne i artikel 3, stk. 2, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, der er gennemført i § 6, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Overstiger de samlede aktiver tærskelværdierne, skal forvalteren i stedet søge om tilladelse som forvalter efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og forvalteren bliver omfattet af denne i sin helhed.

Er den samlede værdi af de forvaltede aktiver under tærskelværdierne, vil den samme forvalter kunne registreres efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. efter de regler, der gælder for registrerede forvaltere, og samtidig kunne registreres som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde.

En sådan forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller kvalificerede venturekapitalfonde, der samtidig er registreret forvalter for andre alternative investeringsfonde, skal fortsat leve op til de bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for registrerede forvaltere, for så vidt angår de alternative investeringsfonde, der ikke er karakteriseret som europæiske sociale iværksætterfonde og kvalificerede venturekapitalfonde.

*Til nr. 7 (§ 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den gældende bestemmelse foreslås ophævet, idet det skal være muligt for registrerede forvaltere at markedsføre alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v., såfremt den nationale lovgivning i det pågældende land giver mulighed for dette, jf. lovforslagets § 4, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

I stedet foreslås bestemmelsen nyaffattet, så den fastsætter to undtagelser til bestemmelsen i § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Efter bestemmelsen i § 5, stk. 4, er det som udgangspunkt ikke tilladt for forvaltere af alternative investeringsfonde at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer. Finanstilsynet kan meddele tilladelse til dette. En sådan tilladelse kan alene gives til forvaltere, der har fået tilladelse til forvaltning af alternative investeringsfonde, og kan således ikke gives til forvaltere, der alene er registreret hos Finanstilsynet.

For det første foreslås indsat en undtagelse for ledere, direktører eller andre ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde for så vidt angår investeringer i den konkrete fond, som den pågældende er involveret i forvaltningen af.

Den foreslåede ændring giver mulighed for, at den alternative investeringsfond kan markedsføres over for ledere, direktører eller andre ansatte, som er involveret i forvaltningen af den alternative investeringsfond, uden at forvalteren skal søge om tilladelse til at markedsføre den alternative investeringsfond til detailinvestorer, jf. bekendtgørelse nr. 866

af 28. juni 2013 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer.

Da mange ledere, direktører eller andre ansatte ofte medinvesterer i de alternative investeringsfonde som de forvalter, vil det ikke være hensigtsmæssigt, at forvalteren skal søge om tilladelse til at markedsføre den alternative investeringsfond til detailinvestorer, hvis der udelukkende er tale om, at forvalteren ønsker fonden markedsført til disse medarbejdere.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, og dermed også lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., baserer sig på definitionen af professionelle kunder i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID). Ifølge denne definition betegnes investorer, som ikke kan betegnes som professionelle kunder i MiFIDs forstand, som detailinvestorer.

Professionelle investorer vil ifølge MiFID i udgangspunktet være finansielle virksomheder under tilsyn, store virksomheder, nationale og regionale regeringer samt andre institutionelle investorer. Herudover vil en række investorer kunne behandles som professionelle investorer efter anmodning. Kunden skal i givet fald kunne dokumentere, at to ud af de tre følgende betingelser er opfyldt:

Kunden har foretaget mindst 10 transaktioner pr. kvartal i det seneste år.

Størrelsen af kundens portefølje overstiger 500.000 euro.

Kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i minimum 1 år i en stilling, der kræver viden om den pågældende transaktion.

Der er tale om markedsføring i det omfang, at der rettes henvendelse til investorer eller annonceres med henblik på at sælge andele eller aktier i alternative investeringsfonde. Salg på anmodning (execution only) vil ikke være at opfatte som markedsføring, så længe, at der ikke har været nogen form for annoncering eller lignende af den alternative investeringsfond.

På baggrund af definitioner i MiFID omfatter detailinvestorer under lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. medarbejdere m.v. Dette er ikke hensigtsmæssigt, idet forvaltere af alternative investeringsfonde ofte lader medarbejdere medinvestere i de fonde, som de har været med til at udvikle. Baggrunden er, at forvalteren ønsker at give et signal til potentielle investorer om, at der er en fælles interesse for medarbejdere og investorer i at skabe merafkast. Hvis der tabes penge på en investering i fonden, rammer det også medarbejderne.

Der foreslås derfor en undtagelse til kravet om markedsføringstilladelse, således at det både vil være muligt for forvaltere med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde og registrerede forvaltere at markedsføre en alternativ investeringsfond til medarbejdere m.v., som deltager i forvaltningen af den alternative investeringsfond, uden at skulle søge om tilladelse til markedsføring til detailinvestorer, jf. bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013 om tilladelse til for-

valtere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer. Undtagelsen omfatter ledere, direktører og andre ansatte, der er involveret i den konkrete fond. Dette vil også omfatte medlemmer af en rådgivende komite, der vejleder/rådgiver f.eks. en kapitalfond i forhold til de investeringer, som fonden foretager. En sådan rådgivende komite består af fast defineret gruppe, og medlemmerne udvælges ud fra et ønske om, at medlemmerne har viden og kompetencer på de investeringsområder, som fonden arbejder indenfor.

Dernæst foreslås en undtagelse for visse detailinvestorer, således at markedsføring til de omfattede detailinvestorer heller ikke er omfattet af kravet om markedsføringstilladelse efter § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås således, at detailinvestorer, som forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og skriftligt i et andet dokument end den kontrakt, der skal indgå om investeringsforpligtelsen, erklærer, at de er bekendt med de risici, der er forbundet med den påtænkte forpligtelse eller investering også vil kunne behandles efter reglerne om professionelle investorer.

Disse investorer ville blive betragtet som detailinvestorer, jf. definitionen heraf i MiFID, som er gengivet ovenfor. Det vurderes imidlertid, at investorer, der forpligter sig til at investere over 100.000 euro, og som erklærer at være bekendt med de risici, der er forbundet med forpligtelsen eller investeringen, vil være i stand til at kunne forstå kompleksiteten og risikoen forbundet med deres investering. Disse investorer vil derfor kunne behandles efter reglerne for professionelle investorer. Dette medfører ikke, at de omhandlede investorer falder under MiFIDs definition af professionelle investorer

Den foreslåede ændring medfører, at en forvalter ikke behøver at søge om tilladelse til at markedsføre en alternativ investeringsfond over for detailinvestorer, når investorerne forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro og skriftligt erklærer at være bekendt med de risici, der er forbundet med den pågældende investering.

For registrerede forvaltere betyder ændringen, at de vil kunne markedsføre de alternative investeringsfonde, som de forvalter, over for en større gruppe investorer end de nuværende regler tillader, da registrerede forvaltere ikke vil have mulighed for, at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Den foreslåede ændring svarer til det, der gælder for professionelle investorer i forordning nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde og forordning nr. 346/2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

*Til nr. 8 (§ 5, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes. Det foreslås således at etablere mulighed for, at registrerede forvaltere kan markedsføre alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v. På nuværende tidspunkt, jf. de gældende § 5,

*stk. 5 og 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.*, er det ikke muligt for registrerede forvaltere at markedsføre alternative investeringsfonde i et andet EU/EØS-land m.v. end Danmark. Den gældende § 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forbyder alternative investeringsfonde at blive markedsført i andre EU/EØS-lande m.v., såfremt de forvaltes af en registreret forvalter. Den gældende § 5, stk. 5, foreslås derfor ophævet, og det foreslås, at der i stk. 6 gives mulighed for, at forvaltere af alternative investeringsfonde må markedsføre alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i tredjelande i andre EU/EØS-lande m.v., såfremt den nationale lovgivning i det pågældende land tillader det.

Efter den gældende bestemmelse i stk. 6 er det muligt for registrerede forvaltere at markedsføre andele i alternative investeringsfonde etableret i Danmark eller i tredjelande til professionelle investorer i henholdsvis Danmark eller tredjelande. Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at det bliver muligt for registrerede forvaltere at markedsføre andele i alternative investeringsfonde fra Danmark eller tredjelande til detailinvestorer i tredjelande, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.

Investorbeskyttelsen i relation til detailinvestorer i tredjelande varetages af de nationale myndigheder i det pågældende tredjeland, og det er således denne lovgivning, der er afgørende for, om markedsføring til detailinvestorer kan og bør tillades i det konkrete land.

Det er fortsat kun tilladt for registrerede forvaltere at markedsføre andele i alternative investeringsfonde fra Danmark eller tredjelande til professionelle investorer i Danmark.

*Til nr. 9 (§ 5, stk. 9 og 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 9, er en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om muligheden for forvaltere fra et tredjeland til at forvalte alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde på nuværende tidspunkt ikke regulerer forvaltere fra et tredjelands mulighed for at forvalte alternative investeringsfonde fra et EU/EØS-land m.v.

I henhold til direktiv 2011/61/EU artikel 67, stk. 6, forventes det, at EU-Kommissionen i 2015 vil udstede en delegeret retsakt med regler omkring markedsføring og tilladelse til forvaltning for forvaltere fra et tredjeland.

Det vil i perioden, indtil EU-Kommissionen udsteder en delegeret retsakt med regler omkring markedsføring og tilladelse til forvaltning for forvaltere fra et tredjeland, ikke være muligt for forvaltere fra et tredjeland at forvalte alternative investeringsfonde fra et EU/EØS-land m.v. I direktivets præambel står der dog, at de nationale myndigheder kan tillade nationale regler, som regulerer forvaltere fra et tredjelands forvaltning og markedsføring af alternative investering fra det pågældende land.

Der er i dag alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, som forvaltes af en forvalter fra et tredjeland. Dette vil efter de nugældende regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ikke være muligt efter den 22. juli 2014. Det er ikke hensigtsmæssigt, at disse alternative investeringsfonde i en overgangsperiode, indtil EU-Kommissionen udsteder den forventede delegerede retsakt herom, ikke må forvaltes af en forvalter fra et tredjeland

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der op for, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland kan få lov til at forvalte og markedsføre alternative investeringsfonde fra et EU/EØS-land m.v. i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nationale regler for forvaltning og markedsføring for forvaltere fra et tredjeland. De regler, der fastsættes efter den foreslåede hjemmel, er kun overgangsregler og skal kun gælde, indtil EU-Kommissionen har udstedt delegerede retsakter på området.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 3, der foreslår en ændring af § 1, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvor det foreslås, at forvaltere fra et tredjeland fremadrettet får mulighed for at forvalte alternative investeringsfonde i Danmark og ikke kun at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark, som er tilfældet efter den gældende bestemmelse. Denne udvidelse af forvalternes muligheder for at agere i Danmark medfører et behov for, at der kan fastsættes nærmere regler om hvilke betingelser og krav, som forvaltere fra et tredjeland skal leve op til for at kunne forvalte og markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel i § 5, stk. 10, til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om markedsføring af alternative investeringsfonde i Danmark foretaget af registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde fra et andet EU/EØS-land.

Forslaget skal ses i forlængelse af lovforslagets § 4, nr. 7 og 8, hvorefter der skabes mulighed for, at danske registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde kan markedsføre alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande. Baggrunden for dette er, at det er forudsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, at det er muligt for medlemsstaterne at fastsætte regler, der giver registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde mulighed for at markedsføre alternative investeringsfonde i andre medlemsstater under forudsætning af, at den pågældende anden medlemsstat også tillader dette.

For at skabe sammenhæng i lovgivningen er det således hensigten at tillade grænseoverskridende markedsføring for registrerede forvaltere fra såvel Danmark som andre EU/EØS-lande.

Der er i bekendtgørelse nr. 821 af 26. juni 2013 om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring af alternative investeringsfonde fra et tredjeland i

Danmark fastsat regler om markedsføring af tredjelandsfonde i Danmark. Der er på samme måde som for de registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde tale om et retsområde, der kun er delvist reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og hvor der er fastsat nærmere regler i bekendtgørelsen. Det forventes, at reguleringen af markedsføring af alternative investeringsfonde foretaget af registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande vil svare til reguleringen af markedsføring af tredjelandsfonde med de tilpasninger, der følger af den forskellige baggrund og struktur.

Det er efter det gældende regelsæt ikke muligt for registrerede danske forvaltere af alternative investeringsfonde at få tilladelse til markedsføring til detailkunder. Dette vil heller ikke være muligt for registrerede forvaltere fra andre EU/EØS-lande.

*Til nr. 10 (§ 5 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 5 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan meddele tilladelse til forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, som ikke har et referenceland i et EU/EØS-land m.v., til markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark.

Efter de gældende regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er det ikke muligt for forvaltere fra tredjelande at få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer i Danmark. En sådan markedsføringstilladelse kan kun meddeles til forvaltere med tilladelse, dvs. ikke til forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, som ikke har et referenceland i et EU/EØS-land m.v.

Det er imidlertid muligt efter de regler, der har været gældende forud for lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og som fortsat er gældende frem til udløbet af overgangsperioden den 22. juli 2014, for udenlandske investeringsinstitutter, herunder fra tredjelande, at få tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Efter overgangsperiodens udløb vil det således med det gældende regelsæt ikke længere være muligt for disse fonde at få tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Der vil endvidere også være andre typer af alternative investeringsfonde, der ikke hidtil har været omfattet af særlige markedsføringsregler for detailinvestorer og derfor uhindret har kunnet markedsføres til detailinvestorer, der vil blive omfattet af forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det er forudsat i direktivet 2011/61/EU, at regulering af markedsføring til detailkunder sker i de enkelte medlemslandes nationale lovgivning.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynet skal kunne meddele tilladelse til forvaltere fra tredjelande til markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer her i Danmark. Da der er tale om markedsføring til detailinvestorer, og der derfor er særlige beskyttelseshensyn, foreslås det, at

forvaltere fra tredjelande skal opfylde en række betingelser ud over de regler, som forvalterne skal opfylde for at få lov til at markedsføre alternative investeringsfonde til professionelle investorer i Danmark.

Forvaltere fra tredjelande, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til professionelle investorer i Danmark, skal opfylde en række krav fastsat i § 130, stk. 2-4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Der stilles bl.a. krav til forvalterne om at leve op til de samme oplysningsforpligtelser over for Finanstilsynet og investorerne, som gælder for forvaltere, der meddeles tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Desuden skal der foreligge samarbejdsaftaler omkring tilsyn mellem Finanstilsynet og forvalterens hjemland.

Det foreslås, at der for at kunne opnås tilladelse til markedsføring til detailinvestorer derudover stilles krav om, at såvel forvalterens som fondens hjemland tillader markedsføring af fonden til detailinvestorer, samt at både forvalteren og fonden er underlagt tilsyn i hjemlandet. For fondes vedkommende gælder dette dog kun, hvis der er tale om en fond fra et tredjeland.

Det foreslås derudover, at erhvervs- og vækstministeren kan fasttætte nærmere regler om markedsføring omfattet af den foreslåede § 5 a. En tilsvarende hjemmelsbestemmelse er fastsat for tilladelse til markedsføring til detailinvestorer efter § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet til at udstede regler for forvaltere fra tredjelande, der som udgangspunkt svarer til reglerne i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013. I det omfang, der som følge af, at der er tale om forvaltere fra tredjelande, vil være behov for særlige regler, vil der blive taget højde herfor i bekendtgørelsen.

*Til nr. 11 (§ 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af lovens bilag 1, nr. 2. Der henvises herom til lovforslagets § 4, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

*Til nr. 12 (§ 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Der er alene tale om en sproglig præcisering, idet der i den gældende affattelse tales om en selvforvaltende forvalter, hvilket er selvmodsigende. Der skal retteligt tales om en selvforvaltende alternativ investeringsfond, og bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

*Til nr. 13 (§ 11, stk. 7, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 11, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder en række hjemmelsbestemmelser, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om en række forhold i forbindelse med ansøgning

om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde m.v.

Den gældende § 11, stk. 7, nr. 3, indeholder en hjemmelsbestemmelse til at fastsætte nærmere regler om kravene i § 11, stk. 3, nr. 3, som omhandler fastlæggelse af forvalterens forretningsadfærd. Dette er imidlertid ikke den korrekte henvisning, idet der i stedet skal henvises til stk. 3, nr. 4, der omhandler krav til ejerne af kvalificerede andele i forvalterens virksomhed. Dette følger af de specielle bemærkninger til § 11, stk. 7, nr. 3, i L 175 (som fremsat 1. marts 2012), hvoraf også fremgår, at bestemmelsen skal implementere artikel 8, stk. 6, litra b, i direktiv 2011/61/EU, der omhandler krav til ejere af kvalificerede andele. Det foreslås derfor, at henvisningen i § 11, stk. 7, nr. 3, ændres i overensstemmelse hermed.

*Til nr. 14 (§ 13, stk. 2, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ind sættes et nyt stk. 3 i § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 15.

*Til nr. 15 (§ 13, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af den finansielle virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskabet til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i en finansiel virksomhed lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med, hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet.

F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret indebærer en risiko for

at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet skal inddrages, når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurdering eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2 vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til, at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til egnethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 16 (§ 45, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede ændring af § 45, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er en konsekvensrettelser, idet bestemmelsen omhandler den aftale, der skal indgås mellem en depositar og en alternativ investeringsfond, og det derfor vil være mere præcist at omtale bestemmelsen som en depositaraftale.

*Til nr. 17 (§ 46, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 46, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., gennemfører artikel 21, stk. 3, sidste led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Ved gennemførelsen af artikel 21, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v. er der imidlertid sket en ukorrekt gengivelse af kravene til de alternative investeringsfonde, der kan anvende depositarer omfattet af bestemmelsen. På baggrund heraf stilles der forslag om ændring af bestemmelsen, så denne er i overensstemmelse med direktivet.

Forslaget ændrer således § 46, stk. 3, så det fremgår, at depositarer efter § 46, stk. 3, udelukkende må anvendes af alternative investeringsfonde, der:

- har en grundlæggende investeringspolitik, der ikke hovedsagelig er at investere i finansielle instrumenter, der kan opbevares i depot, og hvor ingen investorer har ret til at blive indløst i en periode på minimum 5 år efter første investering, eller
- hovedsagelig investerer i udstedere eller unoterede selskaber med henblik på at opnå bestemmende indflydelse over selskaberne.

*Til nr. 18 (§ 46, stk. 4-7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Med forslaget præciseres de krav, der stilles til de enheder, der ønsker at fungere som depositarer efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det fremgår af § 46, stk. 3, at en depositar efter § 46, stk. 3, skal være registreringspligtig for sine professionelle eller erhvervsmæssige aktiviteter. Advokater, revisorer og valuere af fast ejendom er eksempler på virksomhedstyper, som er registreringspligtige for deres professionelle eller erhvervsmæssige aktiviteter, og som via denne registrering vil leve op til kravet om registreringspligt i § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Der stilles i § 46, stk. 4, forslag om, at Finanstilsynet kan oprette et register, som virksomheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, kan blive registreret i. Virksomheder, der lever op til kravene om finansielle og professionelle garantier, og som ikke i forvejen er registreret på baggrund af sine professionelle eller erhvervsmæssige aktiviteter, vil herefter blive registreret i Finanstilsynets register. Med denne registrering vil de pågældende virksomheder leve op til kravet om registreringspligt.

Det er et krav efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af bestemmelsen, skal kunne stille tilstrækkelige finansielle garantier for, at enheden er i stand til effektivt at udfylde de relevante depositarfunktioner og opfylde de krav, der er forbundet med disse funktioner. Der gælder egentlige kapitalkrav til de øvrige typer af depositarer, som er omfattet af § 46.

Der stilles i § 46, stk. 5, forslag om, at kravet om finansielle garantier for enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, kan opfyldes ved en passende ansvarsforsikring. Forsikringssummen skal mindst dække et beløb svarende til 730.000 euro. Endvidere stilles der forslag om, at i det omfang, at enheden ikke har en sådan ansvarsforsikring på ansøgningstidspunktet, som f.eks. advokater og revisorer, skal enheden forud for godkendelsen tegne en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække depositarens ansvar for fejl og forsømmelser i forbindelse med funktionen som depositar for en eller flere alternative investeringsfonde. Enheden skal i forbindelse med ansøgningen om at kunne fungere som depositar dokumentere, at enheden har en passende forsikring, eller at der er afgivet tilsagn fra et forsikringsselskab om, at det vil være muligt for enheden at tegne en ansvarsforsikring med en passende forsikringssum.

Ved vurderingen af, om en ansvarssum anses for passende, vil der primært blive taget hensyn til omfanget af de alternative investeringsfondes investeringer, men der vil også kunne skelnes mellem forskellige typer af investeringer og aktiver.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. trådte i kraft den 22. juli 2013, og Finanstilsynet har på nuværende tidspunkt kun behandlet meget få ansøgninger om tilladelse til at fungere som depositar efter § 46, stk. 3. Det

stillede forslag om, at kravet om finansielle garantier kan opfyldes ved en passende ansvarsforsikring svarer til den praksis, som Finanstilsynet har fulgt i forbindelse med behandlingen af disse ansøgninger. Der er således ikke tidligere meddelt tilladelser til depositarer efter § 46, stk. 3, uden, at disse er blevet mødt med et tilsvarende krav om en passende ansvarsforsikring.

Det er endvidere et krav efter § 46, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v., at enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af bestemmelsen, skal kunne stille tilstrækkelige professionelle garantier for, at enheden er i stand til effektivt at udfylde de relevante depositarfunktioner og opfylde de krav, der er forbundet med disse funktioner.

De øvrige typer af depositarer omfattet af § 46 er qua den lovgivning, der gælder for henholdsvis kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, omfattet af krav om, at ledelsen skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Der stilles i § 46, stk. 6, forslag om, at der indføres tilsvarende krav om egnethed og hæderlighed for medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3. Medlemmer af ledelsen i sådanne enheder skal således leve op til kravene i § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Kravene skal være opfyldt på tidspunktet, hvor enheden godkendes som depositar i medfør af § 46, stk. 3. Godkendes medlemmerne af ledelsen af en enhed, der ønsker at fungere som depositar efter § 46, stk. 3, som egnede og hæderlige, vil kravet om tilstrækkelige professionelle garantier være opfyldt.

I henhold til forslaget skal medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, i overensstemmelse med § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., leve op til følgende krav på ansøgningstidspunktet:

- have fyldestgørende erfaring til at udøve funktionen som depositar,
- ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,
- ikke på grund af sin økonomiske situation eller via en virksomhed, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre forvalteren eller de fonde, som forvalteren forvalter, tab eller risiko for tab, og
- ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i en enhed, der ønsker at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3,

opfylder kravene i § 13, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Det følger af § 13, at kravene om egnethed og hæderlighed skal være opfyldt løbende, og at medlemmerne af ledelsen i en depositar, som er godkendt til at fungere som depositar i medfør af § 46, stk. 3, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, som efterfølgende ændrer sig.

Da Finanstilsynet kan meddele tilladelse til depositarer i medfør af § 46, stk. 3, er det naturligt, at Finanstilsynet også kan tilbagekalde en sådan tilladelse. Dette vil f.eks. være relevant, såfremt betingelserne for meddelelse af tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Dette følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra k, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at trække en depositars tilladelse tilbage. Det fremgår ikke nærmere af direktivbestemmelsen i hvilke tilfælde dette kan ske.

Det foreslås med forslaget til § 46, stk. 7, at tilladelse meddelt i medfør af § 46, stk. 3, kan inddrages i følgende tilfælde:

- Depositaren selv anmoder om dette.
- Det viser sig, at depositaren har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis.
- Depositaren ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen, f.eks. ikke længere kan leve op til kravene om, at ledelsen er egnet og hæderlig.
- Depositaren gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.
- Depositaren ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse.
- Depositaren ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Der er i vid udstrækning tale om bestemmelser, der svarer til reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Inddragelse af en depositars tilladelse kan blive aktuel, når blot en af de i bestemmelsen nævnte situationer indtræder. En afgørelse om inddragelse af en depositars tilladelse er af indgribende karakter for depositaren, forvalteren og de alternative investeringsfonde, som depositaren fungerer for. Der vil som udgangspunkt blive meddelt en frist til berigtigelse af forholdet, inden der bliver tale om en inddragelse af tilladelsen. Der vil dog være situationer, hvor dette ikke vil være relevant, f.eks. hvor inddragelsen sker efter anmodning fra depositaren, eller hvor der er tale om situationer, hvor forholdet er af meget væsentlig karakter. Tilsvarende vil være tilfældet, hvis der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen. Finanstilsynet har ikke praksis fra tilsvarende områder, men forventer, at praksis for inddragelse vil blive restriktiv.



*Til nr. 19 (§ 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås med ændringen af § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der sker en udvidelse af undtagelsen til at afgive oplysninger i medfør af § 62. Ændringen er en konsekvens af forslagene til ændring af lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 2 og 8-10.

Ændringen medfører, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som skal offentliggøre et prospekt efter reglerne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændringer af direktiv 2001/34/EF, eller efter reglerne i kapitel 12 lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør heraf, således kun vil skulle offentliggøre de oplysninger, der er nævnt i § 62, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ikke allerede indgår i prospektet. Offentliggørelsen kan ske separat eller som et tillæg til prospektet.

*Til nr. 20 (§ 77, stk. 2, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Der er tale om en sproglig præcisering. § 77, stk. 2, nr. 4, implementerer bilag IV, litra d, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. I forbindelse med implementeringen i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der sket en utilsigtet ukorrekt gengivelse af direktivets krav.

Bestemmelsen i § 77 fastslår, hvilke oplysninger, der skal medsendes en anmeldelse til Finanstilsynet om markedsføring af alternative investeringsfonde fra andre EU/EØS-lande m.v. Med forslaget til nyaffattelse af § 77, stk. 2, nr. 4, præciseres, at der skal medsendes de oplysninger, som er tilgængelige for investorerne, om den eller de alternative investeringsfonde, der ønskes markedsført i Danmark.

Efter den gældende formulering skal der i stedet indsendes oplysninger om de fonde, der er tilgængelige for investorerne.

*Til nr. 21 (§ 155, stk. 1, 5. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås, at § 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ændres, således at Finanstilsynet får kompetence til at påse overholdelsen af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Forordningerne gælder umiddelbart i hver medlemsstat og skal ikke implementeres i national lovgivning. Det forudsættes imidlertid i forordningerne, at de nationale myndigheder skal udpege en kompetent myndighed til at registrere forval-

tere af kollektive investeringsordninger omfattet af henholdsvis forordningen om europæiske sociale iværksætterfonde og forordningen om europæiske venturekapitalfonde. De kompetente myndigheder tillægges i henholdsvis artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU kompetencen til at føre tilsyn med overholdelsen af kravene i forordningerne.

*Til nr. 22 (§ 157 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Der foreslås med lovforslaget indsat en ny bestemmelse i § 157 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det følger af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet fører tilsyn med lovens overholdelse, herunder reglerne om depositarer.

Med henblik på at gennemføre dette tilsyn foreslås i § 157 a, at Finanstilsynet skal undersøge forholdene i depositarer omfattet af § 46. Undersøgelsen skal ske med henblik på at påse, at reglerne om depositarer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i regler udstedt i medfør heraf, samt i regler udstedt af EU, overholdes. Depositarfunktionen reguleres i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i §§ 44-60. Bestemmelserne i loven er udbygget og præciseret i EU-Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn.

Finanstilsynets tilsyn i medfør af det foreslåede § 157 a vedrører således depositarens egne forhold, dvs. der føres tilsyn med, at depositaren udfører sine forpligtelser efter lovgivningen korrekt og lever op til lovgivningens krav. Finanstilsynets adgang til at indhente oplysninger til brug for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde reguleres i § 59 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Finanstilsynets tilsynsforpligtelse gælder for alle depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og ikke blot depositarer omfattet af § 46, stk. 3, hvor Finanstilsynet meddeler en direkte tilladelse til at udføre funktionen som depositar.

Det foreslås videre med bestemmelsen, at Finanstilsynets undersøgelse kan gennemføres ved indkaldelse af skriftligt materiale fra depositaren samt ved inspektion hos depositaren.

Finanstilsynet modtager ikke løbende indberetninger eller lignende fra depositarerne. Finanstilsynets tilsyn med depositarerne vil således basere sig på skriftligt materiale, som Finanstilsynet indkalder, f.eks. forretningsgange, eksempler på depositarkontrakter osv., og fysiske inspektioner, hvor Finanstilsynet bl.a. følger op på, hvorvidt de foreliggende forretningsgange følges, om reglerne i lovgivningen om opbevaring af værdipapirer og aktiver er opfyldt, om der sker

korrekt overvågning af betalingsstrømmene i de alternative investeringsfonde osv.

*Til nr. 23 (§ 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 161, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlægger en pligt for forvaltere af alternative investeringsfonde, samt leverandører og underleverandører, til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Med den foreslåede ændring tilføjes depositarer omfattet af § 46 til bestemmelsen. Alle depositarer for alternative investeringsfonde omfattes således af pligten til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Bestemmelsen er særligt relevant i forhold til Finanstilsynets tilsyn med depositarenes varetagelse af depositarfunktionen, idet § 59 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. pålægger depositarerne en pligt til efter anmodning at stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for tilsynet med forvalteren og indirekte med de alternative investeringsfonde.

Bestemmelsen omfatter også leverandører og underleverandører. I forhold til depositarer medfører dette, at såfremt en depositar har delegeret opbevaringsfunktionen efter § 51 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til en tredjemand, vil denne også være omfattet af forpligtelsen til at give Finanstilsynet de nødvendige oplysninger, og ligeledes vil en evt. videredelegering af opbevaringsfunktionen også være omfattet. En depositar kan kun delegerede opbevaringsfunktionen, jf. § 54 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., depositarens øvrige opgaver kan ikke delegeres.

Tilsynsmyndighedernes mulighed for at pålægge depositarer at fremlægge oplysninger følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra h, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge en depositar at fremlægge oplysninger.

*Til nr. 24 (§ 161, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 161, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver Finanstilsynet mulighed for uden retskendelse at få adgang til en forvalters lokaler, herunder de lokaler, hvorfra der udøves filialvirksomhed.

Med det foreslåede 2. pkt. udvides Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse til også at omfatte adgang til en depositars lokaler. Alle depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er omfattet af bestemmelsen.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en depositar er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsy-

net dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en depositar måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Hvis en depositar undtagelsesvis modarbejder et inspektionsbesøg, skal Finanstilsynet kunne skaffe sig adgang til en depositars forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt, for at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder. § 191, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver mulighed for at pålægge tvangsbøder, såfremt en depositar ikke udleverer oplysninger efter lovens § 59. § 59 pålægger depositarerne en pligt til efter anmodning at stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for tilsynet med forvalteren og indirekte med de alternative investeringsfonde.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Bestemmelsen i § 161, stk. 5, fastslår, at Finanstilsynet tilsvarende til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller en underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om en delegeret aktivitet. Som omtalt oven for i forbindelse med den foreslåede ændring af § 161, stk. 1, kan depositarer delegerede opbevaringsfunktionen. Sker dette, vil Finanstilsynet i medfør af § 161, stk. 5, kunne få adgang uden retskendelse hos den tredjemand til hvem opbevaringsfunktionen er delegeret.

*Til nr. 25 (§ 168, stk. 5, 4. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 26 (§ 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede § 168 a svarer til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Den foreslåede § 168 a gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 46,

stk. 6, jf. § 13, stk. 2, jf. stk. 1, hvorefter et medlem af ledelsen i en depositar skal opfylde en række krav om hæderlighed og egnethed for at varetage hvervet som medlem af det øverste ledelsesorgan henholdsvis direktionen.

Der findes udover bestemmelsen i § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. tilsvarende bestemmelser i § 351 i lov om finansiel virksomhed og § 207 i lov om investeringsforeninger m.v., og der forventes anlagt en praksis i forhold til den foreslåede bestemmelse, som svarer til praksis for de øvrige bestemmelser.

Bestemmelsen i § 168, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde, er udførligt beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (L 175 fremsat den 1. marts 2013). Henset til, at den foreslåede bestemmelse i § 168 a har samme ordlyd, dog tilpasset virksomhedstypen, som § 168 og at der tilsigtes en ensartet anvendelse af bestemmelserne, henvises til bemærkningerne i L 175.

*Til nr. 27 (§ 172 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Med *stk. 1* i forslaget foreslås indsat en ny § 172 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der giver Finanstilsynet adgang til at påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde, der har videregivet oplysninger om forvalteren eller alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Det er en forudsætning, at oplysningerne er kommet til offentlighedens kendskab. Forslaget svarer til § 354 d i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af forvalteren offentliggjorte oplysninger kan skade forvalterens kunder eller investorerne i de forvaltede alternative investeringsfonde, de øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå andelene i de forvaltede alternative investeringsfonde eller aktier handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken forvalteren skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Unnlader forvalteren at offentliggøre disse, kan Finanstilsynet i medfør af forslagets *stk. 2* offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 169, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selv om den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte forvalterens kunder og de alternative investeringsfondes investorer, det være sig private eller institutionelle investorer. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte forvalterne af alternative investeringsfondes forretningsmæssige forhold. Forslagets *stk. 2* giver dog som nævnt Finanstilsynet mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger i tilfælde, hvor en forvalter har videregivet fejlagtige oplysninger om for-

valteren, og hvor forvalteren ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for forvalterens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at forvalteren skal berigtige oplysningerne samme dag, som påbuddet er givet.

Det forhold, at en forvalter af alternative investeringsfonde indbringer eller oplyser, at forvalteren påtænker at indbringe det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes. Derimod vil Erhvervsankenævnet kunne tillægge klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en forvalter har videregivet misvisende oplysninger om forvalterens virksomhed eller om forhold i de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, eller hvis en forvalter offentliggør misvisende oplysninger om Finanstilsynets vurdering af forvalteren efter en undersøgelse.

*Til nr. 28 (§ 173, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bestemmelsen i § 173 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer det særlige partsbegreb, der gælder i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. på samme måde som på Finanstilsynets øvrige områder. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde Indlånerforeningen i 6. juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Med den foreslåede ændring af § 173, *stk. 1*, fastslås, at depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal anses for part i forhold til afgørelser, som Finanstilsynet træffer og som retter sig mod den pågældende depositar.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer omfattet af § 46 skal anses for parter i enhver afgørelse, som Finanstilsynet træffer rettet mod den pågældende forvalter eller depositar, herunder også afgørelser truffet i medfør af forordninger, der regulerer området for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, og mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørel-

se af en forvaltningsmyndighed, jf. § 2, stk. 1, i forvaltningsloven.

*Til nr. 29 (§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås, at henvisningen til § 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. udgår, idet den gældende § 5, stk. 5, foreslås nyaffattet. Der skal ikke fastsættes bestemmelse om straf for overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i § 5, stk. 5. Det foreslås endvidere, at overtrædelse af § 46, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som henviser til lovens § 13, stk. 3, kan straffes på samme måde som overtrædelse af lovens § 13, stk. 3, dvs. med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

*Til nr. 30 (§ 190, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny § 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og svarer i sit indhold til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Bestemmelsen foreslås derfor strafbelagt på samme måde som § 168.

*Til nr. 31 (§ 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Det foreslås med ændringen af § 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der i forskrifter udstedt med hjemmel i de med dette lovforslag foreslåede § 5, stk. 9 og 10, og § 5 a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan fastsættes bestemmelse om straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelser af forskriften.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at fastsætte bestemmelser om straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 162 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen fastlægger en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om forvaltere af alternative investeringsfondenes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af forvalteren og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før forvalteren. Tilsvarende hjemmelsbestemmelser findes i den øvrige finansielle lovgivning, og disse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 307 af 20. marts 2013 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Det er hensigten at lade forvaltere af alternative investeringsfonde omfatte af bekendtgørelsen. Overtrædelse af bekendtgørelsen er strafbelagt for de omfattede virksomheder, og der bør tilsvarende kunne straffes for overtrædelser af bekendtgørelsen begået af forvaltere af alternative investeringsfonde.

*Til nr. 32 (§ 191, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at den gældende § 5, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås nyaffattet, jf. dette lovforslags § 4, nr. 7 og bemærkningerne hertil.

*Til nr. 33 (§ 191, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Den foreslåede nye bestemmelse i § 190, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny § 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og svarer i sit indhold til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Det foreslås derfor, at der i samme omfang som ved manglende efterkommelse af påbud meddelt efter § 168, kan pålægges tvangsbøder ved manglende efterkommelse af den foreslåede § 168 a. Det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, kan således pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, såfremt et påbud meddelt efter § 168 a, stk. 1, eller § 168 a, stk. 3, 1. pkt., ikke efterkommes.

*Til nr. 34 og 35 (bilag 1, nr. 1 og 2, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

Bilag 1 til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. oplister de funktioner, som forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at varetage. Bilaget gennemfører bilag 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Ordlyden i bilag 1 til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. adskiller sig fra ordlyden i bilag 1 i direktivet. Punkt 1 i bilaget til direktivet oplister således opgaver, som forvalteren mindst skal varetage, mens punkt 2, litra a, 2, litra b, og 2, litra c, i bilaget oplister andre funktioner, som forvalteren kan varetage. I bilag 1 til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fremgår det, at forvalteren er ansvarlig for punkt 1 samt punkt 2, litra a, 2, litra b, og 2, litra c.

Der er således tale om forskelligt sprogbrug i henholdsvis direktiv 2011/61/EU og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Dette er u hensigtsmæssigt, idet den almindelige sproglige forståelse af henholdsvis at være ansvarlig for en funktion og at skulle varetage en funktion er forskellig. Der ligger en skærpelse i anvendelsen af ordet ansvarlig for, som ikke har været tilsigtet.

Anvendelse af ordene ansvarlig for i bilaget til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er også u hensigtsmæssigt i relation til reglerne om delegation, idet forvalteren godt kan delegere funktioner omfattet af bilag 1, men forvalteren vil som altovervejende hovedregel fortsat være ansvarlig for overholdelse af lovgivningen uanset dele-

gation. Med den foreslåede ændring bliver denne sondring tydeliggjort.

Særligt i forhold til punkt 2, litra a, i bilag 1 til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som omhandler administration, giver ordvalget problemer i forhold til eksisterende lovgivning både nationalt og på direktivniveau. Dette skyldes, at funktionerne under punkt 2, litra a, vedrørende administration for kapitalselskabers vedkommende ifølge anden lovgivning varetages af andre organer end forvalteren, jf. selskabsloven og årsregnskabsloven.

Det foreslås derfor at ændre bilag 1, punkt 1, til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., således at forvalteren mindst skal varetage funktionerne omfattet af bilagets punkt 1, som omfatter porteføljepleje og risikostyring. Endvidere foreslås det at ændre bilag 1, punkt 2, således at forvalteren derudover kan varetage funktionerne, som er op-listet i punkt 2, litra a, b og c. Disse funktioner omfatter administration, markedsføring og aktiviteter vedrørende den alternative investeringsfonds aktiver.

Herved bringes ordlyden af bilag 1, punkt 1 og 2, i overensstemmelse med ordlyden af bilag 1 til direktiv 2011/61/EU.

#### *Til § 5*

*Til nr. 1 (§ 1, stk. 5, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)*

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke bestemmelser i hvidvaskloven der finder anvendelse på de fysiske og juridiske personer, der har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen).

Finanstilsynet skal i henhold til CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen give tilladelse til fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler og de personer der er omfattet af § 1, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 676 af 26. juni 2012 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervs-mæssigt grundlag uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed (undtagelsesbekendtgørelsen).

Fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler er allerede omfattet af hvidvaskloven i medfør af § 1, stk. 1, nr. 1 og 3. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at fysiske og juridiske personer, der er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 1, nr. 9, også bliver omfattet af hvidvaskloven, hvis de har fået tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen.

Undtagelsesbekendtgørelsens § 1, nr. 9, omhandler fysiske og juridiske personer, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed, til kunder i deres hovederhverv, dog under forudsætning af, at dette er en accessorisk aktivitet til deres hovederhverv på koncernniveau, og såfremt det-

te hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det kan f.eks. være et energiselskab, hvis hovederhverv er handel med el og gas (for egen regning), og som en accessorisk aktivitet yder investeringsservice med råvarederivater til kunder for at afdække kundernes risici i relation til energipriserne. Eller en grovvarevirksomhed der handler med korn.

De fysiske og juridiske personer, der har fået tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, og som er omfattet af undtagelsesbekendtgørelsens § 1, nr. 9, er herefter omfattet af §§ 6, 7 og 9-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1 og 2, §§ 14-18, § 19, stk. 1, 2 og 4, §§ 21-23, §§ 25-29, § 34, stk. 1 og 4-7, § 34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37 i hvidvaskloven.

De opremsede bestemmelser omfatter regler om byderens opmærksomhedspligt, pligten til at indberette mistænkelige transaktioner, regler om kunders legitimation og om genbrug af data, regler om outsourcing, regler om opbevaring af data, krav om byderens interne kontrol- og kommunikationsprocedurer, regler om tavshedspligt og ansvar for bydere, regler om Finanstilsynets tilsyn og tavshedspligt samt om klagemuligheder i forhold til Finanstilsynets afgørelser samt straffebestemmelser. Reglerne skal i forhold til de fysiske og juridiske personer, der har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, fortolkes og anvendes på samme måde, som gør sig gældende i forhold til alle øvrige aktører, der er omfattet af lovens anvendelsesområder.

*Til nr. 2 (§ 34, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)*

Forslaget er en konsekvens af, at de fysiske og juridiske personer, der har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen, bliver omfattet af loven. Det foreslås, at Finanstilsynet påser byderens overholdelse af hvidvasklovens regler i de tilfælde, hvor byderen er omfattet af hvidvaskloven, jf. dette lovforslags § 5, nr. 1. Finanstilsynet vil gennem sit tilsyn kunne foretage inspektion hos en byder vedrørende byderens overholdelse af hvidvaskloven, når den fysiske og juridiske person byder direkte på auktioner, der er omfattet af CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen.

*Til nr. 3 (§ 34 a, stk. 5, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)*

Der foreslås en mindre ændring af lovens tavshedspligtsbestemmelse.

I forbindelse med vedtagelse af lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev der indsat hjemmel i forskellige love, herunder lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, til at videregive fortrolige oplysninger til Det Systemiske Risikoråd.

Adgangen til at modtage fortrolige oplysninger modsvares af, at de, der modtager de fortrolige oplysninger, underlægges den samme tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte m.fl. er underlagt.

I forbindelse med et ændringsforslag til lov nr. 615 af 12. juni 2013 er der foretaget en ændring af § 34 a, stk. 5, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som indebærer, at Det Systemiske Risikoråd ikke er undergivet den samme tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte m.fl. Forslaget retter op på dette forhold, så også Det Systemiske Risikoråd omfattes af tavshedspligten. Dette er i øvrigt i fuld overensstemmelse med, hvad der gælder i øvrige love på det finansielle område, hvor der er mulighed for at videregive fortrolige oplysninger.

*Til nr. 4 (§ 34 c i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)*

Med nyaffattelsen af § 34 c i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme opnås der klarhed over retstilstanden i relation til offentlighedsloven.

Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 32, stk. 5, samt beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning vil ifølge det nyaffattede stk. 1 skulle offentliggøres, hvis afgørelsen efter Erhvervsstyrelsens vurdering er af væsentlig betydning, jf. dog stk. 4. Afgørelsen eller beslutningen vil være af væsentlig betydning, hvis offentliggørelse efter Erhvervsstyrelsens vurdering kan medvirke til, at virksomheder omfattende af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Offentliggørelse med angivelse af navn på virksomhed, som afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vedrører, skal finde sted i de situationer, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at offentligheden har en interesse i at få oplysninger om personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i hvidvaskloven og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn bør særlig finde sted i de tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan karakter, at risikoen for, at virksomheden kan blive udsat for hvidvask eller finansiering af terrorisme, anses for væsentligt forøget. Af væsentlige områder kan nævnes kravet om identifikation og legitimation af kunder, indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, overvågning af kundetransaktioner, opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt i forhold til visse usædvanlige og komplekse transaktioner eller transaktioner, der har relation til lande på FATF's (Financial Action Task Force) liste over højrisikolande, underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i tilfælde af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt pligt til at opbevare oplysninger i 5 år.

Stk. 2 og 3 svarer til offentliggørelsesreglerne i de øvrige tilsynslove, dog med den forskel at Det Finansielle Råd ikke er kompetent i forhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, hvorfor stk. 2 alene vedrører beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Ifølge stk. 2 skal beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning således offentliggøres, og offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en beslutning om overgivelse af sager til politimæssig efterforskning. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet beslutning om politianmeldelsen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed om den forestående offentliggørelse.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Der kan således ikke ske offentliggørelse med navns nævnelse, i sager hvor beslutningen ikke vedrører en juridisk person. Der kan ikke ske offentliggørelse, hvis beslutningen vedrører enkeltpersoner, hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte politianmeldelse vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold, som er af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, med mindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse

af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, ikke, at den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 34 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Med forslaget får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således også, selvom en dom ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med indgangssiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket

og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold, som er af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Fjernelse fra virksomhedens hjemmeside af en beslutning om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Offentliggørelse efter § 34 c, stk. 3, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 34 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det foreslås med lovforslagets stk. 4, at offentliggørelse efter stk. 1-3 med angivelse af navn ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod. Offentliggørelse må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v., hvilket indebærer, at det offentliggjorte materiale ikke må indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som

oplysningen angår. Dette omfatter dog ikke den risiko for økonomiske tab, som virksomheden måtte lide på grund af forringet omdømme som følge af afgørelsen. Efter gældende ret finder § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse ved undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Det offentliggjorte materiale må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Hvis en afgørelse eller beslutning om politimæssig efterforskning fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det f.eks. vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til virksomheden eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

Det foreslås i stk. 5, at hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., kan efterfølgende offentliggørelse af afgørelsen finde sted med angivelse af navn, når disse hensyn ikke længere er til stede. Dette gælder dog kun i en periode på op til to år efter, at afgørelsen eller beslutningen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser eller beslutninger aftager over tid, samt af administrative årsager.

Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for afgørelsen eller beslutningen efter stk. 1 og 2. Det betyder samtidig, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom eller bødevedtagelse, jf. stk. 3, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen eller bødevedtagelsen, er mere end 2 år gammel.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vil blive offentliggjort. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet, men efter virksomheden er blevet orienteret.

Det fremgår af betænkning nr. 1516 fra 2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. side 117, at en »beslutning om at offentliggøre en afgørelse eller et kontrolresultat på internettet eller på anden måde således, at der fremgår oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, ikke [vil] være en afgørelse i forvaltningsretlig forstand«.

Således som offentliggørelsesbestemmelsen foreslås formuleret, er det opfattelsen, at der ikke træffes en afgørelse om offentliggørelse, idet det ikke er op til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen at vælge, hvorvidt en afgørelse skal offentliggøres. Kravet om offentliggørelse følger direkte af

bestemmelsen. Som følge heraf kan offentliggørelsen ikke påklages.

*Til nr. 5 (§ 34 h i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)*

Med forslaget foreslås indsat en ny bestemmelse i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte af finansiering af terrorisme, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, der offentliggør oplysninger om virksomheden eller personen, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden eller personen offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomheden eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden eller personen skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader virksomheden eller personen at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 34 a, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte af finansiering af terrorisme, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders og personers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de omfattede virksomheders og personers forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed eller en person har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden eller personen, og hvor virksomheden eller personen ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens eller personens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12 indbringer, eller oplyser at det påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.



Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed eller person omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens eller personens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed eller person offentliggør et misvisende billede af virksomheden eller personen efter et tilsynsbesøg.

### Til § 6

*Til nr. 1 (§ 5, stk. 2, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser)*

I obligatoriske arbejdsmarkedspensionsordninger er det i dag i et vist omfang muligt at forskelsbehandle mænd og kvinder. Henset til at det helt generelt tilstræbes at opnå ligebehandling af mænd og kvinder, findes dette uhensigtsmæssigt, hvorfor det foreslås at fjerne den eksisterende mulighed for at forskelsbehandle mænd og kvinder. Dette er samtidig i tråd med praksis fra EU-domstolen.

EU-domstolens afsagde således 1. marts 2011 dom i sag C-236/09 (»Test-Achats-dommen«), hvori det blev konstateret, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, er ugyldig med virkning fra den 21. december 2012. Artikel 5, stk. 2, er en undtagelse fra hovedreglen om, at køn ikke må anvendes som en faktor ved beregning af præmier og ydelser, f.eks. i forhold til tegning af livsvarige livrenter, hvor undtagelsen tidligere gjorde det muligt at tage højde for, at kvinder lever længere end mænd og derfor tillod højere præmie for kvinder end for mænd for samme ydelse.

Som konsekvens af dommen er den danske ligebehandlingslov ændret ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, så køn ikke må anvendes som faktor ved tegning af rene private livsforsikringer.

EU-domstolens afgørelse omhandler ikke supplerende ydelser m.v. i arbejdsmarkedspensionsordninger, hvorfor ændringen, som skete i december 2012, ikke tog højde for, at der i visse arbejdsmarkedspensionsordninger kan indgå valgfrie dele f.eks. i form af supplerende indbetalinger, som kan sidestilles med private livsforsikringer, der blev omfattet af forbuddet om forskelsbehandling med ændringen af ligebehandlingsloven.

Ved at ophæve § 5, stk. 2, vil forsikrings- og pensionsområdet, der vedrører supplerende ydelser for arbejdsmarkedspensioner, også blive underlagt unisex-princippet, hvorved der vil være fuld ligebehandling mellem kvinder og mænd i forbindelse med alle dele relateret til en arbejdsmarkedspension i lighed med, hvad der gælder for private livsforsikringer.

Som ved ændringen af ligebehandlingsloven i december 2012 bør der skelnes mellem situationer, hvor der reelt er tale om nye kontraktforhold, der skal overholde unisexreglen

og situationer, der ikke kan betegnes som nye kontraktforhold, og derfor ikke skal overholde unisexreglen.

Ændringen gælder i overensstemmelse med principperne beskrevet i bemærkninger til § 6 i L 87 for nye kontraktforhold i relation til de valgfri muligheder, eksempelvis supplerende indbetalinger i arbejdsmarkedspensionsordninger, der indgås første gang efter lovens ikrafttrædelse. Dvs. at der gælder et forbud mod forskelsbehandling på baggrund af køn, når der efter lovens ikrafttræden etableres kontraktforhold vedrørende udnyttelse af valgfri muligheder/supplerende indbetalinger i tilknytning til en obligatorisk arbejdsmarkedspensionsordning.

Tilsvarende vil der gælde et forbud mod at forskelsbehandle på baggrund af køn i de situationer, hvor der allerede er indgået et kontraktforhold om eksempelvis supplerende indbetalinger, og der efter lovens ikrafttræden foretages en ændring til den indgåede aftale. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis den frivillige supplerende indbetaling forhøjes, eller der i øvrigt sker en ændring af den eksisterende aftale, som bevirker en reel ændring af det eksisterende kontraktforhold. Derimod vil ubetydelige ændringer, som eksempelvis ændring af kontonummer, ikke skulle betragtes som en ændring af kontraktforholdet.

For yderligere afgrænsning af, hvornår der kan siges at være tale om et nyt kontraktforhold, henvises til Kommissionens retningslinjer for anvendelse af Rådets direktiv 2004/113/EF på forsikringsområdet i lyset af den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-236/09 (Test-Achats). Finanstilsynet vil ved sin fortolkning af, om der er tale om et nyt kontraktforhold i relation til de valgfri muligheder i en arbejdsmarkedspensionsordning, lægge Kommissionens retningslinjer til grund i det omfang, at det er foreneligt med disse valgfrie deles natur.

Som følge af ophævelsen af bestemmelsens stk. 2 bliver det nuværende stk. 3 til stk. 2.

### Til § 7

*Til nr. 1 (§ 781, stk. 3 i retsplejeloven)*

Bestemmelsen i retsplejelovens § 781, stk. 3, foreslås af lovtekniske grunde nyaffattet således, at de enkelte tilfælde, hvor der kan foretages teleoplysning, såfremt betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, opregnes i forskellige numre.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det almindelige kriminalitetskrav i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, hvor efter indgreb i meddelelseshemmeligheden som udgangspunkt forudsætter, at efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, fraviges i de i nr. 1-5 nævnte tilfælde. De almindelige regler om bl.a. mistankekrav (§ 781, stk. 1, nr. 1), indikationskrav (§ 781, stk. 1, nr. 2) og proportionalitetskrav (§ 782, stk. 1) gælder uændret.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 indebærer, at der i overensstemmelse med gældende ret kan indhentes teleoplysninger i sager, hvor efterforskningen angår en krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsfor-

bud og bortvisning. Bestemmelsen omfatter sager, hvor krænkelsen er af en sådan grovhed, at krænkelsen i sig selv kan give grundlag for tilhold.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* indebærer, at der i overensstemmelse med gældende ret kan indhentes teleoplysninger i sager, hvor efterforskningen angår en overtrædelse af straffelovens 279 a om databedrageri eller § 293, stk. 1, om brugstyveri, som er begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste. Bestemmelsen omfatter sager, hvor en udenforstående misbruger en abonnents regning eller en anden telekommunikationstjeneste på en sådan måde, at udgiften til telefonsamtalen mv. påføres denne abonnents regning, hvad enten forholdet kan henføres under straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1.

Bestemmelsen i *nr. 2* tager sigte på tilfælde, hvor gerningsmanden via en ekstern adgang til forurettede telefon mv. misbruger denne. Bestemmelsen tager derimod ikke sigte på sager, hvor gerningsmanden generelt har adgang til at anvende den pågældende telefon mv., men hvor den konkrete brug er uberettiget, f.eks. ansattes anvendelse af en telefon på arbejdspladsen til private formål. I de situationer, hvor misbruget sker direkte fra forurettedes telefon mv., er der mulighed for at fortage teleoplysning med samtykke fra forurettede, jf. retsplejelovens § 786, stk. 2. Der er således i disse situationer ikke behov for at fravige kriminalitetskra- vet.

Den foreslåede bestemmelse *nr. 3* indebærer, at der i overensstemmelse med gældende ret kan indhentes teleoplysninger i sager, hvor efterforskningen angår visse grovere overtrædelse af lov om værdipapirhandel mv., nærmere bestemt § 35, stk. 1, om insiderhandel, herunder tilskyndelse hertil, § 36 om videregivelse af intern viden og § 39, stk. 1, om kursmanipulation.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 4* indebærer, at der i overensstemmelse med gældende ret kan indhentes teleoplysninger i sager, hvor efterforskning angår visse grovere overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, nærmere bestemt overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, om insiderhandel med engrosenergiprodukter, herunder opfordring til insiderhandel og videregivelse af intern viden, og artikel 5 om markedsmissbrug på engrosenergimarkedet.

Den foreslåede bestemmelse *nr. 5*, som er ny, indebærer, at der kan indhentes teleoplysning i sager, hvor efterforskningen angår visse grovere overtrædelser af CO<sub>2</sub>-forordningens bestemmelser om markedsmissbrug i forbindelse med auktioner over CO<sub>2</sub>-kvoter, nærmere bestemt overtrædelser af forordningens artikel 38, stk. 1, om insiderhandel begået af en række nærmere opregnede personer, artikel 39 om tilskyndelse til insiderhandel og videregivelse af intern viden begået af en række nærmere opregnede personer, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, om insiderhandel, tilskyndelse hertil og videregivelse af intern viden begået af andre personer end de i artikel 38, stk. 1, og artikel 39 nævnte, og artikel 41 om kursmanipulation.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

#### Til § 8

*Til nr. 1 (§ 18, stk. 2, nr. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der ind sættes et nyt stk. 3 i § 18 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 2.

*Til nr. 2 (§ 18, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiell virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af betalingsinstituttet. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskabet til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i et betalingsinstitut lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet.

F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af, om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret, indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiell virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, skal inddrages når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes.

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurde-

ring eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem, skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til egnethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 3 (§ 18, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Stk. 3, som med lovforslaget bliver til stk. 4, indeholder en præcisering af, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 4 (§ 89 a, stk. 5, 4. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 5 (§ 94 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 94 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde et betalings- eller e-pengeinstitut, der offentliggør oplysninger om instituttet, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af instituttet offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for instituttets kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i instituttet handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken instituttet skal offentliggøre de berigtigende infor-

mationer. Undlader instituttet at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte betalings- og e-pengeinstitutters forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor et institut har videregivet fejlagtige oplysninger om instituttet, og hvor instituttet ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for instituttets berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at et betalingsinstitut eller e-pengeinstitut indbringer, eller oplyser at det påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor et betalingsinstitut eller e-pengeinstitut har videregivet misvisende oplysninger om instituttets forretningsmodel, eller i tilfælde hvor et betalingsinstitut eller e-pengeinstitut offentliggør et misvisende billede af instituttet efter et tilsynsbesøg.

*Til nr. 6 (§ 97, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)*

Den foreslåede ændring har til hensigt at præcisere, at Forbrugerombudsmanden har den samme tilsynskompetence, som han havde efter den tidligere lov om betalingsmidler, hvorefter Forbrugerombudsmanden blandt andet kunne håndhæve kontantreglen i § 56 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge i forhold til betalingsmodtagere.

Med den foreslåede ændring ændres Forbrugerombudsmandens kompetence således, at han også kan håndhæve de i § 97 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge nævnte bestemmelser i forhold til betalingsmodtagere og andre. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.10.

### Til § 9

*Til nr. 1 (§ 57, stk. 2, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der indføres nyt stk. 3 i § 57. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 2.

*Til nr. 2 (§ 57, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af foreningen eller SIKAV'en. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskabet til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i en forening eller en SIKAV lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med, hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet.

F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret, indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet skal inddrages, når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes.

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurdering eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under

rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til, at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til egnethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 3 (§ 57, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)*

Stk. 3, som med lovforslaget bliver til stk. 4, indeholder en præcisering af, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 4 (§ 177 a i lov om investeringsforeninger m.v.)*

Med *stk. 1* i forslaget til en ny § 177 a i lov om investeringsforeninger m.v. får Finanstilsynet adgang til at påbyde en dansk UCITS, der har videregivet oplysninger om den danske UCITS, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Det er en forudsætning, at oplysningerne er kommet til offentlighedens kendskab. Forslaget svarer til § 354 d i lov om finansiel virksomhed.

Når der er tale om en investeringsforening eller en SIKAV, vil Finanstilsynet give påbuddet til bestyrelsen og investeringsforvaltningsselskabet, der har pligt til at sørge for at offentliggøre berigtigelsen. Er den danske UCITS en værdipapirfond, er det efter § 8 i lov om investeringsforeninger m.v. investeringsforeningsselskabet eller administrationselskabet, der har de pligter, der påhviler værdipapirfonden, idet værdipapirfonden ikke har sin egen ledelse, da den ikke er en juridisk person.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af den danske UCITS offentliggjorte oplysninger kan skade investorerne i den danske UCITS, de øvrige kreditorer, det finansielle marked, hvor andele udstedt af den danske UCITS handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken den danske UCITS skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader den danske UCITS at offentliggøre disse, kan Finanstilsynet i medfør af forslaget til *stk. 2* offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 175, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavsheds-

pligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte investorerne i den danske UCITS, det være sig private eller institutionelle investorer. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de danske UCITS' forretningsmæssige forhold. Forslagets stk. 2 giver dog som nævnt Finanstilsynet mulighed for at offentliggøre tavshedsbelagte oplysninger i tilfælde, hvor en dansk UCITS har videregivet fejlagtige oplysninger om den danske UCITS, og hvor den danske UCITS ikke inden for en af Finanstilsynets fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for den danske UCITS' berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at den danske UCITS skal berigtige oplysningerne samme dag, som påbuddet er givet.

Det forhold, at en dansk UCITS indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes. Derimod vil Erhvervsankenævnet kunne tillægge klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt, hvis en dansk UCITS har videregivet misvisende oplysninger om den danske UCITS' virksomhed, har givet misvisende oplysninger i sit prospekt eller i den centrale investorinformation, eller hvis en dansk UCITS offentliggør misvisende oplysninger om Finanstilsynets vurdering af den danske UCITS efter en undersøgelse.

#### Til § 10

##### *Til nr. 1 (§ 6 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser)*

Der findes ikke i dag en eksplicit forpligtelse til at tilbyde medlemmer i en firmapensionskasse en kompensation i forbindelse med et omvalg, men der har udviklet sig en praksis på livsforsikringsområdet, hvorefter forsikringstagerne i forbindelse med omvalg er blevet tilbudt en omvalgsbonus, der har kompenseret forsikringstageren for at afstå fra sin garanti.

Bestemmelsens *stk. 1* pålægger firmapensionskasser, på samme vis som det, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10, er foreslået for forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed efter lov om finansiel virksomhed, der tilbyder alle eller en gruppe af medlemmerne et omvalg, at overføre ikke blot medlemmets opsparring, men den økonomiske værdi af det eksisterende produkt til den nye ordning. Den økonomiske værdi af et traditionelt gennemsnitrenteprodukt med garantier overstiger typisk opsparringens størrelse, når markedsrenten er mindre end den grundlagsrente, der svarer til pensionsgarantien. Tilsvarende vil være tilfældet i firmapensionskasser med ydelsesdefinerede ordninger.

Bestemmelsen er forbeholdt de situationer, hvor en firmapensionskasse finder det fordelagtigt at få ændret de pensi-

onsaftaler, som pensionskassen har med sine medlemmer, og derfor vælger at tilbyde alle eller grupper af medlemmer i pensionskassen et omvalg. Bestemmelsen skal finde anvendelse på omvalg, der tilbydes efter lovens ikrafttrædelse.

Ændringerne vil typisk bestå i, at firmapensionskassen tilbyder medlemmer med produkter med garantier, herunder betingede garantier, at overgå til et produkt med lavere eller ingen garantier.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på ændringer, der vedrører pensionsopsparringen, og ikke hvis ændringen af pensionsordningen alene indebærer ændringer af de forsikringsdækninger, der indgår i pensionsaftalen. Eksempelvis vil en ændring af ægtefælledækningen eller bortfald af en børnepension ikke blive berørt af bestemmelsen.

Hvis det er muligt, og hvis medlemmet selv tager initiativ til at få sin ordning ændret, enten fordi vedkommende ønsker at overgå til et andet af pensionskassens pensionsprodukter, eller fordi vedkommende ønsker at flytte sin ordning, finder bestemmelsen ikke anvendelse. Det samme er tilfældet, hvis medlemmets arbejdsgiver vælger at flytte firmaordningen til en anden pensionskasse eller et andet selskab. I disse tilfælde vil det som hidtil være op til pensionskassen og medlemmet at aftale, hvad der overføres. Er der tale om en overførsel til et andet selskab eller en anden pensionskasse, vil det i et vist omfang kunne ske på de vilkår, der svarer til reglerne i jobskifteaftalen. Jobskifteaftalen er en frivillig aftale, som brancheorganisationen Forsikring & Pension har udformet med regler for, hvornår og hvordan en pensionsordning kan flyttes ved jobskifte.

Ifølge jobskifteaftalen kan værdien af den pågældende ordning opgøres som værdien af den retrospektive hensættelse jf. bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber bilag 1, nr. 59, eller på baggrund af en gennemsnitligt fastlagt opgørelse af værdien af den retrospektive hensættelse.

Forslagets *stk. 2* indeholder en bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi. Det vil således på bekendtgørelsesniveau fremgå, hvordan firmapensionskasser skal beregne den økonomiske værdi af medlemmernes nuværende produkt, som efter bestemmelsens *stk. 1* skal overføres til det nye produkt.

I bekendtgørelsen forventes det at blive fastlagt, at den økonomiske værdi af medlemmets nuværende produkt som udgangspunkt skal udgøre den retrospektive hensættelse som opgjort i bekendtgørelse om finansielle rapporter for firmapensionskasser tillagt en eventuel regnskabsmæssig individuelt beregnet positiv forskel mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse og tillagt en rimelig andel af et eventuelt kollektivt bonuspotentiale.

Den individuelt beregnede forskel mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse foretages ud fra pensionskassens anmeldte tekniske grundlag m.v. jf. bekendtgørelse om finansielle rapporter for firmapensionskasser. Hvis en pensi-

onskasse har tegnet ordningen på kønsneutralt (unisex) grundlag og anvender et kønsopdelt hensættelsesgrundlag, så skal den individuelt beregnede forskel mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse, som indgår ved opgørelsen af produktets økonomiske værdi for den enkelte, dog altid afspejle en unisex fordeling af den samlede forskel regnet efter det anmeldte tekniske grundlag.

Ved opgørelsen af medlemmets rimelige andel af det kollektive bonuspotentiale, skal firmapensionskassen tage højde for, om forskellen mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse hørende til forsikringen er finansieret ved midler fra det kollektive bonuspotentiale. Såfremt pensionskassen vurderer, at det kollektive bonuspotentiale, som allerede er anvendt til medlemmets individuelt beregnede forskel, er større end medlemmets beregnede rimelige andel af de ufordelte midler, skal pensionskassen på den baggrund fastsætte, at medlemmet ikke får yderligere del i det kollektive bonuspotentiale.

Til forskel fra jobskifteaftalen skal der således tages udgangspunkt i den største af medlemmets retrospektive hensættelse og den individuelt beregnede hensættelse til den garanterede ydelse før tillæg for realisationsrisiko, når den økonomiske værdi af produktet skal opgøres. Medlemmet skal desuden have tillagt en rimelig andel af et eventuelt kollektivt bonuspotentiale. Alternativt kan der tages udgangspunkt i en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning. Såfremt pensionskassen ønsker at anvende en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning, skal pensionskassen forinden den tages i anvendelse indsende en redegørelse til Finanstilsynet, som dokumentation for at der ikke sker en omfordeling mellem medlemmerne.

Der vil på grund af overgangsbestemmelser i gældende regler kunne forekomme situationer relateret til ydelsesdefinerede ordninger, hvor der ikke er sket indbetaling af bidrag med udgangspunkt i et fast løbende bidrag beregnet på baggrund af en på forhånd fastsat pensionsydelse. Det bevirker, at der i nogle ordninger er indbetalt et lavere bidrag end det bidrag, der med udgangspunkt i en fast løbende bidragsindbetaling reelt skal til for at modsvare den fastsatte pensionsydelse, og at medlemmernes depot derfor reelt er lavere end i ordninger, hvor der hele tiden er indbetalt faste løbende bidrag.

Såfremt en firmapensionskasse tilbyder alle eller en gruppe af sine medlemmer omvalg og der er tale om en situation, hvor der er indbetalt bidrag efter overgangsbestemmelsen ovenfor, og hvor konsekvensen af indbetalingen er, at medlemmernes depot ikke har en størrelse svarende til en situation, hvor der er sket indbetaling af et fast løbende bidrag, vil pensionskassen skulle tilbyde medlemmet en økonomisk værdi svarende til den værdi ordningen ville have haft, såfremt der var indbetalt et løbende fast bidrag, og ordningen i øvrigt blev opgjort i overensstemmelse med de fastsatte regler for beregning af den økonomiske værdi.

Visse af bestemmelserne på bekendtgørelsesniveau vil i medfør af § 71 stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, kunne straffes med bøder.

*Til nr. 2 (§ 66 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 66 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder, der offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for pensionskassens medlemmer, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 66 a, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en finansiell virksomhed indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en firmapensionskasse har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel.

## Til § 11

*Til nr. 1 (§ 49 c i lov om forsikringsformidling)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 49 c i lov om forsikringsformidling, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder, der offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Unnlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 49, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedens kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden.

## Til § 12

*Til nr. 1 (§ 4, stk. 2, nr. 3, 2. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)*

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der indføres et nyt stk. 3 i § 4 i lov om pantebrevsselskaber. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 2.

*Til nr. 2 (§ 4, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)*

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Dette gør sig gældende uanset størrelsen af pantebrevsselskabet. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor tilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Forslaget præciserer, at der ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen i et pantebrevsselskab lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bestemmelsens stk. 2, nr. 1 og 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 og 3, vedrører tilfælde hvor et ledelsesmedlem er dømt for et strafbart forhold, og situationer, hvor et ledelsesmedlem via sine egne forhold eller via selskaber, som vedkommende er involveret i, forårsager et tab for den finansielle virksomhed, hvor den pågældende er ledelsesmedlem.

Begge bestemmelser indeholder en subjektiv vurdering af den pågældendes adfærd på linje med hvad der gælder bestemmelsens stk. 4, der fastlår at ledelsesmedlemmet ikke må udvise en adfærd, der giver grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage sin post på forsvarlig vis fremadrettet.

F.eks. i tilfælde, hvor et ledelsesmedlem er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bedrageri. Udover den objektive konstatering af om der er pålagt et strafansvar, skal det vurderes, om den overtrædelse, der ligger til grund for strafansvaret, indebærer en risiko for, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed på betryggende vis.

Herudover skal den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af en proportionalitetsbetragtning, hvor hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet skal inddrages, når et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes.

Efter gældende ret er det alene i situationer omfattet af stk. 2, nr. 4, at den subjektive vurdering af den pågældendes adfærd suppleres af hensynet til at sikre tilliden til den finansielle stabilitet, når proportionaliteten i en konkret vurdering eller et konkret indgreb overfor et ledelsesmedlem skal vurderes. Med forslaget præciseres det, at dette også skal gælde i situationer omfattet af stk. 2, nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, vedrører tilfælde, hvor et medlem af ledelsen har indgivet begæring om, eller er under

rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Dette forhold alene anses som tilstrækkeligt til, at den pågældende ikke længere anses for at leve op til kravene til egnethed og hæderlighed, og er derfor ikke medtaget i opregningen af de forhold, hvor hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal tillægges vægt.

*Til nr. 3 (§ 4, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber)*

Stk. 3, som med lovforslaget bliver til stk. 4, indeholder en præcisering af, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 4 (§ 14, stk. 5, 4. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 5 (§ 15 a i lov om pantebrevsselskaber)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 15 a i lov om pantebrevsselskaber, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder, der offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som også finder anvendelse på disse selskaber, jf. § 13 i lov om pantebrevsselskaber, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at

beskytte virksomhedens kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

*Til § 13*

*Til nr. 1 (§ 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)*

Den foreslåede nye affattelse af stk. 3 præciserer, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og 2, i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 2 (§ 14, stk. 5, 4. pkt., i lov om finansielle rådgivere)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.



*Til nr. 3 (§ 20 a i lov om finansielle rådgivere)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 20 a i lov om finansielle rådgivere, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde en finansiel rådgiver, der offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende informationer. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 17 i lov om finansielle rådgivere, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke opheves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedens kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

*Til § 14**Til nr. 1 (§ 2, stk. 2, og § 13, stk. 1, 2. pkt., i lov om en garantifond for indskydere og investorer)*

Det foreslås at ændre betegnelsen »garantikapital« til »garantikapital«, da betegnelsen garantikapital er den mest anvendte betegnelse for den kapital, som garanter stiller til rådighed for en sparekasse. Sparekasserne selv anvender også betegnelsen garantikapital, hvorfor begrebet også foreslås ændret her.

*Til nr. 2 (§ 7 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om en garantifond for indskydere og investorer)*

Der er tale om en ændring som følge af vedtagelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvor der ikke taget stilling til, på hvilken baggrund beregningen af forvaltere af alternative investeringsfondes individuelle bidrag til Garantifonden for indskydere og investorer skal ske. Forslaget medfører, at forvaltere af alternative investeringsfondes individuelle bidrag til Garantifonden for indskydere og investorer beregnes med udgangspunkt i dækkede midler og dækkede værdipapirer, svarende til udgangspunktet for beregningen af individuelle bidrag for investeringsforvaltningsselskaber, som forvaltere af alternative investeringsfonde er sammenlignelige med i regnskabsmæssig forstand.

*Til nr. 3 (§ 17 i lov om en garantifond for indskydere og investorer)*

Der er tale om en rettelse, da bestemmelsen ikke er begrænset til pengeinstitutter.

*Til § 15**Til nr. 1 (§ 23 a, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)*

Den foreslåede nye affattelse af stk. 3 præciserer, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2.

*Til nr. 2 (§ 27, stk. 6, 4. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

*Til nr. 3 (§ 27 k i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 27 k i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde Arbejdsmarkedets Tillægspension, i tilfælde af at Arbejdsmarkedets Tillægspension offentliggør oplysninger om sin virksomhed, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af Arbejdsmarkedets Tillægspension offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader Arbejdsmarkedets Tillægspension at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 27 f i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbe-lagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for Arbejdsmarkedets Tillægspensions berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at Arbejdsmarkedets Tillægspension indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel.

*Til § 16**Til nr. 1 (§ 4 a, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)*

Den foreslåede nye affattelse af stk. 3 præciserer, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2. Et ledelsesmedlem har for eksempel pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at han eller hun har søgt om gældssanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen i stk. 2, nr. 1.

*Til nr. 2 (§ 10 k i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 10 k i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde Lønmodtagernes Dyrtdsfond, i tilfælde af at den offentliggør oplysninger om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af Lønmodtagernes Dyrtdsfond offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for lønmodtagerne, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader Lønmodtagernes Dyrtdsfond at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, jf. § 354, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbe-lagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor Lønmodtagernes Dyrtidsfond har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel.

#### *Til § 17*

##### *Til nr. 1 (§ 62, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring)*

Den foreslåede nye affattelse af stk. 3 præciserer, at ledelsesmedlemmer har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af stk. 1 og stk. 2 i forbindelse med indtrædelse i ledelsen. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af den gældende praksis, hvorefter et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene i stk. 2.

##### *Til nr. 2 (§ 71, stk. 6, 4. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)*

Den gældende formulering af 4. pkt. tager ikke udtrykkelig stilling til, hvordan fristen for Finanstilsynets pligt til at indbringe sagen for domstolene skal beregnes. Den foreslåede formulering fastslår, at de 4 uger skal regnes fra tidspunktet for Finanstilsynets modtagelse af en anmodning fra virksomheden eller det pågældende ledelsesmedlem om at indbringe sagen for domstolene.

##### *Til nr. 3 (§ 76 f i lov om arbejdsskadesikring)*

Med forslaget foreslås indsat en ny § 76 f i lov om arbejdsskadesikring, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, i tilfælde af at den offentliggør oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for arbejdsgiverne, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende oplysninger. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 76 a i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 354, stk. 2, i lov om finansiel

virksomhed, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring indbringer, eller oplyser at den påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har videregivet misvisende oplysninger om dens forretningsmodel.

#### *Til § 18*

##### *Til nr. 1 (§ 2, nr. 2, i lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love)*

Med den foreslåede ændring korrigeres en fejl i lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love, hvorved det blev vedtaget at slette en henvisning i § 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v., til § 84 b, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Den vedtagne ændring er endnu ikke trådt i kraft, idet erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012 fastsætter tidspunktet for ændringens ikrafttræden, hvilket endnu ikke er sket.

For at korrigere fejlen foreslås § 2, nr. 2, i lov nr. 1287 af 19. december 2012, ophævet, således at ændringen af § 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v., i stedet gennemføres korrekt i denne lov. Der henvises i denne forbindelse til det lovforlags § 2, nr. 3, og de tilhørende bemærkninger.

*Til nr. 2 (§ 19, stk. 1, i lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love)*

Med den foreslåede ændring af § 19, stk. 1, i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages en mindre ændring af teknisk karakter, idet der ved en fejl, var nogle love, der ikke var nævnt i den vedtagne territorialbestemmelse.

Med ændringen præciseres, at §§ 1-15 ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det er således alene ændringerne i lovens § 16, ændringerne i lov om finansiel stabilitet, der ikke skal nævnes i territorialbestemmelsens stk. 1, da loven gælder direkte for Færøerne og Grønland. I § 19, stk. 2, i lov nr. 1287 af 19. december 2012 er det anført, at lovens §§ 1-5, 10 og 13 kan sættes i kraft ved kongelig anordning for Færøerne og Grønland med de ændringer som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

#### *Til § 19*

*Til nr. 1 (§ 1, nr. 53, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)*

Ændringen er en konsekvens af, at § 362, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, ved en fejl er ophævet to gange. Bestemmelsen er således ophævet pr. 22. juli 2013 ved § 197, nr. 10, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ligesom bestemmelsen med virkning fra den 22. juli 2014 ophævedes i § 1, nr. 53, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.). Ophævelsen af bestemmelsen er gennemført da ændringen i lov nr. 598 af 12. juni 2013 trådte i kraft den 22. juli 2013.

Dette lovforslags § 1, nr. 40, indsætter et nyt stk. 4 i § 362 i lov om finansiel virksomhed. For at undgå at dette stykke bliver ophævet når § 1, nr. 53, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 træder i kraft den 22. juli 2014, foreslås det at ophæve § 1, nr. 53, i lov nr. 615 af 12. juni 2013.

#### *Til § 20*

*Til nr. 1 (§ 21, stk. 3, nr. 4, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder)*

Det følger af den gældende § 21, stk. 3, nr. 4, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, at alle virksomheder under tilsyn fra Finanstilsynet som udgangspunkt er underlagt de skærpede krav til revisors uafhængighed. Imidlertid har man i § 21, stk. 3, nr. 4, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder undtaget virksomheder, der er omfattet af lov om forsikringsformidling, virksomheder, der er omfattet af lov om pantebrevsselskaber, og virksomheder omfattet af kapitel 20 a i lov om finansiel virksomhed (investeringsrådgivere) fra de skærpede krav. Begrundelsen for denne undtagelse er, at Finanstilsynet alene

fører et adfærdstilsyn og ikke et solvenstilsyn med disse virksomhedstyper. Afgrænsningen har betydning i flere forskellige sammenhænge, eksempelvis vedrørende spørgsmålet om rotationspligt for revisor, muligheden for at yde regnskabsmæssig assistance, hyppigere offentlig kvalitetskontrol i regi af Erhvervsstyrelsen/Revisortilsynet og angivelse i revisionsvirksomhedens årlige gennemsigthedsrapport.

Det har ikke oprindeligt været hensigten, at virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, skulle have været omfattet af definitionen, og de deraf følgende skærpede krav til revisors uafhængighed.

Virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, blev med virkning fra den 1. november 2009 underlagt tilsyn fra Finanstilsynet. Dette skete med henblik på at fastsætte ensartede regler for betalingstjenester.

Virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, er ligesom de nævnte virksomheder alene underlagt et adfærdstilsyn fra Finanstilsynet, og bør derfor også fritages fra de skærpede krav til revisors uafhængighed. Dette er i overensstemmelse med den oprindelige hensigt, hvorefter alene de virksomheder, der er omfattet af solvenstilsyn, omfattes af de skærpede krav til revisors uafhængighed. Fremadrettet vil virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge være undtaget de skærpede krav til revisors uafhængighed og alene være underlagt et adfærdstilsyn.

*Til nr. 2 (§ 31, stk. 7, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder)*

§ 31 i revisorloven fastsætter krav om revisionsudvalg for børsnoterede virksomheder. Bestemmelsens stk. 4, 5, 7 og 8 fastsætter en række undtagelser til pligten til at etablere revisionsudvalg. Efter § 31, stk. 7, er investeringsforeninger og specialforeninger således undtaget fra kravet om revisionsudvalg. Baggrunden for denne undtagelse er, at det efter artikel 41, stk. 6, litra b, i 8. direktiv om lovpligtig revision (direktiv 2006/43/EF) er muligt at undtage disse foreningstyper med deres nuværende struktur.

Artikel 41, stk. 6, litra b, giver således bl.a. mulighed for at fritage »virksomheder af interesse for offentligheden, der har som eneste formål at foretage kollektiv investering af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og som ikke tilstræber juridisk eller ledelsesmæssig kontrol over nogen af udstederne af deres underliggende investeringer, forudsat at sådanne investeringsinstitutter er godkendt og underlagt kompetente myndigheders tilsyn samt har en depositar, der udøver funktioner svarende til de i direktiv 85/611/EØF nævnte«.

Investeringsforeninger og specialforeninger lever op til disse betingelser, idet de er underlagt regler om risikospredning, ikke tilstræber kontrol over udstederne af de underlig-

gende investeringer, er underlagt tilsyn af Finanstilsynet og har en depositar.

Når lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. træder i kraft den 22. juli 2014, vil det ikke længere være muligt at stifte og drive specialforeninger. Denne foreningstype udgår af lov om investeringsforeninger m.v. og afløses af kapitalforeninger, der er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Eksisterende specialforeninger skal senest den 1. april 2014 meddele Finanstilsynet, at foreningen har ændret status til en kapitalforening, eller at det er besluttet, at foreningen skal ophøre, jf. § 194 i lov nr. 597 af 12. juni 2013, der trådte i kraft den 22. juli 2013.

Som konsekvens af, at specialforeninger udgår som foreningstype, ændres undtagelsesbestemmelsen i § 31, stk. 7, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, således at kun investeringsforeninger er undtaget fra kravet om revisionsudvalg.

Som nævnt er det efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. muligt at stifte kapitalforeninger. En kapitalforening er en alternativ investeringsfond, der er stiftet i medfør af afsnit VIII i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som en forening med en eller flere investorer, hvis formål er at skabe afkast til foreningens investorer ved investering i likvide midler eller finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed. Kapitalforeninger skal have en forvalter, der er meddelt tilladelse fra Finanstilsynet som forvalter af alternative investeringsfonde.

Kapitalforeninger vil ikke kunne leve op til alle kravene i artikel 41, stk. 6, litra b, i 8. direktiv om lovpligtig revision, idet kapitalforeninger ikke er underlagt regler om risikospredning og ikke vil være underlagt tilsyn fra Finanstilsynet. Det er således efter lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger m.v. forvalterne, der er underlagt tilsyn, og ikke kapitalforeningerne eller andre alternative investeringsfonde, som forvalterne har under forvaltning.

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder indeholder i § 31, stk. 8, en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1393 af 19. december 2011 om revisionsudvalg i virksomheder samt koncerner, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. hedgeforeninger, der ligesom specialforeninger udgår af lov om investeringsforeninger m.v. den 22. juli 2014. Bekendtgørelsen vil derfor blive ændret på daværende tidspunkt, således at bekendtgørelsen ikke fremadrettet omfatter hedgeforeninger.

#### *Til § 21*

*Til nr. 1 (§ 2, nr. 2, i lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod*

*hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed)*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 36, hvorved nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ændres.

§ 2, nr. 2, i lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed fastlægger en tilføjelse til nugældende nr. 20 om betaling af afgifter fra visse organisationer med et almenntilgigt formål. Tilføjelsen indebærer, at der foruden henvisningen i nummeret til »jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4« også henvises til »og lov om Færøerne for oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, § 3, stk. 2«. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. § 3 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, hvilket endnu ikke er sket.

Af lovtekniske årsager ophæves ændringen foretaget i lov nr. 512 af 17. juni 2008, idet ændringen i stedet foretages i nærværende lovforslag, jf. dette lovforslags § 1, nr. 37. Efter forslaget gælder samme ikrafttrædelse, som den vedtagne i lov nr. 512 af 17. juni 2008, hvorefter erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunkter for lovens ikrafttræden, jf. herom dette lovforslags § 23, stk. 2.

#### *Til § 22*

*Til nr. 1 (§ 197, nr. 5 og 8, i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde)*

I forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 598 af 12. juni 2013 blev der, ligesom tilfældet er i denne lov, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, også foretaget en ændring i nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med § 197, nr. 5 og 8, i lov nr. 598 af 12. juni 2013, ophæves det nugældende nr. 19 og det nugældende nr. 32, sådan at ophævelsen træder i kraft henholdsvis den 22. juli 2014 og når erhvervs- og vækstministeren træffer bestemmelse herom.

Med dette lovforslag, jf. § 1, nr. 36, ændres nummereringen af § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor det af lovtekniske årsager er nødvendigt at gennemføre ophævelserne af numrene på ny, jf. lovforslagets §, nr. 38 og 39 samt § 23, stk. 2 og 3.

#### *Til § 23*

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2014 med de undtagelser, der følger af bestemmelsens *stk. 2-4*.

Med *stk. 2* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 37, § 1, nr. 38, og § 2, nr. 3.

Ændringen af § 1, nr. 37 er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 36, hvorved nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed opdateres. Som følge heraf er det en lovteknisk nødvendighed, at foretage en ændring i lov nr.

512 af 17. juni 2008, hvor der henvises til et nummer i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som med nærværende lovforslag flyttes. Af lovtekniske årsager ophæves ændringen i lov nr. 512 af 17. juni 2008, der endnu ikke er trådt i kraft. Ændringen indsættes i stedet i dette lovforslags § 1, nr. 37, og den ikrafttrædelse, der blev vedtaget ved lov nr. 512 af 17. juni 2008 videreføres med forslaget. Om baggrunden for denne ikrafttræden henvises til de oprindelige bemærkninger til lov nr. 512 af 17. juni 2008.

Vedrørende § 1, nr. 38, så er der, som anført under bemærkningerne til § 1, nr. 38, tale om en konsekvensændring, som følge af, at nummereringen i § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ændres ved dette lovforslags § 1, nr. 36. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 38.

I relation til § 2, nr. 3, er baggrunden, at ikrafttræden skal være den samme, som den ikrafttræden der blev vedtaget for ændringen af § 7, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v. med ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012. Efter § 17, stk. 4, i lov nr. 1287 af 19. december 2012, følger således, at erhvervs- og vækstministeren skal fastsætte tidspunktet eller tidspunkterne for ikrafttræden af de bestemmelser, der ophæver reglerne om godkendte udenlandske clearingcentraler. Baggrunden for dette er, at artikel 89, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter centrale modparter, der har fået tilladelse under national ret før forordningens ikrafttræden, får en 6 måneders frist til at genansøge om tilladelse efter forordningens regler. De nærmere bestemmelser om overgangsordningen er fastsat i lov nr. 1287 af 19. december 2012 § 18. Det fremgår heraf at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for overgangsordningen under hensyn til EMIR-forordningen, der endnu ikke er trådt i kraft.

Med *stk. 3* foreslås det, at § 1, nr. 39 og § 20, nr. 2, skal træde i kraft den 22. juli 2014. Om baggrunden for dette forslag til ikrafttrædelsestidspunkt for § 1, nr. 39 henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 36. Vedrørende § 20, nr. 2, der ændrer i § 31 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, skyldes den foreslåede ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. fortsat vil kunne eksistere enkelte specialforeninger frem til den 21. juli 2014. Specialforeninger skal således fortsat være omfattet af § 31 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder frem til denne dato.

Med *stk. 4* foreslås, at de foreslåede ændringer i kapital 8 i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende overtagelsestilbud først træder i kraft den 1. juli 2014. Den udskudte ikrafttræden vil blandt andet give branchen mulighed for at indrette sig i overensstemmelse med de nye regler.

I lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås, at der i § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indsættes en bestemmelse om, at visse ansatte hos en værdipapirhandler ikke må få variable lønde, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgs-

mål i forhold til detailkunder. På den baggrund foreslås med *stk. 5* en overgangsordning, så reglen i § 77 e, stk. 1, kun finder anvendelse på aftaler mellem en værdipapirhandler og dennes ansatte, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Med *stk. 6* foreslås det, at bestyrelsessammensætningen i de omfattede fonde og foreninger først skal bringes i overensstemmelse med reglen i dette lovforslags § 1, nr. 29, i forbindelse med afholdelse af den ordinære generalforsamling hhv. det ordinære repræsentantskabsmøde i 2014. Dermed pålægges det ikke de omfattede fonde og foreninger at afholde ekstraordinære generalforsamlinger hhv. ordinære repræsentantskabsmøder for at kunne leve op til kravet pr. 1. januar 2014. § 1, nr. 29, vedrører krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab.

Med *stk. 7* foreslås, at ikrafttrædelsen af den ændrede grænse for bestemmende indflydelse ikke alene vil medføre tilbudspligt. Overgangsreglen foreslås indsat, da det er meget byrdefuldt for en aktionær at fremsætte et tilbud. Ændringerne medfører derfor ikke tilbudspligt for en aktionær, der den 1. juli 2014 alene eller sammen med andre, som aktionæren handler i forståelse med, besidder mindst en tredjedel af stemmerettighederne, men som ikke efter reglerne gældende før 1. juli 2014 har bestemmende indflydelse. Hvis aktionæren og eventuelle aktionærer, som handler i forståelse med denne, erhverver yderligere aktier i det relevante selskab efter 1. juli 2014, vil aktionæren eller aktionærerne ifalde tilbudspligt på dette tidspunkt.

Med *stk. 8* foreslås, at der indføres en klar afgrænsning af, hvilket regelsæt der anvendes på et tilbudsdokument, tilbudsannonce m.v. i forbindelse med ikrafttrædelse af de nye regler. Det foreslås, at det afgørende tidspunkt fastsættes til tidspunktet for offentliggørelse af meddelelse om at fremsætte et tilbud. Det betyder, at for alle tilbud, der løber henover 1. juli 2014, vil de regler, der var gældende på offentliggørelsestidspunktet, være anvendelige. Konkurrerende tilbud behandles efter de regler, som det allerede fremsatte tilbud behandles under. Formålet med bestemmelsen er at sikre klarhed over regelgrundlaget.

#### Til § 24

Det foreslåede § 24 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Der er taget udgangspunkt i territorialbestemmelserne for de love, der foreslås ændret med lovforslagets §§ 1-22.

Med de modifikationer der følger af bestemmelsens *stk. 2* og *3*, foreslås det i *stk. 1*, at lovens §§ 1-20 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås, at §§ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 18, 19, 21 og 22 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 10, 11 og 20 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret bl.a. ved § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.«: »I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1.«

**2.** I § 1, stk. 4, 4. pkt., indsættes før »344«: »77 e,«.

**3.** I § 1, stk. 6, ændres »33 og 43, « til: »33, 43, 77 e, «.

**4.** § 1, stk. 8 og 9, ophæves.

Stk. 10-14 bliver herefter stk. 8-12.

**§ 1, stk. 1-3---**

**§ 1, stk. 5---**

**§ 1, stk. 7---**

*Stk. 8.* Andelskasser, der er medlemmer af Sammenslutningen af Danske Andelskasser, kan i fællesskab opfylde lovens krav. Sammenslutningen anses for ét pengeinstitut i relation til bestemmelserne i denne lov.

*Stk. 9.* For tilsluttede andelskasser finder §§ 5, 6, 6 a og 6 b, § 7, stk. 1-6, § 12, § 15, stk. 2 og 4, §§ 16, 17, 24-26, 43, 45-48, 50-52, 64-67, 69, 73, 74, 76-80, 85-88 og 92, § 151, stk. 2, §§ 176 og 177, § 178, stk. 1, §§ 183-198, § 199, stk. 2-4, 9 og 12, §§ 203 og 204, § 231, stk. 1, og §§ 232, 235 og 241-244, 344-357 og 372, jf. §§ 373-374, anvendelse.



**§ 1, stk. 10---**

*Stk. 14.* Kapitel 20 d finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter.

**§ 7, stk. 1-6---**

*Stk. 7.* Et aktieselskab, som i medfør af reglerne i §§ 207-213 overtager en andelskasse, en sammenslutning af andelskasser eller en sparekasse, er berettiget til at betegne sig som andelskasse henholdsvis sparekasse, idet dog ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser skal tilføjes navnet.

**§ 10, stk. 2---****§ 37---**

**5.** I § 1, *stk. 14*, der bliver *stk. 12*, ændres »20 d« til: »20 e«.

**6.** I § 1 indsættes efter *stk. 14*, der bliver *stk. 12*, som nyt stykke:

»*Stk. 13.* Kapitel 20 f finder anvendelse på CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.«

*Stk. 15-17* bliver herefter *stk. 14-16*.

**7.** I § 7, *stk. 7*, udgår », en sammenslutning af andelskasser«.

**8.** I § 10 indsættes efter *stk. 2*, som nye stykker:

»*Stk. 3.* Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

*Stk. 4.* Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.«

*Stk. 3* og *4* bliver herefter *stk. 5* og *6*.

**9.** Efter § 37 indsættes før overskriften før § 38:

»§ 37 a. Finanstilsynet kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet forbyde et udenlandsk forsikringselskab, der er omfattet af bestemmelserne i § 30, *stk. 1* og § 31, *stk. 1*, at råde over dets aktiver her i landet eller begrænse dets rådighed herover.

*Stk. 2.* *Stk. 1* gælder tilsvarende for andre udenlandske forsikringselskaber, der er meddelt koncession i et af Den Europæiske Unions medlems-

## § 60 ---

### § 64 stk. 2 nr. 1-3---

4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

*Stk. 3.* Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

lande eller i lande, der har gennemført 3. skadeforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, når forsikringsselskabet uden at være omfattet af bestemmelserne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, har aktiver her i landet.«

**10.** Efter § 60 indsættes:

»§ 60 a. Tilbyder et forsikringsselskab, der har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed på eget initiativ tilbyder alle eller en gruppe af sine forsikringstagere at ændre deres forsikringsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal en forsikringstager, der accepterer et sådan tilbud, have overført den økonomiske værdi af dennes nuværende produkt til det nye produkt.

*Stk. 2.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af forsikringstagerens produkt.«

**11.** § 64, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ophæves.

**12.** I § 64 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

**13.** § 64, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse, og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

### § 80, stk. 1-4---

*Stk. 5.* Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Udviklingsfinansiering A/S, BSU-fonden, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, OMX AB, OMX Exchanges Oy, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU) og Industrialiseringsfonden for Østlandene (IFØ).

### § 80, stk. 6-8---

*Stk. 9.* Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 4.

### § 81, stk. 1 og 2---

*Stk. 3.* Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantanter. Hver indskyder kan kun afgive 1 stemme. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt ga-

### 14. Efter § 77 d indsættes:

»§ 77 e. Ansatte hos en værdipapirhandler, der ved direkte kundekontakt sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter omfattet af bilag 5 samt instrumenter og kontrakter omfattet af regler udstedt i medfør af § 17, må ikke modtage variable løndele, jf. § 77 a, stk. 7, der er afhængig af opnåelse af et salgsmål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået i forhold til kunder, der ikke er en professionel kunde eller en godkendt modpart.

*Stk. 2.* Kravet i stk. 1 omfatter værdipapirhandlere, som udfører de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-2 og 5 nævnte tjenesteydelser.

*Stk. 3.* Stk. 1 finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1 finder kun anvendelse på aftaler om variable løndele for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis aftalen om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.«

### 15. § 80, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Banker og Sparekassers Ungdomskontakt, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, NASDAQ OMX Stockholm AB, NASDAQ OMX Helsinki Oy, IFU - Investeringsfonden for Udviklingslande, IØ - Investeringsfonden for Østlandene, Landbrugets FinansieringsBank A/S, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit.«

### 16. § 80, stk. 9, affattes således:

»*Stk. 9.* Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 4 i særlige tilfælde.«

17. I § 81, stk. 3, 3., pkt., og stk. 5, 2. pkt., § 81 a, stk. 3, og to steder i § 81 a, stk. 1, ændres »garantikapital« til: »garantkapital«.

rantikapital, dog højst 20 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

*Stk. 4. ---*

*Stk. 5.* Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garanter, er mindst 1.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garanterne. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

**§ 81 a.** Udgør den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, i en sparekasse mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, bortfalder sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger fastsat i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt. Sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., genindtræder ikke, selv om den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, igen kommer til at udgøre 20 pct. eller mere af egenkapitalen.

*Stk. 2. ---*

*Stk. 3.* Vurderingen af, om den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, udgør mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, skal ske på baggrund af den senest reviderede årsrapport, den senest reviderede delårsrapport eller det senest reviderede kvartalsregnskab.

**§ 83, nr. 1---**

2) garantikapitalens størrelse og forrentning,

**18.** I § 83, nr. 2, ændres »garantikapitalens« til: »garantkapitalens«.

**§ 87, stk. 1---**

*Stk. 2.* Såfremt en andelskasse er medlem af en sammenslutning som omhandlet i §§ 89-96, skal dette fremgå af vedtægterne.

**19.** § 87, stk. 2, ophæves.

*Særlige regler for sammenslutninger af andelskasser*

**20.** Overskriften før § 89 ophæves.

**§ 89.** Generalforsamlingen er i sammenslutninger af andelskasser den øverste myndighed. De enkelte andelskassers stemmeret udøves på general-

**21.** §§ 89-96 ophæves.

forsamlingen gennem delegerede, der er udpeget af de enkelte andelskassers generalforsamling.

*Stk. 2.* Enhver andelshaver i en tilsluttet andelskasse har ret til at møde på sammenslutningens generalforsamling og tage ordet dér.

**§ 90.** Bestyrelsesmedlemmer vælges af generalforsamlingen eller, hvis sammenslutningens vedtægter bestemmer det, af repræsentantskabet.

*Stk. 2.* Bestyrelsen for sammenslutningen skal godkende de tilsluttede andelskassers vedtægter og skal påse, at disse ikke strider mod denne lov eller mod sammenslutningens vedtægter. Bestyrelsen kan, hvis det kræves af tilsynet, foretage ændringer i de tilsluttede andelskassers vedtægter.

**§ 91.** Sammenslutningens vedtægter skal indeholde bestemmelser om de forhold, der er nævnt i § 87, stk. 1, nr. 1 og 5-12, samt bestemmelser om,

1) at sammenslutningen og dens medlemmer udgør en enhed,

2) at sammenslutningen og dens medlemmer hæfter solidarisk for de forpligtelser, der påhviler sammenslutningen og dennes medlemmer,

3) hvorledes sammenslutningens eventuelle underskud skal fordeles mellem de tilsluttede andelskasser indbyrdes,

4) de tilsluttede andelskassers andel i sammenslutningens overskud og egenkapital og

5) regler om medlemskab, udtræden og udelukkelse af sammenslutningen.

**§ 92.** Tilsluttede andelskasser skal i deres navn angive medlemskab af sammenslutningen.

**§ 93.** Sammenslutningens ledelse er beføjet til at udstede forskrifter til medlemmerne for derigenem at sikre, at sammenslutningen og dens medlemmer kan opfylde lovens og vedtægternes krav.

**§ 94.** En tilsluttet andelskasses bestyrelse og direktion skal give sammenslutningens interne såvel som eksterne revisorer adgang til at foretage de undersøgelser, som revisorerne finder nødvendige, og skal sørge for, at de får de oplysninger og den bistand, som revisorerne anser for nødvendige for udførelse af deres hverv.

**§ 95.** Udtræden eller udelukkelse fra en sammenslutning kræver tilladelse fra Finanstilsynet og kan kun ske med mindst 6 måneders varsel til udgangen af et regnskabsår. Tilladelse kan tidligst meddeles, når regnskabet for dette regnskabsår er godkendt, men har virkning fra udgangen af det nævnte regnskabsår.

**§ 96.** Selskabslovens § 80, stk. 1-4, §§ 81, 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118 og 119, § 120, stk. 1 og 3, §§ 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, og §§ 136-138 og 140-143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på en sammenslutning af andelskasser.

**§ 126, stk. 2, nr. 1-8---**

9) 3,4 mio. euro for forsikringselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, og

**§ 144.** I et pengeinstitut, der ikke opfylder kapitalkravet i § 127, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 225, stk. 1 og 4, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som efter en kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selv om pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder kapitalkravet i § 127. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter anmodningen efter 1. pkt.

**§ 203.** Beslutning om fordeling af det overskudsbeløb, en andelskasse har til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen. Er en andelskasse tilsluttet en sammenslutning ef-

**22.** I § 126, stk. 2, nr. 9, ændres »3,4 mio. euro« til: »3,6 mio. euro«.

**23.** I § 144, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.: »Egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskabet medregnes ikke ved opgørelse af stemme og ejerandele.«

**24.** § 203, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

ter §§ 89-96, skal udbetaling af udbytte dog godkendes af sammenslutningens ledelse.

**§ 207.** I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, og i andelskasser eller sammenslutninger heraf, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1995, kan repræsentantskabet eller generalforsamlingen efter reglerne i dette kapitel beslutte, at sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens, andelskassens eller medlemsandelskassernes aktiver og gæld som helhed til et af sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed (sparekasseaktieselskab/andelskasseaktieselskab). Aktier i aktieselskabet svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens eller den enkelte andelskasses gæld, jf. dog § 208, stk. 2, overdrages i sparekasser til en fond, i andelskasser til en fond eller en forening og i sammenslutninger til en fond eller en forening oprettet for den enkelte medlemsandelskasse. Fondene anses som erhvervsdrivende fonde. Foreningerne er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, og foreningernes medlemmer skal være aktionærer i aktieselskabet.

*Stk. 2.* Beslutning i henhold til stk. 1 træffes med det flertal, der kræves til sparekassens, andelskassens eller sammenslutningens opløsning.

**§ 208.** §§ 236-251 og 271-290 i selskabsloven finder med de nødvendige ændringer anvendelse på fusionen, jf. § 207, stk. 1, mellem aktieselskabet som det fortsættende selskab og sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen som det ophørende selskab. § 327, stk. 2, § 328, stk. 2, og § 331, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse.

#### **§ 216, stk. 1-2 ---**

**25.** I § 207, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »sparekassens, andelskassens eller medlemskassernes« til: »sparekassens eller andelskassens«, to steder ændres »sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen« til: »sparekassen eller andelskassen«, og »eller sammenslutninger heraf« udgår.

**26.** I § 207, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »og i sammenslutninger til en fond eller en forening oprettet for den enkelte medlemsandelskasse«.

**27.** I § 207, *stk. 2*, ændres »sparekassens, andelskassens eller sammenslutningens« til: »sparekassens eller andelskassens«.

**28.** I § 208, *stk. 1*, ændres »sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen« til: »sparekassen eller andelskassen«.

**29.** I § 216 indsættes som *stk. 3-5*:

»*Stk. 3.* Følgende persongrupperinger må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i realkreditaktieselskabet.

2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.

3) Aktionærer i realkreditaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis aktiebesidder i realkreditaktieselskabet har en pålydende værdi, der direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

*Stk. 4.* Formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening.

*Stk. 5.* Besidder den i stk. 1 nævnte fond eller forening ikke andre aktiver end realkreditobligationer og lignende eller kapitalinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder i koncernen, der på erhvervelses tidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital, gælder stk. 3 og 4 ikke. I sådanne tilfælde skal mindst 1 medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for eller ansat i realkreditselskabet eller for andre selskaber i koncernen.«

### § 343 q, stk. 1---

*Stk. 2.* Reglerne i dette kapitel gælder også for datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral.

**30.** § 343 q, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i dette kapitel gælder også for datacentraler, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.«

**31.** Efter afsnit XI indsættes:

»**Afsnit X f**

**CO<sub>2</sub>-kvote-bydere**

Kapitel 20 f

*CO<sub>2</sub>-kvote-bydere*



### *Anvendelsesområde*

**§ 343 v.** Virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have tilladelse af Finanstilsynet, jf. § 343 x, stk. 1, som CO<sub>2</sub>-kvotebydere.

*Stk. 2.* Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

1) Pengeinstitutter med tilladelse efter § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2.

2) Fondsmæglerselskaber med tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, 1. pkt.

*Stk. 3.* Tilladelse efter stk. 1 kan alene gives til virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til kunder indenfor virksomhedernes hovederhverv, og hvor denne aktivitet er en accessorisk aktivitet til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og hvor dette hovederhverv ikke er investeringservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til denne lov.

*Stk. 4.* Aktiviteten efter stk. 1 kan alene udøves af aktieselskaber, partnerselskaber, anpartsselskaber, kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder.

### *Tilladelse*

**§ 343 x.** Finanstilsynet meddeler virksomheder tilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner, når virksomheden

1) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdsreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen) er sikret,

2) har indført processer og kontrolprocedurer, der håndterer interessekonflikter og tilgodeser deres kunders interesser bedst muligt,

3) opfylder kravene i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme samt regler udstedt i medfør af denne lov, og

4) retter sig efter foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelate-

rede tjenester, der tilbydes, og kundernes investor- eller handelsprofil, og risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminel handling.

*Stk. 2.* En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

*Stk. 3.* § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.

#### *Inddragelse af tilladelse*

**§ 343 y.** § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere. Gør en CO<sub>2</sub>-kvote-byder sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen), kan Finanstilsynet endvidere inddrage CO<sub>2</sub>-kvote-byderens tilladelse.

**§ 343 z.** Tilladelsen som CO<sub>2</sub>-kvote-byder bortfalder, når byderen erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

*Stk. 2.* Drives virksomheden, der har tilladelse som CO<sub>2</sub>-kvote-byder i enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når indehaveren dør.

#### *Tilsyn*

**§ 343 æ.** § 344, stk. 1, §§ 345 og 346, § 347, stk. 1, 2 og 5, § 348, stk. 2, og §§ 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for CO<sub>2</sub>-kvote-bydere.

*Stk. 5.* Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger

**32.** § 351, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

**§ 355, stk. 2, nr. 1-11 ---**

12) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 3, og § 11, stk. 1, uden tilladelse.

**§ 360.** Finanstilsynets bevilling i finansloven til lagt udgifter til advokater og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

*Stk. 2.* Finanstilsynets bevilling som opgjort efter stk. 1 dækkes endvidere af afgifter fra de almennyttige organisationer, som i medfør af § 16, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme har anmodet om registrering hos Finanstilsynet, jf. § 361, stk. 1, nr. 20.

**33.** I § 355, stk. 2, nr. 12, ændres »§ 10, stk. 1 og 3« til: »§ 10, stk. 1 og 5«.

**34.** I § 360, stk. 1, ændres »underlagt« til: »omfattet af«.

**35.** I § 360, stk. 2, ændres »nr. 20« til: »nr. 19«.

**36.** § 361, stk. 1, affattes således:

»*Stk. 1.* Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

1) Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring betaler 510.000 kr.

2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 1.180.000 kr.

3) Operatører af regulerede markeder og alternative markedspladser betaler et grundbeløb på 12.000 kr. pr. selskab, hvis værdipapirer er optaget til handel ultimo det foregående år.

4) Garantifonden for indskydere og investorer betaler 95.000 kr.

5) Hver finansiel holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 5.000 kr.

6) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder betaler 10.000 kr. pr. serie.

7) Lønmodtagernes Dyrtdidsfond betaler 670.000 kr.

8) Værdipapircentralen A/S betaler 1.840.000 kr.

9) Garantifonden for skadesforsikringselskaber betaler 50.000 kr.

10) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 40.000 kr. Hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr. ved udgangen af året, betales 20.000 kr., og hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året betales 10.000 kr. Afdelinger af danske UCITS og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 5.000 kr.

11) Genforsikringsmæglerselskaber betaler 15.000 kr.

12) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning.

13) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om optagelse i et register for kvalificerede investorer, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 23, stk. 8, betaler 1.000 kr. pr. anmodning.

14) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 2.000 kr.

15) Udstedere, som er forpligtet til at sende oplysninger til Finanstilsynet efter § 27 a, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 6.800 kr.

16) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 12.400 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 1.650 kr. årligt, så længe værdipapiret er officielt noteret.

17) Hver operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter, betaler 12.400 kr.

18) Investeringsrådgivere betaler 8.250 kr.

19) Organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almen-

nyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4, betaler 750 kr. pr. anmodning.

20) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter § 33, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler

a) 1.650 kr. for op til 10.000 transaktioner,

b) 8.250 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner,

c) 53.750 kr. for mellem 100.000 og 1 mio. transaktioner og

d) 227.500 kr. for over 1 mio. transaktioner.

21) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 40.900 kr.

22) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 4.100 kr.

23) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 10.000 kr.

24) E-penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 60.000 kr.

25) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 6.000 kr.

26) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 8.000 kr.

27) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 2.500 kr.

28) En fælles datacentral betaler 53.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral 1.000 kr.

29) Centrale modparter med tilladelse, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), jf.

§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 387.250 kr.

30) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 20.000 kr.

31) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 2.000 kr. pr. alternativ investeringsfond plus 2.000 kr. pr. afdeling i fonden.

32) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, jf. lov om finansielle rådgivere, betaler 12.000 kr.

33) CO<sub>2</sub>-kvote-bydere betaler 8.250 kr.

34) Udenlandske forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde eller udenlandske forvaltere af europæiske kvalificerede venturekapitalfonde, som er meddelt tilladelse til at markedsføre europæiske sociale iværksætterfonde eller europæiske kvalificerede venturekapitalfonde i Danmark, betaler 2.000 kr. pr. sådan fond plus 2.000 kr. pr. afdeling i fonden.

35) Godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 68.150 kr.

36) Professionelle foreninger betaler 8.250 kr. pr. forening og 2.450 kr. pr. afdeling.«

**37.** § 361, stk. 1, nr. 35, ophæves.

**38.** § 361, stk. 1, nr. 36, ophæves.

### § 362 stk. 1-3 ---

**39.** I § 362 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Forvaltere med registreret hjemsted i Danmark, der af Finanstilsynet er registreret som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 5.000 kr.«

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78 og 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2 og 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200 og 201, § 202, stk. 1, 3 og 4, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, §§ 227 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

#### **Bilag 5, nr. 1-2 ---**

40. I § 372, stk. 1, indsættes efter »i medfør af loven«: »eller regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder,«.

41. I § 373, stk. 1, ændres »§ 10, stk. 1-4« til: »§ 10, stk. 2, 5 og 6«.

42. I § 373, stk. 1, indsættes efter »§ 343 j«: », § 343 v, stk. 1«.

43. Bilag 5, nr. 3, affattes således:

»3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v., og andele i andre institutter for kollektiv investering,«.

#### **§ 2**

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

**1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:**

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 (finality-direktivet), EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 (betingelses- og oplysningsdirektivet), EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 (collateral-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 (markedsmissbrugsdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 (prospektdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64, Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 (overtagelsesdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 (gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 (ændring af finality og collateral direktiverne), EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1. Loven indeholder endvidere bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktioneringsforordningen), EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 (short-selling-forordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, samt dele af Europa-Parlamentets og Rå-



dets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1.«

**§ 2, stk. 1, nr. 1-2 ---**

3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering,

**§ 7, stk. 1-3 ---**

*Stk. 4.* Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf samt bestemmelser om ledelsen i § 9, § 12 a, stk. 1 og 3, § 12 c, § 12 d, stk. 1-3, § 12 e, stk. 2, § 13, § 15, stk. 3, § 28 a, stk. 2, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 60, stk. 4, § 84 b, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, § 87, stk. 1, § 95, stk. 1, og § 96, stk. 1, skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet også finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

**§ 9, stk. 2, nr. 1-2 ---**

3) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

*Stk. 3.* Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

**2. § 2, stk. 1, nr. 3,** affattes således:

»3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v., og andele i andre institutter for kollektiv investering.«

**3. I § 7, stk. 4,** udgår »stk. 2, nr. 2, og«.

**4. I § 9, stk. 2, nr. 3, 2. pkt.,** ophæves.

**5. I § 9 indsættes efter stk.2,** som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

**6. § 9, stk. 3,** der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som

*Stk. 4.* Den eller de personer, der faktisk leder en allerede godkendt operatør af et reguleret markeds forretninger i overensstemmelse med reglerne i direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet), anses for at opfylde kravene i stk. 1 i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at drive et reguleret marked.

**§ 12 e, stk. 1-4 ---**

*Stk. 5.* Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af selskabet omfattet af § 7, stk. 1, og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

**§ 23, stk. 4, nr. 1-2 ---**

3) Andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

**§ 27, stk. 1-9 ---**

*Stk. 10.* Stk. 7 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

**§ 27 a, stk. 1-3 ---**

nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**7.** § 12 e, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

**8.** § 23, stk. 4, nr. 3, affattes således:

»3) Andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

**9.** § 27, stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Stk. 7 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

### § 31, stk. 1 ---

#### § 31, stk. 3, nr. 1---

2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i et selskab i henhold til en vedtægt eller aftale,

3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan, og dette organ besidder den bestemmende indflydelse over selskabet, eller

4) besiddelse over mere end en tredjedel af stemmerettighederne i selskabet og det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller et tilsvarende organ, og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over selskabet.

#### § 31, stk. 4 og 5---

*Stk. 6.* Forpligtelsen efter stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt den i stk. 1 omhandlede overdragelse er resultatet af et frivilligt tilbud til samtlige aktionærer om at overdrage samtlige deres aktier og dette frivillige tilbud opfylder betingelserne i § 32, stk. 1.

§ 32. Ved tilbud om overtagelse af aktier efter § 31 skal erhververen udarbejde og offentliggøre et tilbudsdokument, som indeholder oplysninger om tilbudets økonomiske og andre vilkår, herun-

10. § 27 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. For andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder undtagelsen dog ikke for fonde af den lukkede type.«

11. I § 31, stk. 2, og to steder i stk. 3 ændres »mere end halvdelen« til: »mindst en tredjedel«.

12. I § 31, stk. 3, nr. 2, indsættes efter »eller aftale,«: »eller«.

13. I § 31, stk. 3, nr. 3, ændres »over selskabet, eller« til: »over selskabet.«

14. § 31, stk. 3, nr. 4, ophæves.

15. § 31, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Forpligtelsen efter stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt

1) den i stk. 1 omhandlede overdragelse er resultatet af et frivilligt tilbud til samtlige aktionærer om at overdrage samtlige deres aktier,

2) det frivillige tilbud efter nr. 1 opfylder betingelserne i § 32, stk. 1, og

3) erhververen som følge af det frivillige tilbud opnår mere end halvdelen af stemmerettighederne i målselskabet.«

16. I § 32, stk. 1, ændres »tilbudets« til: »tilbudets«.

der frist for accept af tilbudet, samt andre oplysninger, som må anses for fornødne, for at aktionærene kan danne sig et velbegrunderet skøn over tilbudet.

*Stk. 2. ---*

*Stk. 3. ---*

*Stk. 4.* Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om tilbudspligt efter § 31, stk. 1, frivillige overtagelsestilbud, meddelelse af en beslutning om fremsættelse af tilbud, tilbudsdokumenters indhold, herunder om tilbudsgivers pligt til at oplyse om påtænkt udbetaling af målselskabets midler efter gennemførelsen af et overtagelsestilbud, forbud mod indgåelse af aftaler om bonus eller lignende ydelser, tilbudskursen samt godkendelse og offentliggørelse m.v. Endvidere fastsætter Finanstilsynet bestemmelser om en forpligtelse for målselskabets bestyrelse til at redegøre for tilbuddets indhold.

#### **§ 55, stk. 1-2 ---**

*Stk. 3.* Hvis værdipapirclearingvirksomhed udøves eller et betalingssystem drives af Danmarks Nationalbank og værdipapirclearingvirksomheden, betalingssystemet eller en deltager i værdipapirclearingvirksomheden eller betalingssystemet yder lån til en deltager eller en indirekte deltager i forbindelse med afviklingen i systemet, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

**§ 83 a.** Finanstilsynet kan bestemme, at tilsynets beføjelser efter

1) § 23, stk. 2, § 23 a, stk. 1-3 og 5, § 31, stk. 4, § 44, stk. 2 og 5, og § 45, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af § 23, stk. 7 og 8, § 24, stk. 2, § 29, stk. 4, § 32, stk. 4, § 43, stk. 3, § 44, stk. 6, § 45, stk. 4, og § 46, stk. 2, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked henholdsvis det selskab, der driver en alternativ markedsplads på nærmere fastsatte vilkår,

#### **§ 84 h ---**

**17.** To steder i § 32, *stk. 1*, ændres »tilbudet« til: »tilbuddet«.

**18.** I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »tilbudskursen«: », ligebehandling af aktionærer efter tilbudsperioden er afsluttet«.

**19.** I § 55, *stk. 3*, indsættes som *2. pkt.*:

»Dette gælder også, hvor sikkerhedsstillelse sker over for Danmarks Nationalbank til sikkerhed for kreditgivning, som skal være inddækket ved dagens afslutning«

**20.** I § 83 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 31, stk. 4« til: »§ 31, stk. 8«.

**21.** Efter § 84 h indsættes:

»§ 84 i. Videregiver en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, oplysninger om virksomheden, og er

oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, markedernes ordentlige funktion eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

### § 88, stk. 1-2 ---

*Stk. 3.* Afgørelser truffet af operatører af regulerede markeder, selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, clearingcentraler eller værdipapircentraler i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af loven samt de nævnte virksomheders afgørelser i sager af vidtrækkende eller principiel betydning truffet i henhold til egne regelsæt kan indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Indbringelsen kan tillægges opsættende virkning.

*Stk. 4.* Erhvervsankenævnets afgørelser og afgørelser, Finanstilsynet træffer efter stk. 3, kan ved et sagsanlæg senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for domstolene.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 12 f, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt.,

22. I § 88, stk. 3, 1. pkt., udgår »samt de nævnte virksomheders afgørelser i sager af vidtrækkende eller principiel betydning truffet i henhold til egne regelsæt«, og efter »kan« indsættes »af den, som afgørelsen retter sig til,«.

23. I § 88, stk. 4, indsættes efter »stk. 3, kan«: »af den, som afgørelsen retter sig til,«.

24. I § 93, stk. 1, indsættes efter »og stk. 2, 1.-7.pkt.,«: »samt artikel 42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet«.

stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., § 76, stk. 2, og § 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7.pkt., straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt., samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

*Stk. 2-7---*

*Stk. 8.* Ved strafudmålingen efter stk. 1 skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.

### **§ 94, stk. 1---**

*Stk. 2.* Bestemmelsen i § 93, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

**25.** I § 93, stk. 8, indsættes efter: »stk. 1«: », 4 og 5«.

**26.** I § 94 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1 eller artikel 39, og artikel 41 samt overtrædelse af artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

## **§ 3**

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1028 af 22. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1620 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

**§ 299 d.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i

1) overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, eller § 39, stk. 1, eller

2) overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergi-markederne.

**1.** I § 299 d, stk. 1, nr. 1, udgår »eller«.

**2.** I § 299 d, stk. 1, nr. 2, ændres »engrosenergi-markederne.« til: »engrosenergimarkederne, eller«.

**3.** I § 299 d, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, litra b, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, litra b, eller artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

## § 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1.

### § 1, stk. 1---

Stk. 2. §§ 18, 19 og 23, § 67, stk. 4, §§ 155-157, 161, 162, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har Danmark som værtsland, når de er meddelt tilladelse til at

**1.** I fodnoten til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1.«: »Loven indeholder desuden bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013 nr. L115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013 nr. L115, side 1.«

**2.** I § 1, stk. 2, indsættes før »§§ 18«: »§ 5, stk. 3-5 og 7,«.

udøve den i § 11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.

*Stk. 2. ---*

*Stk. 3.* §§ 61-68, 70-75, 130, 155-157, 161, 162, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der planlægger at markedsføre andele i alternative investeringsfonde i Danmark.

*Stk. 4.* §§ 5, 9, 10, 161 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i Danmark, som ikke er omfattet af forpligtelsen til at søge om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, jf. § 6, stk. 1, og som ikke har valgt frivilligt at søge en sådan tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde (registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde).

*Stk. 5.* § 18, § 67, stk. 4, §§ 155-157, 161, 162, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark uden at etablere en filial i Danmark.

**§ 2, nr. 1-10 ---**

**3. § 1, stk. 3,** affattes således:

»*Stk. 3.* § 5, stk. 9, §§ 5 a, 61-68, 70-75, 130, 155-157, 161, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der planlægger at forvalte eller markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark. Er en alternativ investeringsfond fra et tredjeland ikke omfattet af en aftale om at blive forvaltet af en forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, er fonden selvforvaltende og bestemmelserne nævnt i 1. pkt. finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på fonden.«

**4. I § 1, stk. 4,** indsættes som 2. pkt.:

»§§ 5, 161 og 190-192 finder anvendelse på registrerede forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark.«

**5. I § 1, stk. 5,** indsættes før »§ 18«: »§ 5, stk. 3-5, og 7,«.



**6. I § 2 indsættes som nr. 11 og 12:**

»11) Forvaltere, der af Finanstilsynet bliver registreret som forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, for så vidt angår forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU.

12) Forvaltere, der af Finanstilsynet bliver registreret som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, for så vidt angår forvaltningen af de fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU.«

**7. § 5, stk. 5, affattes således:**

»Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 finder ikke anvendelse på investeringer foretaget af

1) ledere, direktører eller andre ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde i konkrete alternative investeringsfonde, som den pågældende er involveret i forvaltningen af, eller

2) andre investorer, som

a) forpligter sig til at investere mindst 100.000 euro, og

b) skriftligt i et andet dokument end den kontrakt, der skal indgås om investeringsforpligtelsen, erklærer, at de er bekendt med de risici, der er forbundet med den påtænkte forpligtelse eller investering.«

**8. § 5, stk. 6, affattes således:**

»Stk. 6. Forvaltere, der er registreret i Finanstilsynet, må markedsføre andele i alternative investeringsfonde på følgende måde:

a) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres over for professionelle investorer i Danmark.

b) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres i tredjelande, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.

c) Andele i alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark eller tredjelande, må markedsføres i andre lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt det pågældende lands nationale lovgivning tillader dette.«

**9.** I § 5 indsættes som *stk. 9* og *10*:

»*Stk. 9.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bestemmelser i loven, der sammen med de bestemmelser, der er nævnt i § 1, stk. 3, skal finde anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at forvalte alternative investeringsfonde etableret i Danmark.

*Stk. 10.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om markedsføring af alternative investeringsfonde i Danmark foretaget af registrerede forvaltere fra andre EU-lande eller lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område.«

**10.** Efter § 5 indsættes før overskriften før § 6:

»§ 5 a. Finanstilsynet kan endvidere meddele forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, tilladelse til markedsføring til detailinvestorer af alternative investeringsfonde, såfremt betingelserne i § 130, stk. 2-4, tillige med følgende betingelser er opfyldt:

1) Forvalteren af den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor forvalteren har registreret hjemsted.

2) Den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret, såfremt dette er et tredjeland.

3) Forvalteren har tilladelse til markedsføring af den alternative investeringsfond til detailinvestorer i såvel det land, som forvalteren har registreret

**§ 11, stk. 1---**

*Stk. 2.* Finanstilsynets tilladelse skal omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 1 og 2. Herudover kan Finanstilsynet give en forvalter tilladelse til at udøve en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1, nr. 3, medmindre forvalteren er selvforvaltende. Tilladelse til udførelse af de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter er betinget af, at forvalteren tilsluttes en garantifond, jf. lov om en garantifond for indskydere og investorer, for så vidt angår disse aktiviteter. Finanstilsynet kan endvidere begrænse tilladelsens omfang, navnlig hvad angår investeringsstrategierne i de alternative investeringsfonde, som virksomheden søger tilladelse til at forvalte.

**§ 11, stk. 7, nr. 1 og 2---**

3) Kravene i stk. 3, nr. 3.

**§ 13, stk. 2, nr. 1-3---**

4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen opfylder kravene, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

**§ 45, stk. 1 og 2---**

*Stk. 3.* Delegationsaftalen skal indeholde en regulering af den udveksling af information, som er

hjemsted i, som i det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret.

*Stk. 2.* Erhvervs- og Vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om markedsføring af alternative investeringsfonde til detailinvestorer i medfør af stk. 1.«

**11.** § 11, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Finanstilsynets tilladelse skal omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 1, og kan tillige omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 2.«

**12.** I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres »medmindre forvalteren er selvforvaltende« til: »medmindre der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond«.

**13.** I § 11, stk. 7, nr. 3, ændres »nr. 3« til: »nr. 4«.

**14.** § 13, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ophæves.

**15.** I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

*Stk. 3* bliver herefter stk. 4.

**16.** I § 45, stk. 3, ændres »Delegationsaftalen« til: »Depositaraftalen«.

nødvendig, for at depositaren kan udføre sine opgaver i henhold til gældende regler.

**17. § 46, stk. 3, 2. pkt.**, affattes således:

»Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter 1. pkt., hvis der er tale om en alternativ investeringsfond, der

a) har en grundlæggende investeringspolitik, som ikke hovedsagelig er at investere i aktiver, der skal opbevares i depot efter reglerne i § 51, stk. 1, nr. 1, og hvor ingen investorer i fonden har ret til at blive indløst i en periode på 5 år efter datoen for første investering, eller

b) hovedsagelig investerer i udstedere eller unoterede selskaber med henblik på potentielt at opnå bestemmende indflydelse over sådanne selskaber i overensstemmelse med § 71.«

**18. I § 46** indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan oprette et register over depositarer, som depositarer omfattet af stk. 3 kan optages i.

*Stk. 5.* Enheder, der ønsker at fungere som depositar efter stk. 3, skal have en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække depositarens ansvar for fejl og forsømmelser i forbindelse med funktionen som depositar for den alternative investeringsfond. Forsikringssummens størrelse skal mindst dække et beløb svarende til 730.000 euro. Har enheden ikke en sådan ansvarsforsikring ved ansøgning om tilladelse til at fungere som depositar, skal enheden tegne en sådan forud for godkendelsen som depositar. I forbindelse med ansøgningen skal enheden dokumentere, at der er givet tilsagn fra et forsikringsselskab om, at det er muligt at tegne en ansvarsforsikring med en passende forsikringssum.

*Stk. 6.* Medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at fungere som depositar, skal opfylde tilkravene i § 13.

*Stk. 7.* Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt i medfør af stk. 3, hvis depositaren

- 1) anmoder om dette,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis,

3) ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen,

4) gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven,

5) ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, eller

6) ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 8.

**§ 63.** Hvis den alternative investeringsfond skal offentliggøre et prospekt efter reglerne, der gennemfører direktiv 2003/71/EF af 4. november 2007 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, skal forvalteren kun offentliggøre de oplysninger, der er nævnt i § 62, stk. 1 og 2, og som ikke allerede indgår i prospektet. Offentliggørelsen kan ske separat eller som et tillæg til prospektet.

**§ 77, stk. 2, nr. 1-3---**

4) En beskrivelse af de fonde, som er tilgængelige for investorer.

**19.** I § 63, 1. pkt., indsættes efter »eller optages til handel,«: »eller efter reglerne i kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør heraf,«.

**20.** § 77, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) De oplysninger, som er tilgængelige for investorerne, om de alternative investeringsfonde.«

**21.** I § 155, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»Finanstilsynet påser desuden overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.«

**22.** Efter § 157 indsættes:

»§ 157 a. Finanstilsynet skal undersøge forholdene i virksomheder og enheder, der fungerer som depositarer efter § 46. Undersøgelsen kan ske ved indkaldelse af skriftligt materiale og ved inspektion i depositaren.«

**§ 161.** Forvaltere af alternative investeringsfonde, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Dette gælder tilsvarende

**23.** I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »investeringsfonde,«: »depositarer omfattet af § 46,«.

for udenlandske forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, eller markedsfører fonde i Danmark, herunder gennem etablering af filial, eller hvor Danmark er referenceland for en forvalter, der har registreret hjemsted i et tredjeland.

*Stk. 2.* Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en forvalter af alternative investeringsfonde og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner.

**24.** I § 161, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelse af depositarer omfattet af § 46.«

**25.** § 168, *stk. 5, 4. pkt.*, affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

**26.** Efter § 168 indsættes:

»§ 168 a. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, *stk. 3*, at afsætte et medlem af direktionen i depositaren inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, *stk. 2*, ikke kan bestride stillingen.

*Stk. 2.* Finanstilsynet kan påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, *stk. 3*, at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, *stk. 2*, ikke kan bestride hvervet.

*Stk. 3.* Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, *stk. 3*, at afsætte et medlem af direktionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direktionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, *stk. 2*, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbudet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, *stk. 3*, at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbudet.

*Stk. 4.* Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.

*Stk. 5.* Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af depositaren og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at det pågældende medlem af ledelsen under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

*Stk. 6.* Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2, og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

*Stk. 7.* Har depositaren ikke afsat medlemmet af direktionen inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage depositarens tilladelse, jf. § 46, stk. 7, nr. 3. Finanstilsynet kan endvidere inddrage depositarens tilladelse, jf. § 46, stk. 7, nr. 3, hvis et medlem af det øverste ledelsesorgan ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.«

**27.** Efter § 172 indsættes:

»§ 172 a. Videregiver en forvalter af alternative investeringsfonde oplysninger om forvalteren eller alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde forvalteren at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan skade forvalterens kunder eller investorerne i de forvaltede alternative investeringsfonde, de øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå andelen i de forvaltede alternative investeringsfonde eller aktier i forvalteren af alternative investeringsfonde handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger forvalteren ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

**28.** 173, *stk. 1*, affattes således:

»Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene den forvalter af alternative investeringsfonde eller den depositar omfattet af § 46, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.«

**§ 190.** Overtrædelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., § 5, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, § 6, stk. 1, § 8, stk. 1 og 4, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 13, stk. 3, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 4, 1. og 3. pkt., og stk. 5 og 7, § 18, stk. 1 og 2, § 19, § 23, stk. 1-5, § 24, stk. 1-6, § 25, stk. 1-3, § 27, stk. 1 og 2, §§ 29 og 30, § 31, stk. 3 og 4, § 32, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, §§ 38-41, § 42, stk. 2, §§ 43, 45 og 50-53, § 54, stk. 1, 4 og 5, § 59, § 61, stk. 1-5, § 62, stk. 1 og 2, §§ 64 og 65, § 67, stk. 1-5, § 68, stk. 1-3, §§ 72-74, § 75, stk. 1, § 77, § 79, stk. 1, § 81, § 86, stk. 1, § 88, stk. 1, § 93, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, §§ 98 og 99, § 101, stk. 1, § 106, stk. 1, § 108, stk. 1, § 109, nr. 2, 2. pkt., § 111, § 118, stk. 1 og 4, § 121, stk. 1-3, § 123, stk. 1, § 127, § 128, stk. 1 og 10, § 129, stk. 1, § 134, stk. 6, 1. og 2. pkt., § 135, stk. 1, § 136, stk. 4, § 137, stk. 4, § 138, § 139, stk. 2, 1. pkt., § 141, stk. 1-5, § 146, stk. 1, 2. pkt., og § 149, stk. 1, 2. pkt., straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

*Stk. 2---*

**29.** I § 190, *stk. 1*, udgår »og stk. 5,«, og »§§ 43, 45 og 50-53,« ændres til: »§§ 43 og 45, § 46, stk. 6, jf. § 13, stk. 3, §§ 50-53,«.



*Stk. 3.* Med bøde straffes en forvalter af alternative investeringsfonde, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, der er givet i medfør af § 4, stk. 2, 2. pkt., § 34, stk. 2, § 69, stk. 4, § 79, stk. 2 og 3, § 86, stk. 2 og 3, § 93, stk. 2 og 3, § 101, stk. 2 og 3, § 106, stk. 2 og 3, § 122, stk. 1, § 126, stk. 9 og 10, § 128, stk. 11 og 12, § 164, stk. 2, 1. pkt., § 167, § 174, stk. 4, og § 175, stk. 3. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 163, stk. 1, 1. pkt., og § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.

*Stk. 4.* I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 9, § 5, stk. 7 og 8, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8 og 9, § 18, stk. 2, § 20, stk. 11, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og 60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 185, stk. 2, § 186, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

**§ 191.** Undlader en forvalter af en alternativ investeringsfond i rette tid at efterkomme de pligter over for Finanstilsynet, der efter § 5, stk. 1 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 61, stk. 2, nr. 2, § 67, stk. 1-5, § 68, stk. 1-3, og § 73, stk. 1, nr. 3, og stk. 6, påhviler forvalteren, eller undlader en depositar i rette tid at efterkomme de pligter over for Finanstilsynet, der påhviler depositaren efter § 59, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

**30.** I § 190, stk. 3, 2. pkt., ændres »og § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.« til: », § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt., og § 168 a, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.«

**31.** I § 190, stk. 4, ændres »§ 5, stk. 7 og 8,« til: »§ 5, stk. 7 og 10, § 5 a, stk. 2,«, og efter »§ 160, stk. 5,« indsættes: »§ 162,«.

**32.** I § 191, stk. 1, udgår »og 5,«.

**33.** I § 191, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 168 a, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.«

**34.** I bilag 1, nr. 1, ændres »som en forvalter mindst skal være ansvarlig for« til: »som en forvalter mindst skal varetage«.

**35.** I *bilag 1, nr. 2*, ændres »som en forvalter er ansvarlig for« til: »som en forvalter herudover kan varetage«.

## § 5

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** I § 1 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Fysiske og juridiske personer, som har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO<sub>2</sub>-auktionerings-forordningen), og som ikke er et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut med tilladelse som værdipapirhandler, er omfattet af §§ 6 og 7, 9-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1 og 2, §§ 14-18, § 19, stk. 1, 2 og 4, §§ 21- 23, 25-29, § 34, stk. 1 og 4-7, § 34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37.«

**§ 34.** Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, og stk. 4, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

### § 34 a, stk. 1-4---

*Stk. 5.* Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 2-8, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

**2.** I § 34, *stk. 1*, ændres »og 12, og stk. 4« til: »og 12, stk. 4 og 5«.

**3.** I § 34 a, *stk. 5*, ændres »nr. 2-8« til: »nr. 1-8«.

**4.** § 34 c affattes således:

»§ 34 c. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 32, stk. 5, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter styrelsens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 4. Hvis afgørelsen eller beslutningen vedrører en juridisk person, kan

offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

*Stk. 2.* Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres, jf. dog stk. 4. Hvis beslutningen retter sig mod en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

*Stk. 3.* Hvis Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

*Stk. 4.* Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

*Stk. 5.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for afgørelsen eller beslutningen.«

**5.** Efter § 34 g indsættes i *kapitel 8*:

»§ 34 h. Videregiver en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, oplysninger om virksomheden eller personen, og oplysningerne er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller persons kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden eller personen omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 29. august 2001, som ændret ved § 43 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 11 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 48 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, og § 6 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændring:

*Stk. 2.* Loven finder endvidere ikke anvendelse på valgfrie muligheder i erhvervstilknyttede sikringsordninger, som deltagerne tilbydes individuelt for at sikre dem supplerende ydelser og give dem adgang til valg af datoen, fra hvilken de normale ydelser skal løbe, eller valg mellem flere ydelser.

**1.** § 5, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.

## § 7

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1139 af 24. september 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 5 i lov nr. 1313 af 27. november 2013, foretages følgende ændring:

**1.** § 781, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er betingelserne i *stk. 1*, nr. 1 og 2, opfyldt, kan teleoplysning endvidere foretages, såfremt mistanken angår en

1) krænkelse som nævnt i § 2, *stk. 2*, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning,

2) overtrædelse af straffelovens § 279 a eller § 293, *stk. 1*, begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste,

3) overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v. § 35, *stk. 1*, § 36 eller § 39, *stk. 1*,

4) overtrædelse af artikel 3, *stk. 1*, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller

5) overtrædelse af artikel 38, *stk. 1*, artikel 39, artikel 40, jf. artikel 38, *stk. 1*, eller artikel 39, eller artikel 41, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre

aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

## § 8

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, foretages følgende ændringer:

### § 18, stk. 2, nr. 1-3---

4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

1. § 18, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ophæves.

2. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

4. § 89 a, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

*Stk. 1.* Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at udbydere af betalingstjenester, der gennemføres ved hjælp af betalingsinstrumenter, jf. § 6, nr. 9, og udbydere af betalingstjenester, der er omfattet af bilag 1, nr. 7, ikke overtræder kapitel 5 og 6, §§ 82 og 83, § 84, stk. 1, og § 85 og regler udstedt i medfør af § 84, stk. 2. Forbrugerombudsmanden fører endvidere tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af kapitel 10.

**§ 57, stk. 2, nr. 1-3---**

4) Have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen opfylder kravene, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

**5.** Efter § 94 indsættes:

»§ 94 b. Videregiver et betalingsinstitut eller epengeinstitut oplysninger om instituttet, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde instituttet at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for instituttets kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i instituttet handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger instituttet ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

**6.** I § 97, *stk. 1*, indsættes efter »bilag 1, nr. 7,«: »samt betalingsmodtagere og andre,«, og efter »§ 84, stk. 1,« udgår: »og«.

## § 9

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

**1.** § 57, *stk. 2, nr. 4, 2. pkt.*, ophæves.

**2.** I § 57 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

**3.** § 57, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller medlemmerne af bestyrelsen i en SIKAV skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i foreningens eller SIKAV'ens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**4.** Efter § 177 indsættes:

»§ 177 a. Videregiver en dansk UCITS oplysninger om den danske UCITS, og er oplysningerne kommet til offentlighedens kendskab, kan Finanstilsynet påbyde den danske UCITS at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan skade den danske UCITS' investorer, de øvrige kreditorer, det finansielle marked, hvorpå andele udstedt af den danske UCITS handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger den danske UCITS ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 10

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbeholdning nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

**1.** Efter § 6 a indsættes:



»§ 6 b. Tilbyder en pensionskasse der har tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sine medlemmer at ændre deres pensionsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal et medlem, der accepterer et sådan tilbud, have overført den økonomiske værdi af dennes nuværende produkt til det nye produkt.

*Stk. 2.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af medlemmets produkt.«

2. Efter § 66 e indsættes:

»§ 66 f. Videregiver en firmapensionskasse oplysninger om firmapensionskassen, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde firmapensionskassen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for pensionskassens medlemmer, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger firmapensionskassen ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbudet meddelt efter stk. 1.«

## § 11

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 49 b indsættes:

»§ 49 c. Videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 12

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, og § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

### § 4, stk. 2, nr. 1-2---

3) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen har udvist eller udviser en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

1. § 4, stk. 2, nr. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et pantebrevsselskab lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. § 4, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen, samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et pantebrevsselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse, og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

4. § 14, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

5. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 13

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

2. § 14, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

3. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Videregiver en finansiel rådgiver oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk.1.«

## § 14

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1271 af 4. november 2013, foretages følgende ændringer:

### § 2, stk. 1---

*Stk. 2.* Fonden kan ikke træffe beslutning om at medvirke til en afvikling af instituttet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets aktie-, garanti- eller andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 7 a. Fondens midler skal for realkreditafdelingens og fondsmæglerselskabsafdelingens vedkommende bestå af bidrag og indeståelser og skal for hver afdeling udgøre mindst 10 mio. kr. De i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, angivne institutters individuelle bidrag beregnes med udgangspunkt i dækkede midler og dækkede værdipapirer.

§ 17. Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning, i indskyderens eller investorens krav mod det pengeinstitut, der er taget under rekonstruktionsbehandling, er gået konkurs eller afvikles efter kapitel 4 b i lov om finansiel stabilitet.

1. I § 2, stk. 2, og § 13, 2. pkt., ændres »garanti-« til: »garant-«.

2. I § 7 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 2 og 3« til: »§ 3, stk. 1, nr. 2-4«.

3. I § 17 ændres »pengeinstitut« til: »institut«.

## § 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændrer blandt andet ved § 10 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 45 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 984 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

**1. § 23 a, stk. 3, affattes således:**

»Stk. 3. Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Arbejdsmarkedets Tillægspensions ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**2. § 27, stk. 6, 4. pkt., affattes således:**

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

**3. Efter § 27 j indsættes i kapitel 9:**

»§ 27 k. Videregiver Arbejdsmarkedets Tillægspension oplysninger om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Tillægspension at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer, øvrige kreditorer, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 16

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret blandt andet ved § 11 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

**1. § 4 a, stk. 3,** affattes således:

»*Stk. 3.* Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Lønmodtagernes Dyrtidsfonds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

**2.** Efter § 10 j indsættes i kapitel 5 a:

»**§ 10 k.** Videregiver Lønmodtagernes Dyrtidsfond oplysninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Lønmodtagernes Dyrtidsfond at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for lønmodtagerne, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 17

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, og § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

**1. § 62, stk. 3,** affattes således:

»*Stk. 3.* Medlemmerne af bestyrelsen og direktøren skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdoms-

sikrings ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.«

2. § 71, stk. 6, 4. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom.«

3. Efter § 76 e indsættes i *kapitel 11*:

»§ 76 f. Videregiver Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for arbejdsgiverne, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

*Stk. 2.* Berigtiger Arbejdsmarkedets Erhvervssygdомssikring ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

## § 18

I lov nr. 1287 af 19. december 2012 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndighed og politi, oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, shortselling, ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 2, ophæves.

2. § 19, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. §§ 1-15 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.«

## § 19

I lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.), foretages følgende ændring:

**53.** § 362, stk. 4, ophæves.

**1.** § 1, nr. 53, ophæves.

## § 20

I revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret ved § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012 og senest ved § 11 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

### § 21, stk. 3, nr. 1-3---

4) virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra virksomheder, der er omfattet af lov om forsikringsformidling, og virksomheder, der er omfattet af kapitel 20 a (investeringsrådgivere) i lov om finansiel virksomhed, og

**1.** I § 21, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »virksomheder, der er omfattet af lov om pantebrevsselskaber,«: »virksomheder, der er omfattet af kapitel 3 eller § 39 p i lov om betalingstjenester og elektroniske penge,«

### § 31, stk. 1-6---

Stk. 7. Stk. 1-6 gælder ikke for investeringsforeninger, specialforeninger og virksomheder, som er dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af kravene om etablering af revisionsudvalg.

**2.** I § 31, stk. 7, udgår », specialforeninger«.

## § 21

I lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed (pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne) foretages følgende ændringer:

**2.** I § 361, stk. 1, nr. 22, indsættes efter »§ 16, stk. 4,«: »og lov for Færøerne om oplysninger, der

**1.** § 2, nr. 2, ophæves.



skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler,  
§ 3, stk. 2,«.

## § 22

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde foretages følgende ændringer:

5. § 361, stk. 1, nr. 19, ophæves.

Nr. 20-22 bliver herefter nr. 19-21.

8. § 361, stk. 1, nr. 32, ophæves.

2. § 197, nr. 5 og 8, ophæves.

## § 23

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. april 2014, jf. dog stk. 2-4.

*Stk. 2.* Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 37, § 1, nr. 38, og § 2, nr. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

*Stk. 3.* § 1, nr. 39, og § 20, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

*Stk. 4.* § 2, nr. 11-18, træder i kraft den 1. juli 2014.

*Stk. 5.* § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

*Stk. 6.* § 1, nr. 29, finder anvendelse fra og med førstkommende ordinære generalforsamling eller repræsentantskabsmøde afholdt efter lovens ikrafttræden.

*Stk. 7.* § 2, nr. 11-14, medfører ikke tilbudspligt for en aktionær, der senest ved lovens ikrafttræden alene eller sammen med andre, som aktionæren handler i forståelse med, besidder mindst en tredjedel af stemmerettighederne, men som ikke efter reglerne gældende før lovens ikrafttræden har bestemmende indflydelse.

*Stk. 8.* § 2, nr. 11-18, finder ikke anvendelse på tilbud, hvor der er offentliggjort meddelelse om at fremsætte tilbud inden lovens ikrafttræden. Kon-

kurrerende tilbud behandles efter de regler, der er gældende for det allerede fremsatte tilbud.

## § 24

*Stk. 1.* §§ Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-3.

*Stk. 2.* §§ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 18, 19, 21 og 22 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

*Stk. 3.* §§ 10, 11 og 20 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.